

Úřední věstník

Evropské unie

L 157

České vydání

Právní předpisy

Svazek 57

27. května 2014

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti** 1

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 565/2014/EU ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Bulharskem, Chorvatskem, Kyprem a Rumunskem za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území nebo zamýšlených pobytů na jejich území, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, a kterým se zrušují rozhodnutí č. 895/2006/ES a č. 582/2008/ES** 23

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

2014/300/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 15. července 2013 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a vládou Šrílanské demokratické socialistické republiky o některých aspektech leteckých služeb** 31

2014/301/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 19. května 2014 o uzavření Ujednání mezi Evropskou unií a Norským královstvím o pravidlech pro účast Norského království na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu** 33

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

NAŘÍZENÍ

★ Nařízení Rady (EU) č. 566/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 617/2007, pokud jde o uplatňování přechodného období mezi 10. ERF a 11. ERF do vstupu vnitřní dohody o 11. ERF v platnost	35
★ Nařízení Rady (EU) č. 567/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se mění nařízení (ES) č. 215/2008 o finančním nařízení platném pro 10. Evropský rozvojový fond, pokud jde o uplatňování přechodného období mezi 10. Evropským rozvojovým fondem a 11. Evropským rozvojovým fondem, dokud nevstoupí v platnost vnitřní dohoda o 11. Evropském rozvojovém fondu	52
★ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 568/2014 ze dne 18. února 2014, kterým se mění příloha V nařízení (EU) č. 305/2011, pokud jde o posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků	76
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 569/2014 ze dne 23. května 2014, kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1389/2011 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kyseliny trichlorisokyanurové pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu pro „nového vývozce“ podle čl. 11 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009	80
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 570/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se ukončuje částečné opětovné zahájení antidumpingového šetření týkajícího se dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie	85
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 571/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje účinná látka ipkonazol a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ⁽¹⁾	96
Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 572/2014 ze dne 26. května 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	101

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/66/EU**ze dne 15. května 2014****o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) opatření, která mají být přijata v oblasti přistěhovalectví a která jsou spravedlivá vůči státním příslušníkům třetích zemí.
- (2) Smlouva o fungování EU stanoví, že Unie vyvíjí společnou přistěhovaleckou politiku, jejímž cílem je ve všech etapách zajistit účinné řízení migračních toků a spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v členských státech. Za tímto účelem mají Evropský parlament a Rada přijmout opatření týkající se podmínek vstupu a pobytu a pravidel, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají dlouhodobá povolení k pobytu, jakož i vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v jiných členských státech.
- (3) Sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ stanoví cíl Unie stát se ekonomikou založenou na znalostech a inovacích, snižovat administrativní zátěž podniků a lépe spojovat nabídku pracovní síly s poptávkou. Opatření, která usnadní manažerům, specialistům nebo zaměstnaným stážistům z třetích zemí vstup na území Unie při převedení v rámci společnosti, musí být chápána v těchto širších souvislostech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 101.⁽²⁾ Úř. věst. C 166, 7.6.2011, s. 59.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.

- (4) Stockholmský program, který byl přijat Evropskou radou dne 11. prosince 2009, uznává, že přistěhovalectví za účelem zaměstnání může přispět ke zvýšené konkurenceschopnosti a ekonomické vitalitě a že v kontextu značných problémů spojených s demografickým vývojem, které bude Unie v budoucnosti řešit, a tedy zvýšené poptávky po pracovní síle budou pružné politiky přistěhovalectví významným příspěvkem k hospodářskému rozvoji a výkonnosti Unie z dlouhodobého hlediska. Stockholmský program proto vyzývá Komisi a Radu, aby pokračovaly v provádění Plánu politiky v oblasti legální migrace stanoveném ve sdělení Komise ze dne 21. prosince 2005.
- (5) V důsledku globalizace podnikání, zvyšujícího se obchodu a růstu a rozšíření nadnárodních skupin v nedávných letech vzrostl pohyb manažerů, specialistů a zaměstnaných stážistů poboček a dceřiných společností nadnárodních společností, kteří se dočasně stěhují pro výkon krátkodobých úkolů do jiných jednotek společností.
- (6) Tato převedení klíčových zaměstnanců v rámci společnosti vedou k novým dovednostem a znalostem, inovacím a většímu hospodářskému příležitostem pro hostitelské subjekty, čímž posilují znalostní ekonomiku v Unii při podpoře investičních toků v rámci Unie. Převedení v rámci společnosti ze třetích zemí mají také potenciál usnadnit převedení v rámci společnosti z Unie do společností v třetích zemích a uvést Unii do silnějšího postavení v jejím vztahu s mezinárodními partnery. Jednodušší převedení v rámci společnosti umožňuje nadnárodním skupinám nejlépe využít jejich lidské zdroje.
- (7) Soubor pravidel vyplývajících z této směrnice může být přínosný také pro země původu migrujících, protože tato dočasná migrace může za jasných podmínek, které jsou pro ni stanoveny, podporovat přenos dovedností, znalostí, technologií a know-how.
- (8) Touto směrnicí by neměla být dotčena zásada upřednostňování občanů Unie, pokud jde o přístup na trh práce členských států, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení.
- (9) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států vydávat jiná povolení než povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti pro účely zaměstnání, pokud státní příslušník třetí země nespadá do oblasti působnosti této směrnice.
- (10) Tato směrnice by měla zavést transparentní a zjednodušený postup pro přijímání osob převedených v rámci společnosti na základě společných definic a harmonizovaných kritérií.
- (11) Členské státy by měly zajistit, aby v zájmu zajištění řádného prosazování této směrnice byly prováděny odpovídající kontroly a účinné inspekce. Skutečností, že bylo vydáno povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, by nemělo být dotčeno ani znemožněno právo členských států uplatňovat v průběhu převedení v rámci společnosti své pracovněprávní předpisy, jejichž cílem je – v souladu s právem Unie – kontrola dodržování pracovních podmínek, jak je stanoveno v čl. 18 odst. 1.
- (12) Možnost členského státu uložit na základě vnitrostátního práva sankce vůči zaměstnavateli osoby převedené v rámci společnosti usazenému ve třetí zemi by měla zůstat nedotčena.
- (13) Pro účely této směrnice by mezi osoby převáděné v rámci společnosti měli patřit manažeři, specialisté a zaměstnaní stážisté. Jejich definice by měla vycházet ze specifických závazků Unie v rámci Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS) a dvoustranných obchodních dohod. Jelikož tyto závazky přijaté v rámci GATS neupravují podmínky vstupu, pobytu a práce, měla by tato směrnice doplňovat a usnadňovat uplatňování těchto závazků. Oblast působnosti převedení v rámci společnosti, na něž se vztahuje tato směrnice, by však měla být ve srovnání s obchodními závazky širší, protože k převedení nemusí nutně docházet v odvětví služeb a může mít původ ve třetí zemi, která není smluvní stranou obchodní dohody.
- (14) Při posuzování kvalifikace osob převedených v rámci společnosti by členské státy měly přiměřeně využívat evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení, aby byly kvalifikace posuzovány srovnatelným a transparentním způsobem. Vnitrostátní koordinační body pro evropský rámec kvalifikací mohou poskytovat informace a pokyny ohledně vztahu mezi vnitrostátními systémy kvalifikací a tímto rámcem.

- (15) Osobám převedeným v rámci společnosti by měly být poskytnuty přinejmenším stejné podmínky zaměstnání jako vyslaným pracovníkům, jejichž zaměstnavatel je usazen na území Unie, jak vyplývá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽¹⁾. Členské státy by měly požadovat, aby s osobami převedenými v rámci společnosti bylo zacházeno stejně jako s jejich vlastními státními příslušníky na srovnatelných pozicích, pokud jde o odměnu, která jim bude v průběhu celého převedení přiznána. Každý členský stát by měl být zodpovědný za kontrolu odměn přiznávaných osobám převedeným v rámci společnosti po dobu jejich pobytu na jeho území. Tento požadavek je určen k ochraně pracovníků a zaručuje spravedlivou soutěž mezi podniky usazenými v členském státě a podniky usazenými ve třetí zemi, protože předchází tomu, aby podnik usazený ve třetí zemi těžil z méně přísných pracovních norem, a získával tak konkurenční výhodu.
- (16) Aby bylo zajištěno, že dovednosti osoby převedené v rámci společnosti jsou specifické pro hostitelský subjekt, měla by být převedená osoba zaměstnána v rámci stejné skupiny podniků bez přerušení po dobu nejméně tří až dvanácti měsíců před převedením v případě manažerů a specialistů a po dobu nejméně tří až šesti měsíců před převedením v případě zaměstnaných stážistů.
- (17) Jelikož převedení v rámci společnosti představuje dočasnou migraci, neměla by maximální doba jednoho převedení do Unie včetně mobility mezi členskými státy překročit tři roky pro manažery a specialisty a jeden rok pro zaměstnané stážisty, po jejímž uplynutí by měli odejít to třetí země, pokud nezískají povolení k pobytu z jiného důvodu v souladu s právními předpisy Unie či vnitrostátními právními předpisy. Maximální doba převedení by měla zahrnovat souhrn dob, na něž byla postupně vydávána povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti. K následnému převedení do Unie by mohlo dojít poté, co státní příslušník třetí země opustí území členských států.
- (18) Za účelem zajištění dočasné povahy převedení v rámci společnosti a prevence zneužívání by měly být členské státy schopny požadovat, aby v rámci téhož členského státu mezi skončením maximální doby jednoho převedení a další žádosti týkající se stejného státního příslušníka třetí země pro účely této směrnice uplynula určitá doba.
- (19) Vzhledem k tomu, že převedení v rámci společnosti představují dočasné vyslání, měl by žadatel v rámci pracovní smlouvy nebo dopisu o zařazení doložit, že státní příslušník třetí země bude moci být po skončení práce převeden zpět do subjektu patřícího stejné skupině a usazeného ve třetí zemi. Žadatel by měl rovněž doložit, že státní příslušník třetí země na pozici manažera nebo specialisty má profesní kvalifikaci a odpovídající profesní zkušenosti, které jsou zapotřebí v hostitelském subjektu, kam má být převeden.
- (20) Státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako zaměstnaní stážisté, by měli předložit doklady o vysokoškolském vzdělání. Měli by navíc, je-li to požadováno, předložit dohodu o odborné přípravě, včetně popisu programu odborné přípravy, jeho trvání a podmínek pro výkon dohledu nad zaměstnanými stážisty, z níž vyplývá, že se jim dostane skutečné odborné přípravy a že nebudou využiti jako běžní pracovníci.
- (21) Pokud to není v rozporu se zásadou upřednostňování občanů Unie, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení, nevyžaduje se test trhu práce.
- (22) Členský stát by měl uznat odbornou kvalifikaci státního příslušníka třetí země získanou v jiném členském státě stejným způsobem jako u občanů Unie a měl by zohlednit kvalifikaci získanou ve třetí zemi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽²⁾. Tímto uznáním by neměla být dotčena případná omezení přístupu k regulovaným povoláním vyplývající z výhrad k existujícím závazkům ohledně regulovaných povolání, jež Unie nebo Unie a její členské státy přijaly v rámci obchodních dohod. V každém případě by touto směrnicí osobám převedeným v rámci společnosti nemělo být přiznáno příznivější zacházení než státním příslušníkům Unie nebo Evropského hospodářského prostoru, pokud jde o přístup k regulovaným povoláním ve členském státě.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států určit objem vstupů v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU.
- (24) V zájmu boje proti případnému zneužívání této směrnice by členské státy měly mít možnost zamítnout, odejmout nebo neprodloužit platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud hlavním účelem zřízení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti nebo tento subjekt nevykonává skutečnou činnost.
- (25) Cílem této směrnice je usnadnění mobility osob převedených v rámci společnosti uvnitř Unie (dále jen „mobilita uvnitř EU“) a omezení administrativní zátěže spojené s pracovním zařazováním v některých členských státech. Za tímto účelem tato směrnice stanoví zvláštní režim mobility uvnitř EU, v němž je držitel platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného členským státem oprávněn vstupovat, pobývat a pracovat na území jednoho či více členských států v souladu s ustanoveními této směrnice upravujícími krátkodobou a dlouhodobou mobilitu. Krátkodobá mobilita by pro účely této směrnice měla zahrnovat pobyty v jiných členských státech než tom, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, v délce nepřesahující 90 dnů na členský stát. Dlouhodobá mobilita by pro účely této směrnice měla zahrnovat pobyty v jiných členských státech než tom, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, v délce přesahující 90 dnů na členský stát. Aby se předešlo obcházení rozlišení mezi krátkodobou a dlouhodobou mobilitou, měla by být krátkodobá mobilita ve vztahu k danému členskému státu omezena na nejvýše 90 dnů za každé období 180 dnů a nemělo by být možné předložit zároveň oznámení o krátkodobé mobilitě a žádost o dlouhodobou mobilitu. Pokud potřeba dlouhodobé mobility vyvstala po zahájení krátkodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti, může druhý členský stát požádat, aby byla žádost předložena nejpozději 20 dnů před skončením doby trvání krátkodobé mobility.
- (26) Ačkoli by měl zvláštní režim mobility zavedený touto směrnicí stanovit autonomní pravidla pro vstup a pobyt za účelem práce osoby převedené v rámci společnosti v jiných členských státech, než je stát, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, nadále se uplatňují všechna ostatní pravidla pro pohyb osob přes hranice stanovená v příslušných ustanoveních schengenského *acquis*.
- (27) Pokud převedení zahrnuje několik míst v různých členských státech, měly by být příslušným orgánům druhých členských států pro usnadnění kontrol případně poskytnuty příslušné informace.
- (28) Uplatnila-li osoba převedená v rámci společnosti právo na mobilitu, měl by mít druhý členský stát za určitých podmínek právo učinit opatření, aby činnosti osob převedených v rámci společnosti nebyly v rozporu s příslušnými ustanoveními této směrnice.
- (29) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce, jako například finanční sankce, které budou uloženy v případě porušení této směrnice. Tyto sankce by mohly mimo jiné sestávat z opatření stanovených v článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES⁽¹⁾. Uvedené sankce by mohly být ukládány hostitelskému subjektu usazenému v dotčeném členském státě.
- (30) Stanovení jednotného postupu vedoucího k jednomu kombinovanému oprávnění zahrnujícímu povolení k pobytu i pracovní povolení (dále jen „jednotné povolení“) by mělo přispět ke zjednodušení v současnosti platných pravidel v členských státech.
- (31) Mělo by být možné zavést zjednodušený postup určený pro subjekty nebo skupiny podniků, které byly pro tento účel uznány. Uznávání by mělo být pravidelně posuzováno.
- (32) Jakmile členský stát rozhodne o přijetí státního příslušníka třetí země, jenž splňuje kritéria vyplývající z této směrnice, tento státní příslušník třetí země by měl obdržet povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, které by mu mělo za splnění určitých podmínek umožňovat výkon práce v jednotlivých subjektech patřících k těže nadnárodní korporaci, včetně subjektů nacházejících se v jiných členských státech.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) Vyžaduje-li se vízum a státní příslušník třetí země splňuje kritéria pro vydání povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, měl by členský stát poskytnout státnímu příslušníku třetí země všechny prostředky pro získání požadovaného víza a zajistit účinnou spolupráci příslušných orgánů za tímto účelem.
- (34) Je-li povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydáno členským státem, který schengenské *acquis* neuplatňuje v plném rozsahu, a osoba převedená v rámci společnosti překročí v rámci mobility uvnitř EU vnější hranici ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽¹⁾, měl by být členský stát oprávněn požadovat doložení skutečnosti, že se osoba převedená v rámci společnosti stěhuje na jeho území pro účely převedení v rámci společnosti. Dále by v případě překročení vnější hranice ve smyslu nařízení (ES) č. 562/2006 měly členské státy, které schengenské *acquis* uplatňují v plném rozsahu, konzultovat Schengenský informační systém a odeprít vstup osobám, o nichž byl v tomto systému pořízen záznam pro účely odeprání vstupu nebo pobytu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽²⁾, nebo vyslovit námitku proti mobilitě těchto osob.
- (35) Členské státy by měly mít možnost uvádět další informace v papírové podobě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě, jak je uvedeno v článku 4 nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽³⁾ a v bodě 16 písm. a) přílohy uvedeného nařízení, aby mohly poskytovat přesnější informace o zaměstnání během převedení osob v rámci společnosti. Poskytování těchto dalších informací by pro členské státy mělo být nepovinné a nemělo by představovat další požadavek, jenž by ohrožoval koncept jednotného povolení a jednotného postupu vyřizování žádostí.
- (36) Tato směrnice by neměla osobám převedeným v rámci společnosti bránit vykonávat konkrétní činnosti v zařízeních klientů v rámci členského státu, v němž je usazen hostitelský subjekt, v souladu s ustanoveními platnými pro tyto činnosti v daném členském státě.
- (37) Touto směrnicí nejsou dotčeny podmínky pro poskytování služeb v rámci článku 56 Smlouvy o fungování EU. Zejména touto směrnicí nejsou dotčeny pracovní podmínky, jež se podle směrnice 96/71/ES uplatní na pracovníky, kteří jsou vysláni podnikem usazeným v jednom členském státě za účelem poskytování služeb na území jiného členského státu. Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří byli vysláni podnikem usazeným v členském státě v rámci poskytování služeb podle směrnice 96/71/ES. Státní příslušníci třetích zemí, jimž bylo uděleno povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, nemohou využívat směrnici 96/71/ES. Podle čl. 1 odst. 4 směrnice 96/71/ES by tato směrnice neměla poskytovat podnikům usazeným ve třetí zemi lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě.
- (38) K zajištění důstojných pracovních a životních podmínek při pobytu v Unii je důležité, aby pro osoby převedené v rámci společnosti bylo zajištěno odpovídající sociální zabezpečení, včetně případných dávek pro jejich rodinné příslušníky. V rámci vnitrostátního práva by tedy mělo být zaručeno rovného zacházení, pokud jde o oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁴⁾. Tato směrnice neharmonizuje právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Omezuje se na použití zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení na osoby, které spadají do její oblasti působnosti. Právo na rovné zacházení v oblasti sociálního zabezpečení se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří splňují objektivní a nediskriminační podmínky stanovené právními předpisy členského státu, v němž je práce vykonávána, pokud jde o jejich zapojení do systému sociálního zabezpečení a nárok na dávky sociálního zabezpečení.

V mnoha členských státech je nárok na rodinné dávky podmíněn určitým vztahem s tímto členským státem, neboť dávky jsou určeny na podporu příznivého demografického vývoje s cílem zajistit v daném členském státě budoucí pracovní síly. Touto směrnicí by proto nemělo být dotčeno právo členského státu omezit za určitých podmínek rovné zacházení, pokud jde o rodinné dávky, neboť osoba převedená v rámci společnosti a doprovázející rodinní příslušníci pobývají v tomto členském státě dočasně. Práva v oblasti sociálního zabezpečení by měla

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

být přiznána, aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů nebo dvoustranných dohod, která stanovují uplatnění právních předpisů země původu v oblasti sociálního zabezpečení. Dvoustranné dohody nebo vnitrostátní právní předpisy o právech sociálního zabezpečení osob převedených v rámci společnosti přijaté po vstupu této směrnice v platnost by neměly stanovit méně příznivé zacházení, než je přiznáno státním příslušníkům členského státu, v němž je práce vykonávána. V důsledku vnitrostátních právních předpisů nebo těchto dohod by například mohlo být v zájmu osob převedených v rámci společnosti zůstat pojištěny v systému sociálního zabezpečení země svého původu, pokud by přerušení jejich pojištění mělo nepříznivý dopad na jejich práva nebo by v důsledku svého pojištění musely nést náklady dvojího krytí. Členským státům by vždy měla být zachována možnost přiznat osobám převedeným v rámci společnosti příznivější podmínky v oblasti práv sociálního zabezpečení. Žádným ustanovením této směrnice by nemělo být dotčeno právo pozůstalých, kteří odvozují svá práva od osoby převedené v rámci společnosti, na obdržení pozůstalostních důchodů v případě, že pobývají ve třetí zemi.

- (39) V případě mobility mezi členskými státy by se mělo v přiměřeném rozsahu uplatnit nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ⁽¹⁾. Tato směrnice by neměla přiznávat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují mezi členskými státy přeshraniční zájmy.
- (40) S cílem učinit konkrétní soubor pravidel zavedený touto směrnicí přitažlivější a umožnit realizaci veškerých očekávaných výhod pro konkurenceschopnost podniků v Unii by se na státní příslušníky třetích zemí převáděné v rámci společnosti měly uplatnit příznivé podmínky pro sloučení rodiny v členském státě, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, a ve členských státech, jež umožňují osobě převedené v rámci společnosti pobývat a pracovat na jejich území v souladu s ustanoveními této směrnice o dlouhodobé mobilitě. Toto právo by určitě odstranilo významnou překážku, jež by mohla osobě, která má být v rámci společnosti převedena, zabránit v přijetí dané práce. Za účelem zachování jednoty rodin by rodinní příslušníci měli mít možnost připojit se k osobě převedené v rámci společnosti v jiném členském státě a měl se usnadnit jejich přístup na trh práce.
- (41) S cílem usnadnit rychlé zpracování žádostí by měly členské státy upřednostnit elektronickou výměnu informací a elektronické předávání příslušných dokumentů, ledaže nastanou technické obtíže nebo to zásadní zájmy vyžadují jinak.
- (42) Shromažďování a předávání souborů a údajů by mělo být prováděno v souladu s příslušnou ochranou údajů a bezpečnostními pravidly.
- (43) Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci za účelem provedení výzkumného projektu, neboť spadají do oblasti působnosti směrnice Rady 2005/71/ES ⁽²⁾.
- (44) Jelikož cílů této směrnice, totiž zvláštního postupu přijímání a přijetí podmínek pro vstup a pobyt státního příslušníka třetí země pro účely převedení v rámci společnosti, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků činnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (45) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, jež vychází z práv plynoucích ze sociálních chart přijatých Uníí a Radou Evropy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých členskými státy za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (47) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (48) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků na území členských států po dobu delší než 90 dní za účelem převedení v rámci společnosti a jejich práva;
- b) podmínky vstupu a pobytu a práva státních příslušníků třetích zemí uvedených v písmenu a) v jiných členských státech, než je stát, který jako první udělil státnímu příslušníkovi třetí země povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti podle této směrnice.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří v době podání žádosti pobývají mimo území členských států a žádají o přijetí nebo byli přijati na území členského státu za podmínek stanovených touto směrnicí, na základě převedení v rámci společnosti jakožto manažeři, specialisté nebo zaměstnaní stážisté.
2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří:
 - a) žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice 2005/71/ES za účelem provedení výzkumného projektu;
 - b) podle dohod mezi Unií a jejími členskými státy a třetími zeměmi mají práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie nebo jsou zaměstnaní podnikem usazeným v těchto třetích zemích;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) jsou vysláni v rámci směrnice 96/71/ES;
 - d) vykonávají samostatnou výdělečnou činnost;
 - e) jsou přiděleni zprostředkovatelskými agenturami, agenturami na zprostředkování dočasné práce nebo jakýmkoli jinými podniky zabývajícími se poskytováním pracovníků k provedení práce pod dohledem a vedením jiného podniku;
 - f) byli přijati jako studenti denního studia nebo kteří se v rámci studia účastní krátkodobé praktické odborné přípravy pod dohledem.
3. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států vydávat státním příslušníkům třetích zemí, kteří nespádají do oblasti působnosti této směrnice, pro jakékoli účely spojené se zaměstnáváním jiná povolení k pobytu než povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti upravená touto směrnicí.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
- b) „převedením v rámci společnosti“ dočasné převedení státního příslušníka třetí země, který pobývá v době podání žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti mimo území členských států, za účelem zaměstnání nebo odborné přípravy z podniku usazeného mimo území členského státu, k němuž je státní příslušník třetí země již před převedením a v jeho průběhu vázán pracovní smlouvou, do subjektu usazeného v tomto členském státě a patřícího k příslušnému podniku nebo do stejné skupiny podniků, a popřípadě mobilita mezi hostitelskými subjekty usazenými v jednom nebo několika různých členských státech;
- c) „osobou převedenou v rámci společnosti“ každý státní příslušník třetí země, který pobývá v době podání žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti mimo území členských států a který byl převeden v rámci společnosti;
- d) „hostitelským subjektem“ subjekt, do kterého je osoba převedená v rámci společnosti převedena, bez ohledu na jeho právní formu, usazený v souladu s vnitrostátním právem na území členského státu;
- e) „manažerem“ osoba ve vedoucí pozici, která především řídí vedení hostitelského subjektu a na jejíž činnost obecně dohlíží nebo jíž vydává pokyny především správní rada nebo akcionáři podniku nebo rovnocenný orgán; tato pozice zahrnuje: řízení hostitelského subjektu nebo odboru či oddělení hostitelského subjektu, dohled nad činností ostatních zaměstnanců vykonávajících dohledové, profesní nebo řídicí činnosti a jejich kontrola, včetně pravomoci doporučit přijetí či propuštění zaměstnanců nebo jiná personální opatření;
- f) „specialistou“ osoba pracující v rámci skupiny podniků, jež má specializované znalosti, které jsou zásadní pro oblast činnosti, postupy nebo řízení hostitelského subjektu. Při hodnocení takových znalostí se přihlíží nejen ke znalostem specifickým pro hostitelský subjekt, ale také k tomu, zda má tato osoba vysokou úroveň kvalifikace včetně odpovídajících profesních zkušeností pro práci nebo činnost, které vyžadují specifické technické znalosti, včetně případné příslušnosti k akreditované profesi;
- g) „zaměstnaným stážistou“ osoba s vysokoškolským vzděláním, která je převedena do hostitelského subjektu za účelem rozvoje kariéry nebo zaškolení v oblasti obchodních technik nebo metod a je po dobu převedení placena;
- h) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetí země podle čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2003/86/ES⁽¹⁾;
- i) „povolením pro osobu převedenou v rámci společnosti“ povolení obsahující zkratku „ICT“ („intra-corporate transferee“ – osoba převedená v rámci společnosti), které opravňuje držitele k pobytu a práci na území prvního a případně druhého členského státu v souladu s touto směrnicí;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) „povolením pro dlouhodobou mobilitu“ povolení obsahující pojem „mobile ICT“ („mobile intra-corporate transferee“ – mobilní osoba převedená v rámci společnosti), které opravňuje držitele povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti k pobytu a práci na území druhého členského státu v souladu s touto směrnicí;
- k) „jednotným postupem vyřizování žádostí“ postup, který na základě jedné žádosti o povolení pro státního příslušníka třetí země k pobytu a práci na území členského státu vede k rozhodnutí o této žádosti;
- l) „skupinou podniků“ dva nebo více podniků, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za propojené jedním z těchto způsobů: jeden podnik ve vztahu k druhému podniku přímo či nepřímo drží většinu upsaného základního kapitálu podniku; disponuje většinou hlasovacích práv spojených s podíly vydanými podnikem; je oprávněn jmenovat více než polovinu členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů podniku; nebo podniky jsou řízeny jednotně mateřským podnikem;
- m) „prvním členským státem“ členský stát, který jako první vydá státnímu příslušníku třetí země povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti;
- n) „druhým členským státem“ jiný členský stát, než je první členský stát, v němž osoba převedená v rámci společnosti zamýšlí vykonávat nebo již vykonává právo na mobilitu ve smyslu této směrnice;
- o) „regulovaným povoláním“ regulované povolání, jak je vymezeno v čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES.

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) práva Unie, včetně dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených mezi Uníí a jejími členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé;
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti příznivější ustanovení pro státní příslušníky třetích zemí, na něž se tato směrnice vztahuje, pokud jde o čl. 3 písm. h) a články 15, 18 a 19.

KAPITOLA II

PODMÍNKY PŘIJÍMÁNÍ

Článek 5

Kritéria pro přijetí

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 1, státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice, nebo hostitelský subjekt:
 - a) předloží doklad o tom, že hostitelský subjekt a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků;
 - b) předloží doklad o zaměstnání v rámci stejného podniku či skupiny podniků po dobu nejméně tří až dvanácti měsíců bez přerušení bezprostředně předcházející dni převedení v rámci společnosti v případě manažerů a odborníků a po dobu nejméně tří až šesti měsíců bez přerušení v případě zaměstnaných stážistů;
 - c) předloží pracovní smlouvu a v nezbytných případech vysílací dopis od zaměstnavatele obsahující:
 - i) údaje o době trvání převedení a místo, kde se nachází hostitelský subjekt nebo subjektů,
 - ii) doklady, že státní příslušník třetí země v hostitelském subjektu nebo subjektech v příslušném členském státě přijímá pozici manažera, specialisty nebo zaměstnaného stážisty,

- iii) odměnu, jakož i další podmínky zaměstnání platné pro dobu převedení v rámci společnosti,
 - iv) doklady, že státní příslušník třetí země bude po skončení převedení v rámci společnosti moci být převeden zpět do subjektu patřícího do tohoto podniku či do této skupiny podniků a usazených ve třetí zemi;
- d) předloží doklady, že státní příslušník třetí země má profesní kvalifikaci a zkušenosti, které jsou zapotřebí v hostitelském subjektu, kam má být převeden na pozici manažera nebo specialisty, nebo v případě zaměstnaného stážisty požadované vysokoškolské vzdělání;
- e) ve stanovených případech předloží dokumenty osvědčující, že státní příslušník třetí země splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu a upravují regulované povolání, k němuž se daná žádost vztahuje;
- f) předloží platný cestovní doklad státního příslušníka třetí země, jak stanoví vnitrostátní právo, a v případě potřeby i žádost o vízum nebo vízum; členské státy mohou požadovat, aby doba platnosti cestovního dokladu zahrnovala přinejmenším dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti;
- g) aniž jsou dotčeny platné dvoustranné dohody, předloží doklad o tom, že má zdravotní pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotčeného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak stanoveno vnitrostátními právními předpisy, na období, během nichž nebudou v souvislosti s prací vykonávanou v uvedeném členském státě nebo v jejím důsledku taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány.
2. Členské státy mohou požadovat, aby žadatel předložil dokumenty uvedené v odst. 1 písm. a), c), d), e) a g) v úředním jazyce dotčeného členského státu.
3. Členské státy mohou požadovat, aby žadatel nejpozději v době vydání povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti sdělil adresu dotčeného státního příslušníka třetí země na území daného členského státu.
4. Členské státy vyžadují, aby:
- a) byly v průběhu převedení v rámci společnosti splněny všechny podmínky stanovené v právních nebo správních předpisech anebo všeobecně použitelných kolektivních smlouvách, jež se uplatňují na vyslané pracovníky v podobné situaci a v příslušných profesních odvětvích, pokud jde o pracovní podmínky mimo výši odměny.
- Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit kolektivní smlouvy za všeobecně použitelné, mohou členské státy považovat za základ kolektivní smlouvy, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které se uplatňují na celém území daného státu;
- b) odměna vyplácená státnímu příslušníku třetí země po celou dobu převedení v rámci společnosti nebyla méně příznivá než odměna vyplácená státním příslušníkům členského státu, v němž je práce vykonávána, na srovnatelných pozicích podle příslušných právních předpisů, kolektivních smluv nebo postupů členského státu, v němž je hostitelský subjekt usazen.
5. Na základě dokumentů poskytnutých podle odstavce 1 mohou členské státy požadovat, aby měla osoba převedená v rámci společnosti v průběhu pobytu dostatečné prostředky na pokrytí svých potřeb a potřeb svých rodinných příslušníků, aniž by využívala systémy sociální pomoci členských států.
6. Vedle dokladů požadovaných podle odstavce 1 může být od státního příslušníka třetí země, který žádá o přijetí jako zaměstnaný stážista, požadováno předložení dohody o odborné přípravě související s přípravou na jeho budoucí pozici v podniku či ve skupině podniků, včetně popisu programu odborné přípravy, z něž bude zřejmé, že účelem pobytu je účast stážisty na odborné přípravě pro účely profesního rozvoje nebo na odborné přípravě v oblasti obchodních technik či metod, jeho doba trvání a podmínky, za kterých bude zaměstnaný stážista během programu pod dohledem.
7. Každou změnu v průběhu vyřizování žádosti, která má dopad na kritéria pro přijetí podle tohoto článku, oznámí žadatel příslušným orgánům dotčeného členského státu.

8. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, nesmí být pro účely této směrnice přijímáni.

Článek 6

Objem vstupů

Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu stanovit objem vstupů státních příslušníků třetích zemí v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU. Na tomto základě může být žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti posouzena jako nepřijatelná nebo být zamítnuta.

Článek 7

Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy zamítnou žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud:
 - a) není splněn článek 5;
 - b) předložené dokumenty byly získány podvodným způsobem nebo byly padělány či pozměněny;
 - c) hlavním účelem založení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti;
 - d) bylo dosaženo maximální doby pobytu, jak je stanovena v čl. 12 odst. 1.
2. Je-li to vhodné, členské státy žádost zamítnou, pokud byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nehlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání.
3. Členské státy mohou žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti zamítnout, pokud:
 - a) zaměstnavatel nebo hostitelský subjekt nesplnil své zákonné povinnosti týkající se ohledně sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
 - b) zaměstnavatel nebo podnik hostitelského subjektu je či byl v likvidaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími úpadková řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
 - c) záměrem či účinkem dočasné přítomnosti osoby převedené v rámci společnosti je zasáhnout do pracovního sporu či vyjednávání mezi zaměstnanci a vedením nebo jinak ovlivnit výsledek takového sporu či vyjednávání.
4. Členské státy mohou zamítnout žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti z důvodu uvedeného v čl. 12 odst. 2.
5. Aniž je dotčen odstavec 1, rozhodnutí o zamítnutí žádosti zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásadu proporcionality.

Článek 8

Odnětí povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti či neprodloužení jeho platnosti

1. Členské státy odejmou povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud:
 - a) povolení bylo získáno podvodným způsobem nebo bylo paděláno či pozměněno;
 - b) osoba převedená v rámci společnosti v dotyčném členském státě pobývá za jiným účelem, než pro který jí byl povolen pobyt;
 - c) hlavním účelem založení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti.

2. Je-li to vhodné, členské státy odejmou povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nehlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání.

3. Členské státy odmítnou prodloužit platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud:

- a) povolení bylo získáno podvodným způsobem nebo bylo paděláno či pozměněno;
- b) osoba převedená v rámci společnosti v dotyčném členském státě pobývá za jiným účelem, než pro který jí byl povolen pobyt;
- c) hlavním účelem zřízení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti;
- d) bylo dosaženo maximální doby pobytu, jak je stanovena v čl. 12 odst. 1.

4. Je-li to vhodné, členské státy odmítnou prodloužit platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nehlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání.

5. Členské státy mohou odejmout povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo odmítnout prodloužení jeho platnosti, pokud:

- a) není splněn článek 5 nebo již nadále nemůže být plněn;
- b) zaměstnavatel nebo hostitelský subjekt nesplnil své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
- c) podnik zaměstnavatele nebo hostitelského subjektu je či byl v likvidaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími úpadeková řízení nebo pokud nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
- d) osoba převedená v rámci společnosti nesplňuje pravidla pro mobilitu stanovená v článcích 21 a 22.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 3, rozhodnutí o odejmutí či odmítnutí prodloužení platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásadu proporcionality.

Článek 9

Sankce

1. Členské státy mohou vyvodit odpovědnost hostitelského subjektu za nedodržování podmínek přijetí, pobytu a mobility stanovených v této směrnici.
2. Pokud je hostitelský subjekt považován za odpovědný v souladu s odstavcem 1, stanoví dotyčný členský stát sankce. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
3. Členské státy přijmou opatření zaměřená na zabránění možnému zneužívání a udělování sankcí za porušování této směrnice. Tato opatření zahrnují sledování, hodnocení a případně kontrolní opatření v souladu s vnitrostátním právem a správními postupy.

KAPITOLA III

POSTUP A POVOLENÍ

Článek 10

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí snadný přístup žadatelů k informacím o veškerých dokladech potřebných pro žádost a informacím o vstupu a pobytu, včetně informací o právech, povinnostech a procesních zárukách osoby převedené v rámci společnosti a jejích rodinných příslušníků. Členské státy rovněž zajistí snadný přístup k informacím o postupech uplatňovaných pro krátkodobou mobilitu uvedenou v čl. 21 odst. 2 a dlouhodobou mobilitu uvedenou v čl. 22 odst. 1.

2. Dotčené členské státy zpřístupní hostitelskému subjektu informace o právu členského státu uložit sankce v souladu s článkem 9 a článkem 23.

Článek 11

Žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu

1. Členské státy určí, zda má být žádost podána státním příslušníkem třetí země nebo hostitelským subjektem. Členské státy se rovněž mohou rozhodnout přijímat žádosti od obou z nich.
2. Žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti se podává v době, kdy státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, kterého se přijetí týká.
3. Žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti se podává orgánům členského státu, na jehož území se má uskutečnit první pobyt. Pokud první pobyt není nejdelším pobytem, podává se žádost orgánům členského státu, v němž se má uskutečnit nejdelší celkový pobyt během převedení.
4. Členské státy určí orgány příslušné přijímat žádosti a vydávat povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti a povolení pro dlouhodobou mobilitu.
5. Žadatel je oprávněn podat svou žádost v rámci jednotného postupu vyřizování žádostí.
6. Subjekty nebo podniky či skupiny podniků, které byly pro tyto účely v souladu s vnitrostátním právem nebo správními postupy členskými státy uznány, mohou využívat zjednodušených postupů spojených s udělením povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, povolení pro dlouhodobou mobilitu, s vydáváním povolení pro rodinné příslušníky osob převedených v rámci společnosti a s udělováním víz.

Uznání podléhá pravidelnému přezkumu.

7. Zjednodušený postup podle odstavce 6 zahrnuje alespoň:
 - a) osvobození žadatele od povinnosti předložit některé z dokladů uvedených v článku 5 nebo v čl. 22 odst. 2 písm. a);
 - b) zrychlené správní řízení, které umožňuje vydávat povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti a povolení pro dlouhodobou mobilitu v kratší lhůtě, než je lhůta uvedená v čl. 15 odst. 1 nebo v čl. 22 odst. 2 písm. b), nebo
 - c) zjednodušená nebo zrychlená řízení ve vztahu k vydávání požadovaných víz.
8. Subjekty nebo podniky či skupiny podniků, jež byly uznány podle odstavce 6, oznámí příslušnému orgánu neprodleně jakoukoli změnu, která má dopad na podmínky tohoto uznání, a v každém případě do třiceti dnů ode dne, kdy nastane.
9. Členské státy stanoví odpovídající sankce, včetně odvolání uznání, pro případ, že nejsou příslušnému orgánu změny oznámeny.

Článek 12

Doba převedení v rámci společnosti

1. Maximální doba převedení osob v rámci společnosti, po které by měly opustit území členských států, ledaže získají povolení k pobytu za jiným účelem v souladu s právními předpisy Unie či vnitrostátními právními předpisy, činí u manažerů a specialistů tři roky a u zaměstnaných stážistů jeden rok.

2. Aniž jsou dotčeny jejich závazky podle mezinárodních dohod, mohou členské státy požadovat, aby mezi skončením maximální doby převedení uvedené v odstavci 1 a další žádostí týkající se stejného státního příslušníka třetí země pro účely této směrnice ve stejném členském státě uplynula doba až šesti měsíců.

Článek 13

Povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti

1. Osobám převedeným v rámci společnosti, které splňují kritéria pro přijetí stanovená v článku 5 a o kterých příslušný orgán rozhodl kladně, se vydává povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti.
2. Doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti je alespoň jeden rok nebo je jí doba trvání převedení na území dotyčného členského státu, pokud je tato doba kratší, a může být prodloužena maximálně na tři roky u manažerů a specialistů a na jeden rok u zaměstnaných stážistů.
3. Povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydávají příslušné orgány členského státu, přičemž používají jednotný vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002.
4. V rubrice „druh povolení“ podle písm. a) bodu 6.4 přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002 členské státy uvedou „ICT“.

Členské státy mohou rovněž doplnit označení ve svém úředním jazyce nebo jazycích.

5. Členské státy nevydají žádná další povolení, zejména pracovní povolení jakéhokoli druhu.
6. Členské státy mohou uvést další informace týkající se pracovní činnosti během převedení státního příslušníka třetí země v rámci společnosti v papírové podobě nebo uchovat tyto údaje v elektronickém formátu podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu a) 16 přílohy uvedeného nařízení.
7. Dotyčný členský stát poskytuje státním příslušníkům třetí země, jejichž žádost o přijetí byla přijata, veškerou pomoc k získání potřebného víza.

Článek 14

Změny během pobytu, které mají dopad na podmínky přijímání

Každou změnu během pobytu, která má dopad na podmínky přijímání uvedené v článku 5, oznámí žadatel příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Článek 15

Procesní záruky

1. Příslušné orgány dotyčného členského státu rozhodnou o žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo o prodloužení jeho platnosti a rozhodnutí písemně oznámí žadateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými vnitrostátním právem co nejdříve, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti.

2. Jestliže informace nebo dokumenty dodané jako podklad žádosti nejsou úplné, příslušné orgány žadatele v přiměřené lhůtě informují o dodatečně požadovaných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 se staví do doby, než příslušné orgány obdrží požadované dodatečné informace.
3. Důvody pro rozhodnutí, kterým se žádost prohlašuje za nepřipustnou nebo zamítá, nebo kterým se zamítá žádost o prodloužení tohoto povolení, se písemně sdělí žadateli. Důvody pro rozhodnutí, kterým se odnímá povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, jsou písemně sděleny jak osobě převedené v rámci společnosti, tak hostitelskému subjektu.
4. Proti jakémukoli rozhodnutí, kterým se prohlašuje za nepřipustnou nebo zamítá žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti či prodloužení tohoto povolení, nebo se toto povolení odnímá, je možné podat opravný prostředek v dotčeném členském státě v souladu s vnitrostátním právem. V písemném oznámení se uvede, ke kterému soudnímu nebo správnímu orgánu lze podat opravný prostředek a lhůta pro podání tohoto opravného prostředku.
5. Ve lhůtě uvedené v čl. 12 odst. 1 je žadateli umožněno podat před uplynutím doby platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti žádost o prodloužení. Členské státy mohou stanovit maximální lhůtu 90 dnů před uplynutím doby platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti pro předložení žádosti o prodloužení.
6. Pokud platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti uplyne během řízení o prodloužení, umožní členské státy osobě převedené v rámci společnosti nadále pobývat na jejich území do doby, než příslušné orgány o žádosti rozhodnou. Vyžaduje-li to vnitrostátní právo, mohou v takovém případě vydat vnitrostátní povolení k dočasnému pobytu nebo rovnocenné povolení.

Článek 16

Poplatky

Členské státy mohou požadovat zaplacení poplatků za vyřízení žádosti v souladu s touto směrnicí. Výše takových poplatků nesmí být nepřiměřená ani nadměrná.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článek 17

Práva plynoucí z povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti

Po dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti požívá držitel tohoto povolení alespoň následujících práv:

- a) práva na vstup a pobyt na území prvního členského státu;
- b) práva na volný přístup na celé území prvního členského státu v souladu s jeho vnitrostátním právem;
- c) práva na výkon konkrétního zaměstnání, k němuž jej dané povolení opravňuje, v jakémkoli hostitelském subjektu patřícím k podniku nebo ke skupině podniků v prvním členském státě, a to v souladu s vnitrostátním právem.

Práva uvedená v prvním pododstavci písm. a) až c) tohoto článku lze požívat ve druhém členském státu v souladu s článkem 20.

Článek 18

Právo na rovné zacházení

1. Bez ohledu na právo rozhodné pro pracovněprávní vztah, a aniž je dotčen čl. 5 odst. 4 písm. b), mají osoby převedené v rámci společnosti přijaté podle této směrnice právo, aby s nimi bylo zacházeno přinejmenším stejně jako s osobami, na které se vztahuje směrnice 96/71/ES, pokud jde o pracovní podmínky v souladu s článkem 3 směrnice 96/71/ES v členském státě, ve kterém je práce vykonávána.

2. Osoby převedené v rámci společnosti mají právo na stejné zacházení jako se státními příslušníky členského státu, ve kterém je práce vykonávána, pokud jde o:
- a) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně práv a výhod poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
 - b) uznávání diplomů, osvědčení a jiných odborných kvalifikací v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;
 - c) ustanovení vnitrostátního práva týkající se oblastí sociálního zabezpečení vymezených v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, ledaže se z důvodu dvoustranných dohod nebo vnitrostátních právních předpisů členského státu, v němž je práce vykonávána, uplatní právo země původu zajišťující, že na osobu převedenou v rámci společnosti se vztahují právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení jedné z těchto zemí. Aniž jsou dotčeny dvoustranné dohody zajišťující, že se na osobu převedenou v rámci společnosti vztahují právní předpisy země původu, uplatní se v případě mobility uvnitř EU v příslušném rozsahu nařízení (EU) č. 1231/2010;
 - d) aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1231/2010 a dvoustranné dohody, vyplácení zákonem stanoveného starobního, invalidního a pozůstalostního důchodu vyplývajících z předcházejícího zaměstnání osoby převedené v rámci společnosti a nabytého osobou převedenou v rámci společnosti, která se stěhuje do třetí země, nebo pozůstalými po této osobě pobývajících ve třetí zemi, jejichž práva jsou od dané osoby odvozena, v souladu s právními předpisy stanovenými v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, a to za stejných podmínek a podle stejné výměry jako státním příslušníkům dotčených členských států, kteří se odstěhují do třetí země;
 - e) přístup ke zboží a službám a k poskytování zboží a služeb určených veřejnosti, s výjimkou postupů pro získání bydlení stanovených ve vnitrostátním právu, aniž je dotčena smluvní svoboda v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, a ke službám poskytovaným veřejnými úřady práce.

Dvoustranné dohody nebo vnitrostátní právní předpisy uvedené v tomto odstavci jsou mezinárodními dohodami nebo ustanoveními členských států ve smyslu článku 4.

3. Aniž je dotčeno nařízení Rady (EU) č. 1231/2010, mohou členské státy rozhodnout, že ustanovení odst. 2 písm. c) se s ohledem na rodinné dávky nevztahuje na osoby převedené v rámci společnosti, jimž bylo povoleno pobývat a pracovat na území členského státu po dobu nepřesahující devět měsíců.

4. Tímto článkem není dotčeno právo členského státu odejmout nebo zamítnout prodloužení povolení v souladu s článkem 8.

Článek 19

Rodinní příslušníci

1. V prvním a druhém členském státě, jež umožňují osobě převedené v rámci společnosti pobývat a pracovat na jejich území v souladu s článkem 22 této směrnice, se použije směrnice 2003/86/ES s odchylkami stanovenými v tomto článku.

2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES sloučení rodiny v členských státech není závislé na požadavku, aby držitel povolení vydaného uvedenými členskými státy na základě této směrnice měl přiměřený výhled na získání práva na trvalý pobyt a pobývat na území po stanovenou minimální dobu.

3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 třetího pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES mohou integrační opatření zmíněná v těchto ustanoveních členské státy použít pouze poté, co bylo dotčným osobám přiznáno právo na sloučení rodiny.

4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES udělí členský stát povolení pro rodinné příslušníky, jestliže jsou splněny podmínky pro sloučení rodiny, a to do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti. Příslušný orgán členského státu vyřizuje žádost o povolení pro rodinné příslušníky osoby převedené v rámci společnosti zároveň se žádostí o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo o povolení pro dlouhodobou mobilitu, je-li žádost

o povolení pro rodinné příslušníky osoby převedené v rámci společnosti předložena současně. Procesní záruky stanovené v článku 15 se použijí obdobně.

5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 směrnice 2003/86/ES končí v zásadě doba platnosti povolení k pobytu pro rodinné příslušníky v členském státě ke dni uplynutí doby platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu vydaných uvedeným členským státem.

6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 směrnice 2003/86/ES a aniž je dotčena zásada upřednostňování občanů Unie, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení, mají rodinní příslušníci osoby převedené v rámci společnosti, kterým bylo povoleno sloučení rodiny, právo na přístup k zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti na území členského státu, který vydal povolení k pobytu pro rodinného příslušníka.

KAPITOLA V

MOBILITA UVNITŘ EU

Článek 20

Mobilita

Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem, mohou na základě uvedeného povolení a platného cestovního dokladu a za podmínek stanovených v článcích 21 a 22 a s výhradou článku 23 vstoupit, pobývat a pracovat na území jednoho nebo více druhých členských států.

Článek 21

Krátkodobá mobilita

1. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni pobývat v druhém členském státě a pracovat v jakémkoli jiném subjektu, který je v tomto druhém členském státě usazen a patří do stejného podniku či skupiny podniků, po dobu až 90 dnů v kterémkoli období 180 dnů na členský stát za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Druhý členský stát může po hostitelském subjektu v prvním členském státě požadovat, aby oznámil prvním členskému státu i druhému členskému státu úmysl osoby převedené v rámci společnosti pracovat v subjektu usazeném ve druhém členském státě.

V takových případech druhý členský stát umožní, aby oznámení bylo provedeno buď:

- a) v době podání žádosti v prvním členském státě, je-li mobilita do druhého členského státu již v této fázi plánována, nebo
 - b) poté, co byla osoba převedená v rámci společnosti přijata v prvním členském státě, jakmile je plánovaná mobilita do druhého členského státu známa.
3. Druhý členský stát může požadovat, aby oznámení zahrnovalo předání těchto dokumentů a informací:
- a) dokladů o tom, že hostitelský subjekt ve druhém členském státě a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků;
 - b) pracovní smlouvy a, je-li to třeba, dopisu o zařazení, jež byly předány prvním členskému státu podle čl. 5 odst. 1 písm. c);

- c) případně dokumentů osvědčujících, že osoba převedená v rámci společnosti splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu a upravují regulované povolání, k němuž se daná žádost vztahuje;
- d) platného cestovního dokladu, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 1 písm. f), a
- e) plánované doby a dat mobility, nebyly-li specifikovány v některém z výše uvedených dokumentů.

Druhý členský stát může požadovat, aby byly tyto dokumenty a informace předloženy v jeho úředním jazyce.

4. Pokud došlo k oznámení v souladu s odst. 2 písm. a) a pokud druhý členský stát nevznese námitku u prvního členského státu podle odstavce 6, může k mobilitě osoby převedené v rámci společnosti do druhého členského státu dojít kdykoli po dobu platnosti povolení pro osobu převedené v rámci společnosti.

5. Pokud k oznámení došlo v souladu s odst. 2 písm. b), může být mobilita zahájena ihned po oznámení druhému členskému státu nebo kdykoli poté po dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti.

6. Druhý členský stát může na základě oznámení uvedeného v odstavci 2 do 20 dnů od jeho obdržení vznést námitku proti mobilitě osoby převedené v rámci společnosti na jeho území, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 5 odst. 4 písm. b) nebo v odst. 3 písm. a), c) nebo d) tohoto článku;
- b) předložené dokumenty byly získány podvodným způsobem nebo byly padělány či pozměněny;
- c) bylo dosaženo maximální doby pobytu, jak je vymezena v čl. 12 odst. 1 nebo v odstavci 1 tohoto článku.

Príslušné orgány druhého členského státu neprodleně informují příslušné orgány prvního členského státu a hostitelský subjekt v prvním členském státě o své námitce vůči mobilitě.

7. Pokud má druhý členský stát námitky vůči mobilitě v souladu s odstavcem 6 tohoto článku a k mobilitě dosud nedošlo, nebude osobě převedené v rámci společnosti umožněno pracovat ve druhém členském státě jako součást převodu v rámci společnosti. Pokud se již mobilita uskutečnila, použijí se čl. 23 odst. 4 a 5.

8. Pokud je platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti prodloužena prvním členským státem v rámci maximální doby stanovené čl. 12 odst. 1, nadále svého držitele opravňuje k práci ve druhém členském státě, s výhradou maximální doby stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

9. Osobám převedeným v rámci společnosti, které jsou považovány za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, není umožněno vstupovat na území druhého členského státu nebo pobývat na něm.

Článek 22

Dlouhodobá mobilita

1. Ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem a kteří zamýšlí pobývat v druhém členském státě a pracovat v jakémkoli jiném subjektu, který je v tomto druhém členském státě usazen a patří do stejného podniku či do stejné skupiny podniků, po dobu více než 90 dnů na členský stát, může se druhý členský stát rozhodnout:

- a) použít článek 21 a umožnit osobě převedené v rámci společnosti pobývat a pracovat na jeho území na základě a po dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem; nebo
- b) uplatnit postup stanovený v odstavcích 2 až 7.

2. Je-li podána žádost o dlouhodobou mobilitu:

- a) druhý členský stát může požadovat, aby žadatel předložil všechny níže uvedené dokumenty, nebo některé z nich, jsou-li vyžadovány druhým členským státem pro původní žádost:
 - i) doklady o tom, že hostitelský subjekt ve druhém členském státě a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků,
 - ii) pracovní smlouvu a, je-li to třeba, dopis o zařazení, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. c),
 - iii) ve stanovených případech dokumenty osvědčující, že státní příslušník třetí země splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu a upravují regulované povolání, k němuž se daná žádost vztahuje,
 - iv) platný cestovní doklad, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 1 písm. f),
 - v) doklad o nemocenském pojištění, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, doklad o tom, že o něj požádal, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. g).

Druhý členský stát může požadovat, aby žadatel nejpozději v době vydání povolení pro dlouhodobou mobilitu sdělil adresu osoby převedené v rámci společnosti na území druhého členského státu.

Druhý členský stát může požadovat, aby byly tyto dokumenty a informace předloženy v jeho úředním jazyce;

- b) druhý členský stát přijme rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu a oznámí jej písemně žadateli, a to co nejdříve, avšak nejpozději do 90 dnů od podání žádosti a dokumentů uvedených v písmenu a) příslušným orgánům druhého členského státu;
- c) po osobě převedené v rámci společnosti se nevyžaduje, aby opustila území členských států za účelem předložení žádosti, a nepodléhá požadavku na vízum;
- d) osoba převedená v rámci společnosti je oprávněna pracovat ve druhém členském státě do přijetí rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu příslušnými orgány, pokud:
 - i) neuplynula doba uvedená v čl. 21 odst. 1 a doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem a
 - ii) vyžaduje to druhý členský stát, byla-li v něm nejpozději 20 dnů před začátkem dlouhodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti podána úplná žádost;
- e) žádost o dlouhodobou mobilitu nelze podat současně s oznámením o krátkodobé mobilitě. Pokud potřeba dlouhodobé mobility vyvstala po zahájení krátkodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti, může druhý členský stát požádat, aby byla žádost o dlouhodobou mobilitu podána nejpozději 20 dnů před skončením krátkodobé mobility.

3. Členské státy mohou žádost o dlouhodobou mobilitu zamítnout, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku nebo kritéria uvedená v čl. 5 odst. 4, 5 a 8;
- b) se uplatní jeden z důvodů uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) či d) nebo čl. 7 odst. 2, 3 či 4; nebo
- c) v průběhu řízení skončí doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti.

4. Pokud druhý členský stát přijme kladné rozhodnutí ohledně žádosti o dlouhodobou mobilitu, jak je uvedena v odstavci 2, vydá se osobě převedené v rámci společnosti povolení pro dlouhodobou mobilitu, jež jí umožní pobývat a pracovat na jeho území. Toto povolení se vydává za použití jednotného vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002. V rubrice „druh povolení“ podle písm. a) bodu 6.4 přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002 členské státy uvedou: „mobile ICT“. Členské státy mohou rovněž doplnit označení ve svém úředním jazyce nebo jazycích.

Členské státy mohou uvést další informace týkající se pracovní činnosti v průběhu dlouhodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti v papírové podobě nebo uchovat tyto údaje v elektronickém formátu podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu a) 16 přílohy uvedeného nařízení.

5. Prodloužením platnosti povolení pro dlouhodobou mobilitu není dotčen čl. 11 odst. 3.

6. Druhý členský stát informuje o vydání povolení pro dlouhodobou mobilitu příslušné orgány prvního členského státu.

7. Pokud členský stát přijímá rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu, použijí se v přiměřeném rozsahu články 8, čl. 15 odst. 2 až 6 a článek 16.

Článek 23

Záruky a sankce

1. Je-li povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydáno členským státem, který neuplatňuje v plném rozsahu schengenské *acquis*, a osoba převedená v rámci společnosti překročí vnější hranici, je druhý členský stát oprávněn požadovat k doložení skutečnosti, že se do něj osoba převedená v rámci společnosti stěhuje pro účely převedení v rámci společnosti:

- a) kopii oznámení zasláného hostitelským subjektem v prvním členském státě podle čl. 21 odst. 2; nebo
- b) dopis hostitelského subjektu ve druhém členském státě, v němž jsou uvedeny přinejmenším údaje o době trvání mobility uvnitř EU a místě, kde je usazen hostitelský subjekt nebo subjekty ve druhém členském státě.

2. Odejme-li první členský stát povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, ihned o tom informuje orgány druhého členského státu.

3. Hostitelský subjekt ve druhém členském státě informuje příslušné orgány druhého členského státu o jakékoli změně, která má dopad na podmínky, na jejichž základě byla mobilita umožněna.

4. Druhý členský stát může požádat, aby osoba převedená v rámci společnosti okamžitě zanechala veškeré zaměstnanecké činnosti a opustila jeho území, pokud:

- a) neobdržel oznámení v souladu s čl. 21 odst. 2 a 3 a takové oznámení vyžaduje;
- b) vznesl námitku proti mobilitě v souladu s čl. 21 odst. 6;
- c) zamítl žádost o dlouhodobou mobilitu v souladu s čl. 22 odst. 3;
- d) povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu je využíváno pro jiné účely, než pro které bylo vydáno;
- e) podmínky, za nichž byla mobilita povolena, již nejsou splněny.

5. V případech uvedených v odstavci 4 první členský stát na žádost druhého členského státu neprodleně a bez dalších formalit umožní opětovný vstup osoby převedené v rámci společnosti a případně jejích rodinných příslušníků. To platí i v případě, že doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného v prvním členském státě uplynula v době mobility v rámci druhého členského státu, nebo bylo povolení v uvedené době odňato.

6. Překročí-li držitel povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vnější hranici členského státu, který uplatňuje v plném rozsahu schengenské *acquis*, konzultuje tento členský stát Schengenský informační systém. Uvedený členský stát odepře vstup osobám, o nichž byl v Schengenském informačním systému pořízen záznam, nebo vysloví námitku proti mobilitě těchto osob.
7. Členské státy mohou uložit sankce vůči hostitelskému subjektu usazenému na jejich území v souladu s článkem 9, pokud:
- a) hostitelský subjekt neoznámil mobilitu osoby převedené v rámci společnosti v souladu s čl. 21 odst. 2 a 3;
 - b) povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu je využíváno pro jiné účely, než pro které bylo vydáno;
 - c) žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti byla podána jinému členskému státu, než je členský stát nejdelšího celkového pobytu;
 - d) osoba převedená v rámci společnosti již nesplňuje kritéria a podmínky, na jejichž základě byla mobilita umožněna, a hostitelský subjekt neoznámil tuto změnu příslušným orgánům druhého členského státu;
 - e) osoba převedená v rámci společnosti začala pracovat ve druhém členském státě, přestože nebyly splněny podmínky pro mobilitu v případě, že se použije čl. 21 odst. 5 nebo čl. 22 odst. 2 písm. d).

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Statistika

1. Členské státy Komisi sdělí statistiky týkající se počtu poprvé vydaných povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti a povolení pro dlouhodobou mobilitu, jakož i případných oznámení obdrženy podle čl. 21 odst. 2, a pokud možno počtu osob převedených v rámci společnosti, jejichž povolení bylo prodlouženo nebo odňato. Tyto statistiky jsou členěny podle občanství a podle doby platnosti povolení a, pokud možno, podle hospodářského odvětví a pozice osoby převedené v rámci společnosti.
2. Statistiky se týkají referenčního období jednoho kalendářního roku a jsou sděleny Komisi do šesti měsíců od konce referenčního roku. Prvním referenčním rokem je rok 2017.
3. Statistiky se předkládají v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ⁽¹⁾.

Článek 25

Podávání zpráv

Poprvé do 29. listopadu 2019 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a navrhne nezbytné změny. Zpráva se zaměří zejména na posouzení řádného fungování režimu mobility uvnitř EU a případné zneužívání tohoto režimu, jakož i na vzájemné působení tohoto režimu a schengenského *acquis*. Komise zejména posoudí praktické uplatňování článků 20, 21, 22, 23 a 26.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s 23).

Článek 26

Spolupráce mezi kontaktními místy

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou účinně spolupracovat a budou odpovídat za přijímání a předávání informací, jež jsou zapotřebí k provádění článků 21, 22 a 23. Členské státy upřednostní výměnu informací elektronickými prostředky.
2. Každý členský stát informuje prostřednictvím národních kontaktních míst, uvedených v odstavci 1, ostatní členské státy o určených orgánech, na které je odkazováno v čl. 11 odst. 4, a o postupech použitých na mobilitu uvedenou v článcích 21 a 22.

Článek 27

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29. listopadu 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 28

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 29

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 565/2014/EU

ze dne 15. května 2014,

kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Bulharskem, Chorvatskem, Kypr a Rumunskem za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území nebo zamýšlených pobytů na jejich území, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, a kterým se zrušují rozhodnutí č. 895/2006/ES a č. 582/2008/ES

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011 je Chorvatsko, jež k Unii přistoupilo dne 1. července 2013, od uvedeného dne povinno zavést pro státní příslušníky třetích zemí uvedených v příloze I nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ⁽²⁾ vízovou povinnost.
- (2) Podle čl. 4 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2011 se ustanovení schengenského *acquis* o podmínkách a kritériích pro vydávání jednotných víz, o vzájemném uznávání víz a o rovnocennosti mezi povoleními k pobytu/dlouhodobými víz a krátkodobými víz použijí v Chorvatsku až od přijetí rozhodnutí Rady vydaného za tímto účelem. Pro Chorvatsko jsou však závazná ode dne přistoupení.
- (3) Chorvatsko je tudíž povinno vydávat národní víza ke vstupu na své území a průjezdu přes ně státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli jednotného víza nebo dlouhodobého víza nebo povolení k pobytu vydaného členským státem plně provádějícím schengenské *acquis* nebo obdobných dokladů vydaných Bulharskem, Kypr a Rumunskem, jež je dosud plně neprovádějí.
- (4) Držitelé dokladů vydaných členskými státy, jež plně provádějí schengenské *acquis*, a dokladů vydaných Bulharskem, Kypr a Rumunskem nepředstavují pro Chorvatsko žádné riziko, neboť podstoupili veškeré nezbytné

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 27. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 6. května 2014.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

kontroly těmito členskými státy. Aby nebyla na Chorvatsko kladena další neopodstatněná administrativní zátěž, měla by být přijata společná pravidla, kterými se Chorvatsku povoluje jednostranně uznávat některé doklady vydávané uvedenými členskými státy za rovnocenné jeho národním vízům a zavést zjednodušený režim kontrol osob na jeho vnějších hranicích vycházející z tohoto jednostranného uznávání rovnocennosti.

- (5) Společná pravidla, která byla zavedena rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 895/2006/ES ⁽¹⁾ a rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 582/2008/ES ⁽²⁾ by měla být zrušena. Pokud jde o Kypr, který uplatňuje společný režim zavedený rozhodnutím č. 895/2006/ES od 10. července 2006, a o Bulharsko a Rumunsko, které uplatňují společný režim zavedený rozhodnutím č. 582/2008/ES od 18. července 2008, měla by být přijata společná pravidla, kterými se Bulharsku, Kypru a Rumunsku, stejně jako Chorvatsku, povoluje jednostranně uznávat některé doklady vydávané členskými státy plně provádějícími schengenské *acquis*, jakož i obdobné doklady vydávané Chorvatskem za rovnocenné jeho národním vízům a zavést zjednodušený režim kontrol osob na jejich vnějších hranicích vycházející z tohoto jednostranného uznávání rovnocennosti. Tímto rozhodnutím není dotčen cíl Bulharska ani Rumunska stát se bezodkladně členskými státy Schengenu.
- (6) Zjednodušený režim stanovený tímto rozhodnutím by se měl použít po přechodnou dobu do dne, který bude určen v rozhodnutí Rady uvedeném v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci aktu o přistoupení z roku 2003, pokud jde o Kypr, v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci aktu o přistoupení z roku 2005, pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, a v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci aktu o přistoupení z roku 2011, pokud jde o Chorvatsko, a měl by podléhat případným přechodným ustanovením pro doklady vydané před tímto dnem.
- (7) Účast na zjednodušeném režimu by měla být dobrovolná, a členskými státy by neměly být ukládány dodatečné povinnosti nad rámec těch, které jsou uvedeny v aktu o přistoupení z roku 2003, aktu o přistoupení z roku 2005 nebo aktu o přistoupení z roku 2011.
- (8) Společná pravidla by měla platit pro krátkodobá jednotná víza, dlouhodobá víza a povolení k pobytu vydávaná členskými státy plně provádějícími schengenské *acquis*, pro víza s omezenou územní platností vydávaná žadateli, který je držitelem cestovního dokladu, který není uznáván jedním nebo více členskými státy, podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽³⁾ (vízový kodex) a zeměmi přidruženými k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, jakož i pro krátkodobá víza, dlouhodobá víza a povolení k pobytu vydávaná Bulharskem, Chorvatskem, Kypru a Rumunskem. Uznání dokladu by mělo být omezeno dobou jeho platnosti.
- (9) V rámci režimu jednostranného uznávání ze strany Bulharska, Chorvatska, Kypru a Rumunska některých dokladů vydaných členskými státy plně provádějícími schengenské *acquis* a obdobných dokladů vydaných Bulharskem, Chorvatskem, Kypru a Rumunskem pro průjezd přes jejich území nebo pro zamýšlené pobyty na jejich území, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, zavedeného tímto rozhodnutím musí být splněny podmínky vstupu pro státní příslušníky třetích zemí, jejichž předpokládané pobyty na území členských států nepřekročí 90 dní během jakéhokoli období 180 dnů, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽⁴⁾, s výjimkou požadavku mít platné vízum, pokud je požadováno podle nařízení (ES) č. 539/2001.
- (10) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž zavedení režimu jednostranného uznávání některých dokladů vydávaných jinými členskými státy ze strany Bulharska, Chorvatska, Kypru a Rumunska, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou rovněž v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 895/2006/ES ze dne 14. června 2006, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Českou republikou, Estonskem, Lotyšskem, Litvou, Maďarskem, Maltou, Polskem, Slovinskem a Slovenskem za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území (Úř. věst. L 167, 20.6.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 582/2008/ES ze dne 17. června 2008, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Bulharskem, Kypru a Rumunskem za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území (Úř. věst. L 161, 20.6.2008, s. 30).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

- (11) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ⁽²⁾.
- (12) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽³⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES ⁽⁴⁾.
- (13) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto rozhodnutí ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽⁵⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽⁶⁾.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (15) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ⁽⁷⁾; Spojené království se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.
- (16) Toto rozhodnutí rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ⁽⁸⁾; Irsko se tedy nepodílí na jeho přijímání a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích umožňující Bulharsku, Chorvatsku, Kypru a Rumunsku jednostranně uznávat za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území nebo zamýšlených pobytů na jejich území, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, doklady uvedené v čl. 2 odst. 1 a článku 3 tohoto rozhodnutí vydané státním příslušníkům třetích států, kteří podléhají vízové povinnosti podle nařízení (ES) č. 539/2001.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽³⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

Prováděním tohoto rozhodnutí nejsou dotčeny kontroly osob prováděné na vnějších hranicích v souladu s články 5 až 13 a články 18 a 19 nařízení (ES) č. 562/2006.

Článek 2

1. Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko smějí považovat za rovnocenné svým národním vízům za účelem průjezdu přes své území nebo zamýšlených pobytů na něm, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, tyto doklady vydané členskými státy plně provádějícími schengenské *acquis* bez ohledu na státní příslušnost jejich držitelů:

- a) „jednotné vízum“ podle definice v čl. 2 bodě 3 vízového kodexu platné pro dva nebo více vstupů;
- b) „dlouhodobé vízum“ podle článku 18 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ⁽¹⁾;
- c) „povolení k pobytu“ podle definice v čl. 2 bodě 15 nařízení (ES) č. 562/2006.

2. Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko smějí považovat za rovnocenné svým národním vízům za účelem průjezdu přes své území nebo zamýšlených pobytů na něm, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, víza s omezenou územní platností vydaná v souladu s čl. 25 odst. 3 první větou vízového kodexu.

3. Rozhodnou-li se Bulharsko, Chorvatsko, Kypr nebo Rumunsko uplatňovat toto rozhodnutí, uznají všechny doklady uvedené v odstavcích 1 a 2 bez ohledu na členský stát, který doklad vydal, pokud nejsou připojeny k cestovním dokladům, které neuznávají, nebo k cestovním dokladům vydaným třetí zemí, s níž nemají diplomatické styky.

Článek 3

1. Rozhodnou-li se Bulharsko, Chorvatsko, Kypr nebo Rumunsko uplatňovat článek 2, smí vedle dokladů podle uvedeného článku uznávat za rovnocenná svým národním vízům pro průjezd přes své území nebo zamýšlené pobyty na něm, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů:

- a) národní krátkodobá víza a národní dlouhodobá víza vydaná Bulharskem, Chorvatskem, Kypru nebo Rumunskem v jednotném vzoru stanoveném nařízením Rady (ES) č. 1683/95 ⁽²⁾;
- b) povolení k pobytu vydaná Bulharskem, Chorvatskem, Kypru nebo Rumunskem podle jednotného vzoru stanoveného nařízením Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽³⁾,

pokud tato víza a povolení k pobytu nejsou připojeny k cestovním dokladům, které tyto členské státy neuznávají, nebo k cestovním dokladům vydaným třetí zemí, s níž nemají diplomatické styky.

2. Doklady vydávané Bulharskem, které smějí být uznávány, jsou uvedeny v příloze I.

Doklady vydávané Chorvatskem, které smějí být uznávány, jsou uvedeny v příloze II.

Doklady vydávané Kypru, které smějí být uznávány, jsou uvedeny v příloze III.

Doklady vydávané Rumunskem, které smějí být uznávány, jsou uvedeny v příloze IV.

Článek 4

Doba platnosti dokladů uvedených v člácích 2 a 3 musí zahrnovat dobu trvání průjezdu nebo pobytu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

Článek 5

Pokud se Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko rozhodnou uplatňovat toto rozhodnutí, oznámí to Komisi do dvaceti pracovních dní od jeho vstupu v platnost. Komise zveřejní informace sdělené těmito členskými státy v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V těchto oznámeních Bulharsko, Chorvatsko, Kypr a Rumunsko případně uvedou třetí země, na něž z důvodu neexistence diplomatických styků neuplatní toto rozhodnutí podle čl. 2 odst. 3 a čl. 3 odst. 1.

Článek 6

Rozhodnutí č. 895/2006/ES a č. 582/2008/ES se zrušují.

Článek 7

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do dne určeného rozhodnutím Rady přijatým podle čl. 3 odst. 2 prvního pododstavce aktu o přistoupení z roku 2003, pokud jde o Kypr, podle čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce aktu o přistoupení z roku 2005, pokud jde o Bulharsko a Rumunsko, a podle čl. 4 odst. 2 prvního pododstavce aktu o přistoupení z roku 2011, pokud jde o Chorvatsko, od kterého se v dotčeném členském státě uplatňují všechna ustanovení schengenského *acquis* v oblasti společné vízové politiky a pohybu státních příslušníků třetích zemí, kteří oprávněně pobývají na území členských států.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno Bulharsku, Chorvatsku, Kypru a Rumunsku.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

D. KOURKOULAS

PŘÍLOHA I

SEZNAM DOKLADŮ VYDÁVANÝCH BULHARSKEM

Víza

Bulharsko vydává tyto typy víz v souladu se zákonem o pobytu cizinců v Bulharské republice:

- Виза за летищен транзит (виза вид А) – letištní průjezdní vízum (typ A)
- Виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С) – krátkodobé vízum (typ C)
- Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид D) – dlouhodobé vízum (typ D)

Povolení k pobytu

Bulharsko vydává tato povolení k pobytu uvedená v čl. 2 bodě 15 nařízení (ES) č. 562/2006:

1. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец – Prodloužení pobytu.
2. Разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец – Dlouhodobě pobývajícím rezident – ES.
3. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец – Povolení k pobytu.
4. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на семейството на гражданин на EC, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство“ – Prodloužení pobytu – rodinný příslušník podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽¹⁾.
5. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на семейството на гражданин на EC, който не е упражнил правото си на свободно придвижване, с отбелязване „член на семейство“ – Povolení k pobytu – rodinný příslušník podle směrnice 2004/38/ES.
6. Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/EO“ – Prodloužení pobytu – oprávněný podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES.
7. Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/EO“ – Povolení k pobytu – oprávněný podle čl. 3 odst. 2 směrnice 2004/38/ES.
8. Разрешение за пребиваване тип „синя карта на ЕС“ – Povolení k pobytu – modrá karta EU.
9. Единно разрешение за пребиваване и работа – Jednotné povolení.
10. Временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на ЕС – Dočasné povolení k pobytu.
11. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище – Prodloužený pobyt – rodinný příslušník uprchlíka nebo cizí státní příslušník s přiznaným právem azylu.
12. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут – Prodloužený pobyt – rodinný příslušník osoby požívající doplňkové ochrany.
13. Разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила – Prodloužený pobyt – rodinný příslušník osoby požívající dočasné ochrany.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник“ – Prodloužený pobyt – vědec.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец – Dočasný cestovní pas cizího státního příslušníka za účelem návratu do Bulharské republiky.
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Pobytová karta rodinného příslušníka občana Unie – dlouhodobý pobyt.
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Pobytová karta rodinného příslušníka občana Unie – povolení k pobytu.

PŘÍLOHA II

SEZNAM DOKLADŮ VYDÁVANÝCH CHORVATSKEM

Víza

- Kratkotrajna viza (C) – krátkodobé vízum (C)

Povolení k pobytu

- Odobrenje boravka – schválení pobytu
- Osobna iskaznica za stranca – průkaz totožnosti cizince

PŘÍLOHA III

SEZNAM DOKLADŮ VYDÁVANÝCH KYPREM

Θεωρήσεις (Víza)

- Θεώρηση διέλευσης – Κατηγορία Β (průjezdní vízum – typ B)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας – Κατηγορία Γ (krátkodobé vízum – typ C)
- Ομαδική θεώρηση – Κατηγορίες Β και Γ (skupinové vízum – typ B a C)

Άδειες παραμονής (Povolení k pobytu)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) – povolení k přechodnému pobytu (zaměstnání, návštěva, studium)
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) – povolení ke vstupu (zaměstnání, studium)
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) – imigrační povolení (povolení k trvalému pobytu)

PŘÍLOHA IV

SEZNAM DOKLADŮ VYDÁVANÝCH RUMUNSKEM

Víza

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (průjezdní vízum, označené B),
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C (krátkodobé vízum, označené C),
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (dlouhodobé vízum identifikovatelné jedním z následujících symbolů podle činnosti, kterou držitel víza bude v Rumunsku vykonávat):
 - i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (hospodářská činnost, označené D/AE),
 - ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (profesní činnost, označené D/AP),
 - iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (obchodní činnost, označené D/AC),
 - iv) angajare în munca, identificată prin simbolul D/AM (zaměstnání, označené D/AM),
 - v) detașare, identificată prin simbolul D/DT (vyslání, označené D/DT),
 - vi) studii, identificată prin simbolul D/SD (studium, označené D/SD),
 - vii) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (sloučení rodiny, označené D/VF),
 - viii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (náboženská činnost, označené D/AR),
 - ix) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (výzkumná činnost, označené D/CS),
 - x) viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomatické a služební vízum, označené DS),
 - xi) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (jiné účely, označené D/AS).

Povolení k pobytu

- permis de ședere (povolení k pobytu),
 - carte albastră a UE (modrá karta EU),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (pobyťová karta rodinného příslušníka občana Unie),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (pobyťová karta rodinného příslušníka občana Švýcarské konfederace),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (karta trvalého pobytu pro rodinné příslušníky občana Unie),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (karta trvalého pobytu pro rodinné příslušníky občana Švýcarské konfederace).
-

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 15. července 2013

**o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a vládou Šrílanské demokratické socialistické republiky
o některých aspektech leteckých služeb**

(2014/300/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) a odst. 8 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím ze dne 5. června 2003 pověřila Rada Komisi, aby zahájila jednání se třetími zeměmi o nahrazení některých ustanovení stávajících dvoustranných dohod dohodou na úrovni Unie.
- (2) Komise jménem Unie sjednala s vládou Šrílanské demokratické socialistické republiky dohodu o některých aspektech leteckých služeb ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“) v souladu s postupy a směrnicemi uvedenými v příloze rozhodnutí Rady ze dne 5. června 2003.
- (3) Dohoda byla jménem Unie podepsána dne 27. září 2012 s výhradou případného pozdějšího uzavření v souladu s rozhodnutím Rady 2013/100/EU ⁽²⁾.
- (4) Dohoda by měla být schválena jménem Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a vládou Šrílanské demokratické socialistické republiky o některých aspektech leteckých služeb se schvaluje jménem Unie.

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení podle článku 7 dohody ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dohoda byla vyhlášena v Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 2 spolu s rozhodnutím o podpisu.

⁽²⁾ Úř. věst. L 49, 22.2.2013, s. 1.

⁽³⁾ Den vstupu dohody v platnost zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie generální sekretariát Rady.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Lucemburku dne 15. července 2013.

Za Radu
předseda
V. JUKNA

ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 19. května 2014****o uzavření Ujednání mezi Evropskou unií a Norským královstvím o pravidlech pro účast Norského království na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu**

(2014/301/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 74 a čl. 78 odst. 1 a 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s rozhodnutím Rady 2014/204/EU ⁽¹⁾ podepsala Komise dne 19. března 2014 Ujednání mezi Evropskou unií a Norským královstvím o pravidlech pro účast Norského království na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (dále jen „ujednání“), s výhradou jeho uzavření.
- (2) Ujednání by mělo být schváleno.
- (3) Jak je uvedeno ve 21. bodě odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ⁽²⁾, Spojené království a Irsko se uvedeného nařízení účastní a jsou jím vázány. Proto by měly čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 439/2010 naplnit účastí na tomto rozhodnutí. Spojené království a Irsko se proto účastní tohoto rozhodnutí.
- (4) Jak je uvedeno ve 22. bodě odůvodnění nařízení (EU) č. 439/2010, Dánsko se uvedeného nařízení neúčastní a není jím vázáno. Dánsko se proto tohoto rozhodnutí neúčastní,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Ujednání mezi Evropskou unií a Norským královstvím o pravidlech pro účast Norského království na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu se schvaluje jménem Unie ⁽³⁾.

Článek 2

Předseda Rady učiní jménem Unie oznámení podle čl. 13 odst. 1 ujednání ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2014/204/EU ze dne 11. února 2014 o podpisu, jménem Evropské unie, a prozatímním provádění Ujednání mezi Evropskou unií a Norským královstvím o pravidlech pro účast Norského království na činnosti Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 109, 12.4.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 439/2010 ze dne 19. května 2010 o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (Úř. věst. L 132, 29.5.2010, s. 11).

⁽³⁾ Ujednání bylo vyhlášeno v Úř. věst. L 109, 12.4.2014, s. 3 spolu s rozhodnutím o podpisu.

⁽⁴⁾ Den vstupu ujednání v platnost zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie generální sekretariát Rady.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 19. května 2014.

Za Radu
předseda
A. TSAFTARIS

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 566/2014

ze dne 26. května 2014,

kterým se mění nařízení (ES) č. 617/2007, pokud jde o uplatňování přechodného období mezi 10. ERF a 11. ERF do vstupu vnitřní dohody o 11. ERF v platnost

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských (AKT) států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, v platném znění ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda o partnerství AKT-EU“),

s ohledem na vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států zasedajícími v Radě o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce pro období 2008–2013 v souladu s dohodou o partnerství AKT-ES a o přidělu finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o ES ⁽²⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“), a zejména na čl. 10 odst. 1 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropské investiční banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Rady 2013/759/EU ⁽³⁾ zavedlo přechodná řídicí opatření pro Evropský rozvojový fond (ERF) (dále jen „překlenovací nástroj“) k zajištění dostupnosti prostředků na spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými státy a zámořskými zeměmi a územími, jakož i na podporu výdajů, od 1. ledna 2014 do vstupu 11. ERF v platnost.
- (2) Je nezbytné změnit nařízení Rady (ES) č. 617/2007 ⁽⁴⁾ s ohledem na operační a finanční správu překlenovacího nástroje, kterou vykonává Komise v přechodném období mezi 10. ERF a 11. ERF až do vstupu vnitřní dohody o 11. ERF a prováděcího nařízení k 11. EDF v platnost.
- (3) Je vhodné stejným způsobem změnit prováděcí pravidla o operační a finanční správě investičního nástroje během tohoto přechodného období.
- (4) Organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) stanoví rozhodnutí Rady 2010/427/EU ⁽⁵⁾.
- (5) Nařízení (ES) č. 617/2007 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady č. 2013/759/EU ze dne 12. prosince 2013 o přechodných řídicích opatřeních pro ERF od 1. ledna 2014 do vstupu 11. Evropského rozvojového fondu v platnost (Úř. věst. L 335, 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 152, 13.6.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Po přechodné období mezi 10. ERF a 11. ERF až do vstupu vnitřní dohody o 11. ERF v platnost se články 1 až 16 nařízení (ES) č. 617/2007 nahrazují ustanoveními obsaženými v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení se použije v souladu s rozhodnutím 2010/427/EU.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do dne vstupu prováděcího nařízení k 11. ERF v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. května 2014.

Za Radu
předseda
Ch. VASILAKOS

PŘÍLOHA

„HLAVA I

CÍLE A OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

Cíle a kritéria způsobilosti

1. Zeměpisná spolupráce se zeměmi a regiony AKT v rámci Evropského rozvojového fondu (ERF) je založena na cílech, základních zásadách a hodnotách vyjádřených v obecných ustanoveních Dohody o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, v platném znění ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda o partnerství AKT-EU“).

2. Především a v rámci zásad a cílů vnější činnosti Unie, Evropského konsensu o rozvoji a Agendy pro změnu a jejich následných změn a dodatků:

- a) hlavním cílem spolupráce podle tohoto nařízení je snížení a v dlouhodobém výhledu vymýcení chudoby;
- b) spolupráce podle tohoto nařízení rovněž přispěje k:
 - i) podpoře udržitelného hospodářského, sociálního a environmentálního rozvoje podporujícího začlenění,
 - ii) posílení a podpoře demokracie, právního státu, řádné správy věcí veřejných, lidských práv a příslušných zásad mezinárodního práva a
 - iii) uplatňování přístupu založeného na právech a zahrnujícího všechna lidská práva.

Dosažení těchto cílů se měří pomocí příslušných ukazatelů, včetně ukazatelů lidského rozvoje, zejména rozvojového cíle tisíciletí 1 pro písmeno a) a rozvojových cílů tisíciletí 1 až 8 pro písmeno b), a po roce 2015 dalších ukazatelů dohodnutých na úrovni Unie a jejích členských států.

3. Programování musí být koncipováno tak, aby v co největší možné míře splňovalo kritéria pro oficiální rozvojovou pomoc stanovená Výborem pro rozvojovou pomoc OECD, a to s přihlédnutím k cíli Unie zajistit v období 2014 až 2020, aby bylo nejméně 90 % její celkové vnější pomoci započítáno jako oficiální rozvojová pomoc.

4. Akce, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ⁽²⁾ a které jsou způsobilé pro financování podle uvedeného nařízení, nejsou v zásadě financovány podle tohoto nařízení, s výjimkou případů, kdy je třeba zajistit kontinuitu spolupráce od krizové situace až do dosažení stabilních podmínek pro rozvoj. V těchto případech bude kladen zvláštní důraz na to, aby byly humanitární pomoc, obnova a rozvojová pomoc účinně propojeny se snižováním rizika katastrof a zvyšováním odolnosti a aby k plnění těchto cílů přispívaly.

Článek 2

Obecné zásady

1. Při provádění tohoto nařízení je nutno zajistit soudržnost s ostatními oblastmi vnější činnosti Unie a s dalšími příslušnými politikami Unie a soudržnost rozvojových politik v souladu s článkem 208 Smlouvy o fungování Evropské unie. Za tímto účelem vycházejí opatření financovaná podle tohoto nařízení, včetně těch, jež řídí Evropská investiční banka (EIB), z politiky spolupráce stanovené v takových dokumentech, jako jsou dohody, prohlášení a akční plány sjednané mezi Unií a dotyčnými třetími zeměmi a regiony, a z rozhodnutí, zvláštních zájmů, politických priorit a strategií Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1257/96 ze dne 20. června 1996 o humanitární pomoci (Úř. věst. L 163, 2.7.1996, s. 1).

2. Unie a členské státy pracují na společném víceletém programování založeném na strategiích partnerských zemí pro snižování chudoby nebo obdobných rozvojových strategiích. Mohou provádět společnou činnost včetně sdílené analýzy těchto strategií a společné reakce na ně, přičemž tato činnost může obnášet určování prioritních odvětví pro intervenci a rozdělení práce v rámci dané země a mít podobu provádění společných misí více dárců a využívání režimů spolufinancování a delegované spolupráce.

3. Unie prosazuje mnohostranný přístup ke globálním výzvám a v tomto ohledu spolupracuje s členskými státy a s partnerskými zeměmi. Tam, kde je to vhodné, podporuje spolupráci s mezinárodními organizacemi a orgány i s dalšími bilaterálními dárci.

4. Vztahy mezi Uní a jejími členskými státy a partnerskými zeměmi jsou založeny na sdílených hodnotách lidských práv, demokracie a právního státu, jakož i na zásadách vlastní a vzájemné odpovědnosti, a tyto hodnoty a zásady podporují. Podpora poskytovaná partnerům se přizpůsobí jejich situaci z hlediska rozvoje a jejich angažovanosti a pokroku v oblasti lidských práv, demokracie, právního státu a řádné správy věcí veřejných.

Ve vztazích s partnerskými zeměmi jsou dále zohledňovány jejich angažovanost a dosažené výsledky při provádění mezinárodních dohod a smluvních vztahů s Uní, a to i v oblasti migrace, jak je stanoveno v dohodě o partnerství AKT-EU.

5. Unie prosazuje účinnou spolupráci s partnerskými zeměmi a regiony v souladu s osvědčenými mezinárodními postupy. Kdekoli je to možné, přizpůsobuje svou podporu rozvojovým strategiím, reformním politikám a postupům partnerských zemí nebo regionů a podněcuje demokratickou, domácí a vzájemnou odpovědnost. Za tímto účelem podporuje:

- a) proces rozvoje, který je transparentní, řídí ho partnerská země nebo region a nese za něj odpovědnost, včetně podpory místní odborné základny;
- b) přístup založený na právech a zahrnující všechna lidská práva, ať už občanská a politická, ekonomická, sociální či kulturní, s cílem začlenit do provádění tohoto nařízení zásady v oblasti lidských práv, napomoci partnerským zemím při plnění jejich mezinárodních závazků v oblasti lidských práv a podpořit držitele práv, a to zejména chudé a zranitelné skupiny, při vymáhání jejich nároků;
- c) zlepšování postavení obyvatel partnerských zemí a přístupy k rozvoji, které podporují začleňování, účast a široké zapojení všech částí společnosti do procesu rozvoje a do vnitrostátního a regionálního dialogu, včetně dialogu politického. Zvláštní pozornost je věnována úlohám parlamentů, místních orgánů a občanské společnosti, mimo jiné z hlediska účasti, dohledu a odpovědnosti;
- d) účinné způsoby a nástroje spolupráce v souladu s osvědčenými postupy Výboru pro rozvojovou pomoc OECD, včetně používání inovativních nástrojů, jako je kombinování grantů a půjček a dalších mechanismů sdílení rizik ve vybraných odvětvích a zemích a zapojení soukromého sektoru, s řádným přihlédnutím k otázkám udržitelnosti dluhu a počtu uvedených mechanismů, a požadavek systematického posuzování dopadu v souladu s cíli tohoto nařízení, zejména s cílem snižování chudoby, jakož i specifické mechanismy rozpočtové podpory, jako jsou např. dohody o budování státu. Všechny programy, zásahy a způsoby a nástroje spolupráce je nutno přizpůsobovat konkrétním okolnostem v jednotlivých partnerských zemích nebo regionech se zaměřením na přístupy založené na programech, na poskytování předvídatelného financování pomoci, na využití soukromých zdrojů, včetně zdrojů z místního soukromého sektoru, na všeobecný a nediskriminační přístup k základním službám a na vývoj a používání systémů jednotlivých zemí;
- e) využití domácích příjmů a posílení daňové politiky partnerských zemí s cílem snížit chudobu a závislost na pomoci;
- f) lepší dopad politik a programování prostřednictvím koordinace, souladu a harmonizace mezi dárci, aby se vytvořila součinnost, omezilo se překrývání a zdvojení, zlepšila se doplňkovost a podpořily se iniciativy více dárců, a prostřednictvím koordinace v partnerských zemích a regionech za použití dohodnutých směrů a zásad osvědčených postupů v oblasti koordinace a účinnosti pomoci;
- g) přístupy k rozvoji založené na výsledcích, i za pomoci transparentních rámců pro výsledky specifických pro jednotlivé země, popřípadě včetně mezinárodně dohodnutých cílových hodnot a porovnatelných a sčitatelných ukazatelů, například ukazatelů týkajících se rozvojových cílů tisíciletí, aby bylo možné posuzovat a oznamovat výsledky, včetně výstupů, výsledků a dopadu rozvojové pomoci.

6. Unie podle potřeby podporuje realizaci dvoustranné, regionální a mnohostranné spolupráce a dialogu, rozvojový rozměr smluv o partnerství a třístrannou spolupráci. Unie podporuje spolupráci mezi jižními zeměmi navzájem.
7. Ve svých činnostech spojených s rozvojovou spoluprací Unie podle potřeby vychází ze zkušeností, které členské státy získaly při reformách a transformaci, a ze získaných poznatků a tyto zkušenosti a poznatky sdílí.
8. Unie usiluje o pravidelnou výměnu informací s aktéry partnerství v souladu s článkem 4 dohody o partnerství AKT-EU.

HLAVA II

PROGRAMOVÁNÍ A PŘÍDELOVÁNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ

Článek 3

Obecný rámec pro přidělování finančních prostředků

1. Komise rozhodne o víceletých orientačních přidělech pro každou zemi a každý region AKT a pro spolupráci v rámci AKT na základě kritérií stanovených v člancích 3, 9 a 12c přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU v mezích finančních limitů stanovených v článku 2 vnitřní dohody mezi zástupci vlád členských států zasedajícími v Radě o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce pro období 2008–2013 v souladu s dohodou o partnerství AKT-ES a o přidělu finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o ES ⁽¹⁾ (dále jen „vnitřní dohoda“).
2. Při rozhodování o víceletých vnitrostátních orientačních přidělech je třeba prosazovat přístup založený na diferenciaci mezi partnerskými zeměmi, aby jim byla poskytována konkrétní, na míru uzpůsobená spolupráce, která vychází z:
 - a) jejich potřeb;
 - b) jejich schopnosti vytvářet finanční zdroje a mít k nim přístup a jejich schopnosti využít pomoc;
 - c) jejich závazků a jejich plnění a
 - d) potenciálního dopadu pomoci Unie.

Země, které nejvíce potřebují pomoc, zejména nejméně rozvinuté země, země s nízkými příjmy a země v krizi, po skončení krize a nestabilní a zranitelné země mají při přidělování zdrojů přednost.

Unie svou pomoc přizpůsobí prostřednictvím dynamických opatření pro konkrétní země zaměřených na výsledky podle čl. 7 odst. 2 v souladu se situací dané země a s její angažovaností a pokrokem, pokud jde o otázky, jako je řádná správa věcí veřejných, lidská práva, demokracie, právní stát a schopnost dané země provádět reformy a uspokojovat požadavky a potřeby svých obyvatel.

3. Výbor Evropského rozvojového fondu zřízený článkem 8 vnitřní dohody (dále jen „Výbor ERF“) uskuteční výměnu názorů ohledně způsobu stanovení víceletých orientačních přidělů podle odstavce 1.

Článek 4

Obecný rámec programování

1. Proces programování pomoci pro země a regiony AKT v rámci dohody o partnerství AKT-EU je veden v souladu s obecnými zásadami uvedenými v člancích 1 až 14 přílohy IV uvedené dohody a v člancích 1 a 2 tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32.

2. S výjimkou případů stanovených v odstavci 3 se programování provádí společně s dotyčnou partnerskou zemí nebo regionem a v rostoucí míře odpovídá strategii partnerské země nebo regionu pro snižování chudoby nebo obdobným strategiím.

V počáteční fázi programování a v jeho průběhu vedou Unie a její členské státy vzájemné konzultace, aby posílily soudržnost, doplňkovost a jednotnost svých činností v oblasti spolupráce. Tyto konzultace mohou vést ke společnému programování s členskými státy, které jsou na daném místě zastoupeny. Společné programování by mělo vycházet z komparativních výhod dárců Unie. Další členské státy jsou vyzvány k zapojení za účelem posílení společné vnější činnosti Unie.

Finanční operace EIB přispívají k naplňování obecných zásad Unie, a to zejména zásad vymezených v článku 21 Smlouvy o Evropské unii, a cílů dohody o partnerství AKT-EU, jako je snižování chudoby prostřednictvím udržitelného růstu podporujícího začlenění a hospodářského, environmentálního a sociálního rozvoje. Při programování v rámci ERF by EIB a Komise měly ve vhodných případech usilovat o co největší součinnost. V zájmu zvýšení soudržnosti vnější činnosti Unie je EIB v počáteční fázi konzultována ohledně záležitostí týkajících se jejich odborných znalostí a operací.

Konzultováni jsou rovněž další dárci a aktéři v oblasti rozvoje, včetně zástupců občanské společnosti a regionálních a místních orgánů.

3. Za okolností uvedených v čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 5 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU může Komise zavést zvláštní ustanovení pro programování a provádění rozvojové pomoci spočívající v tom, že zdroje přidělené dotyčnému státu řídí sama v souladu s příslušnými politikami Unie.

4. Unie v zásadě soustředí svou dvoustrannou pomoc nanejvýš do tří odvětví, na nichž se dohodne s partnerskými zeměmi.

Článek 5

Programové dokumenty

1. Strategické dokumenty jsou dokumenty, které Unie a partnerská země nebo region vypracovávají, aby poskytly soudržný rámec pro rozvojovou spolupráci v souladu s celkovým účelem a oblastí působnosti, cíli a obecnými zásadami dohody o partnerství AKT-EU a v souladu se zásadami stanovenými v člancích 2, 8 a 12a přílohy IV uvedené dohody.

Při přípravě a provádění strategických dokumentů se uplatňují zásady účinnosti pomoci: zásady vlastní odpovědnosti dotyčné země, partnerství, koordinace, harmonizace, přizpůsobení se systémům přijímající země nebo regionu, transparentnosti, vzájemné odpovědnosti a zaměření na výsledky, jak stanoví článek 2 tohoto nařízení. Programové období musí být v zásadě souběžné se strategickými cykly partnerské země.

2. Strategický dokument není nutný, pokud s tím partnerská země nebo region souhlasí, v případě:

- a) zemí nebo regionů, které mají rozvojovou strategii ve formě rozvojového plánu nebo podobného rozvojového dokumentu schváleného Komisí jako základ pro příslušný víceletý orientační program při přijímání tohoto programu;
- b) zemí nebo regionů, pro které byl mezi Unií a členskými státy sjednán společný víceletý programový dokument;
- c) zemí nebo regionů, pro které již existuje společný rámcový dokument, jenž stanoví komplexní přístup Unie ke vztahům s partnerskou zemí nebo regionem, včetně rozvojové politiky Unie;
- d) regionů, které mají strategii společně sjednanou s Unií;
- e) zemí, kde má Unie v úmyslu uvést svou strategii do souladu s novým vnitrostátním cyklem, který začíná před 1. lednem 2017; v těchto případech bude víceletý orientační program pro přechodné období mezi rokem 2014 a začátkem nového vnitrostátního cyklu obsahovat opatření Unie pro tuto zemi.

3. Strategické dokumenty se nevyžadují v případě zemí nebo regionů přijímajících finanční prostředky Unie přidělené původně podle tohoto nařízení, jejichž výše pro období 2014–2020 nepřesahuje 50 milionů EUR. V těchto případech obsahují víceleté orientační programy strategie Unie pro tyto země nebo regiony.

Pokud možnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 nejsou pro partnerskou zemi nebo region přijatelné, vypracuje se strategický dokument.

4. S výjimkou okolností uvedených v čl. 4 odst. 3 vycházejí víceleté orientační programy z dialogu s partnerskou zemí nebo regionem, jsou koncipovány na základě strategických nebo podobných dokumentů uvedených v tomto článku a jsou předmětem dohody s dotyčnou zemí nebo regionem.

Pro účely tohoto nařízení lze společný víceletý programový dokument podle odst. 2 písm. b) tohoto článku se souhlasem dotyčné země nebo regionu v souladu s postupem stanoveným v článku 14 považovat za víceletý orientační program, pokud je v souladu se zásadami a podmínkami stanovenými v tomto odstavci, včetně orientačního přidělu finančních prostředků.

5. Víceleté orientační programy stanoví zvolená prioritní odvětví pro financování z prostředků Unie, specifické cíle, očekávané výsledky, ukazatele výkonnosti a orientační finanční přiděly, a to jak celkové, tak i pro jednotlivé prioritní oblasti. Vysvětlí rovněž, jak navrhované programy přispějí k celkové strategii pro danou zemi uvedené v tomto článku a jak napomohou k realizaci Agendy pro změnu.

V souladu se zásadami účinnosti pomoci se strategie pro spolupráci v rámci skupiny států AKT vyhýbá roztříštěnosti, zajišťuje doplňkovost s programy pro danou zemi a region a přináší ve vztahu k těmto programům skutečnou přidanou hodnotu.

6. Vedle programových dokumentů pro jednotlivé země a regiony Komise společně se státy AKT prostřednictvím sekretariátu států AKT připraví, v souladu se zásadami stanovenými v člancích 12 až 14 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU, strategický dokument pro spolupráci v rámci skupiny států AKT a související víceletý orientační program.

7. Specifická opatření uvedená v čl. 4 odst. 3 mohou mít podobu zvláštních programů podpory a zohledňovat zvláštní okolnosti uvedené v čl. 6 odst. 1.

Článek 6

Programování pro země a regiony v krizi, po krizi nebo v nestabilní situaci

1. Při přípravě programových dokumentů pro země a regiony v krizi, po krizi nebo v nestabilní situaci nebo pro země a regiony, jež často zasahují přírodní katastrofy, je třeba náležitě zohlednit zranitelnost, zvláštní potřeby a okolnosti dotyčného obyvatelstva, zemí nebo regionů.

Unie je i nadále plně odhodlána provádět Novou dohodu o angažovanosti v nestabilních zemích a uplatňovat její zásady, a to i kladením důrazu na pět stanovených cílů v oblasti budování míru a státu, zajištěním místní odpovědnosti a zabezpečením těsného souladu s plány jednotlivých zemí vypracovanými v rámci provádění uvedené dohody.

Náležitá pozornost bude věnována předcházení konfliktům a jejich řešení, budování státu a míru, usmíření po ukončení konfliktu a opatřením na obnovu země tím, že zvláštní důraz bude kladen na inkluzivní a legitimní politiky, bezpečnost, spravedlnost, ekonomické základy a budování kapacit pro odpovědné a spravedlivé poskytování služeb. Zvláštní pozornost bude věnována úloze žen a aspektům týkajícím se dětí v rámci uvedených procesů.

V případech, kdy jsou partnerské země nebo regiony přímo účastny krize, situace po krizi nebo nestabilní situace nebo kdy jsou těmito situacemi postiženy, se klade zvláštní důraz na zlepšení koordinace okamžité pomoci, obnovy a rozvoje mezi všemi příslušnými aktéry, a to i v případě politických iniciativ, aby byla těmto zemím poskytnuta pomoc při přechodu z mimořádné situace do fáze rozvoje. U nestabilních zemí a regionů nebo zemí a regionů, jež pravidelně zasahují přírodní katastrofy, obsahují programy ustanovení, která se týkají připravenosti na katastrofy, předcházení jejich vzniku a zvládání jejich důsledků, a řeší problém zranitelnosti v mimořádných situacích a posilují odolnost obyvatel.

2. V případě zemí nebo regionů, které se nacházejí v krizi, v situaci po krizi nebo v nestabilní situaci, lze vypracovat *ad hoc* přezkum strategie spolupráce pro dotyčnou zemi nebo region. Takovýto přezkum může navrhnout konkrétní přizpůsobenou strategii, která zajistí přechod k dlouhodobé spolupráci a rozvoji a podpoří lepší koordinaci a přechod od nástrojů humanitární pomoci k nástrojům rozvojové politiky.

Článek 7

Schvalování a změny programových dokumentů

1. Programové dokumenty včetně orientačních přidělů jsou schvalovány Komisí v souladu s postupem stanoveným v článku 14.

Ve stejné době, kdy jsou programové dokumenty předány Výboru ERF, je Komise předá pro informaci také Smíšenému parlamentnímu shromáždění, přičemž plně dodrží rozhodovací postup podle hlavy IV tohoto nařízení.

Programové dokumenty následně potvrdí dotyčný stát nebo region AKT, jak je stanoveno v příloze IV dohody o partnerství AKT-EU. Země nebo regiony bez podepsaného programového dokumentu zůstávají způsobilé pro financování za podmínek stanovených v čl. 4 odst. 3 tohoto nařízení.

2. Strategické dokumenty a víceleté orientační programy, včetně orientačních přidělů, lze upravovat s ohledem na přezkumy stanovené v člincích 5, 11 a 14 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU.

V souladu s čl. 2 odst. 4 a čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení a na základě předchozích ERF a dalších zkušeností nabytých v souvislosti s pobídkami, včetně získaných poznatků, je možno orientační přiděly pro jednotlivé země doplnit mimo jiné prostřednictvím mechanismu založeného na výsledcích. V této souvislosti a při vědomí skutečnosti, že nestabilním a zranitelným státům je nutno poskytnout zvláštní zacházení s cílem zajistit řádné zohlednění jejich specifických potřeb, je třeba dát k dispozici zdroje, pokud možno až do výše pobídkové tranše v oblasti správy věcí veřejných podle 10. ERF, s cílem poskytnout pobídky k reformám zaměřeným na výsledky v souladu s Agendou pro změnu a k plnění závazků stanovených v dohodě o partnerství AKT-EU. Výbor ERF v souladu s čl. 14 odst. 2 tohoto nařízení uskuteční výměnu názorů o mechanismu založeném na výsledcích.

3. Postup stanovený v článku 14 se vztahuje také na podstatné změny s výrazným dopadem na strategii, její programové dokumenty nebo její programovatelný přiděl finančních prostředků. Dotyčný stát nebo region AKT popřípadě následně potvrdí odpovídající dodatek k programovým dokumentům.

4. V řádně odůvodněných zvláště naléhavých případech, jako jsou krize nebo bezprostřední ohrožení demokracie, právního státu nebo základních svobod, včetně případů uvedených v čl. 6 odst. 2, může být ke změně programových dokumentů uvedených v článku 5 použit postup stanovený v čl. 14 odst. 4.

HLAVA III

PROVÁDĚNÍ

Článek 8

Obecný rámec provádění

Provádění pomoci poskytované zemím a regionům AKT řízené Komisí a EIB v rámci dohody o partnerství AKT-EU se uskutečňuje v souladu s finančním nařízením uvedeným v čl. 10 odst. 2 vnitřní dohody (dále jen „finanční nařízení pro ERF“).

Článek 9

Přijímání akčních programů, individuálních opatření a zvláštních opatření

1. Komise přijímá roční akční programy vycházející z orientačních programových dokumentů uvedených v článku 5.

V případě opakovaných akcí může Komise přijmout také víceleté akční programy až na tříleté období.

V nezbytných a řádně odůvodněných případech lze přijmout určitou akci jako individuální opatření před nebo po přijetí ročních nebo víceletých akčních programů.

2. Akční programy a individuální opatření připravuje Komise s partnerskou zemí nebo regionem, přičemž do příprav zapojí členské státy, které jsou zastoupeny na místě, a koordinuje je případně s ostatními dárci, zejména v případech společného programování, a s EIB. Členské státy, které na místě nejsou zastoupeny, jsou o činnostech probíhajících na místní úrovni informovány.

Akční programy obsahují konkrétní popis jednotlivých zamýšlených operací. Tento popis upřesňuje sledované cíle, očekávané výsledky a hlavní činnosti.

V popisu jsou stanoveny očekávané výsledky z hlediska výstupů, výsledků a dopadů spolu s kvantifikovanými či kvalitativně vymezenými cíli spolu s vysvětlením jejich vzájemných vazeb, jakož i jejich vazeb s cíli vytyčenými ve víceletém orientačním programu. Pro výstupy a v zásadě i pro výsledky se stanoví konkrétní, měřitelné a realistické ukazatele spolu s výchozími úrovněmi a časově vázanými referenčními hodnotami, v co největším souladu s výstupy a referenčními hodnotami partnerské země či regionu. V případě potřeby se provede analýza nákladů a přínosů.

V popisu se uvádějí rizika, případně spolu s návrhy na jejich zmírnění, analýza konkrétních odvětvových souvislostí a hlavní zúčastněné subjekty, způsoby provádění, rozpočet a orientační harmonogram a v případě rozpočtové podpory kritéria vyplácení, včetně případných proměnlivých splátek. Jsou v něm vymezena rovněž veškerá související podpůrná opatření a ujednání o monitorování, auditu a hodnocení.

Ve vhodných případech se v popisu uvede doplňkovost se stávajícími či plánovanými činnostmi EIB v partnerské zemi či regionu.

3. V případech uvedených v čl. 4 odst. 3 a v případě neočekávaných a řádně odůvodněných potřeb či výjimečných okolností může Komise přijmout zvláštní opatření, včetně opatření na usnadnění přechodu od pomoci při mimořádných událostech k operacím zaměřeným na dlouhodobý rozvoj nebo opatření s cílem zajistit lepší připravenost obyvatelstva na zvládání opakujících se krizí.

4. Akční programy a individuální opatření uvedené v odstavci 1, pro které finanční pomoc Unie přesáhne 5 milionů EUR, a zvláštní opatření, pro něž finanční pomoc Unie přesáhne 10 milionů EUR, přijímá Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Tento postup se nevyžaduje u akčních programů a opatření, jejichž hodnota je nižší než výše uvedené hodnoty, a dále u nepodstatných změn. Nepodstatnými změnami se rozumějí technické úpravy jako prodloužení prováděcího období, přerozdělování prostředků v rámci rozpočtového výhledu nebo zvýšení či snížení velikosti rozpočtu o méně než 20 % původního rozpočtu, které však nepřekračuje částku 10 milionů EUR, pokud tyto změny nemají podstatný vliv na cíle původního akčního programu nebo opatření. V takovém případě akční programy a opatření a jejich nepodstatné změny přijímá Komise, která o nich informuje Výbor ERF ve lhůtě jednoho měsíce od jejich přijetí.

Každý členský stát může požádat o vyjmutí projektu či programu z akčního programu předloženého Výboru ERF v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Pokud tuto žádost podporuje blokační menšina členských států stanovená v čl. 8 odst. 3 ve spojení s čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody, přijme Komise roční akční program bez dotyčného projektu nebo programu. S výjimkou případů, kdy Komise v souladu s názory členských států ve Výboru ERF neholdá pokračovat ve vyňatém projektu nebo programu, se tento projekt nebo program později znovu předloží

Výboru ERF mimo rámec akčního programu ve formě individuálního opatření, které poté přijme Komise v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení.

V řádně odůvodněných a naléhavých případech, jako jsou krize, přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy či bezprostřední ohrožení demokracie, právního státu, lidských práv nebo základních svobod, může Komise v souladu s postupem stanoveným v čl. 14 odst. 4 tohoto nařízení přijmout individuální opatření nebo zvláštní opatření nebo změny stávajících akčních programů a opatření.

5. Komise přijímá zvláštní akční programy pro podpůrné výdaje uvedené v článku 6 vnitřní dohody v souladu s postupem stanoveným v článku 14 tohoto nařízení. Všechny změny v akčních programech pro podpůrné výdaje jsou přijímány tímž postupem.

6. U projektů citlivých z hlediska životního prostředí, zejména pokud je pravděpodobné, že budou mít značné nepříznivé environmentální nebo sociální dopady citlivé, různorodé či bezprecedentní povahy, se na úrovni projektu provede vhodné prověření z hlediska životního prostředí, a to i z hlediska dopadů na změnu klimatu a biologickou rozmanitost a souvisejících sociálních dopadů, a popřípadě se posoudí i vliv na životní prostředí (EIA). Toto prověření se řídí mezinárodně uznávanými postupy. Strategické posuzování vlivů na životní prostředí (SEA) se případně použije při provádění odvětvových programů. Zajistí se zapojení zúčastněných osob do hodnocení a posuzování vlivů na životní prostředí a přístup veřejnosti k výsledkům.

Článek 10

Dodatečné příspěvky členských států

1. Členské státy mohou z vlastního podnětu poskytnout Komisi nebo EIB dobrovolné příspěvky v souladu s čl. 1 odst. 9 vnitřní dohody, aby napomohly dosažení cílů dohody o partnerství AKT-EU mimo sdílené spolufinancování. Tyto příspěvky neovlivňují celkový přiděl finančních prostředků v rámci ERF. Nakládá se s nimi stejně jako s pravidelnými příspěvky členských států podle čl. 1 odst. 2 vnitřní dohody s výjimkou článků 6 a 7 vnitřní dohody, pro něž mohou být v dvoustranné dohodě o příspěvcích stanovena zvláštní ustanovení.

2. Tyto prostředky se vyčleňují pouze v řádně odůvodněných případech, například v reakci na výjimečné okolnosti uvedené v čl. 4 odst. 3. V tomto případě se s dobrovolnými příspěvky svěřenými Komisi nakládá jako s účelově vázaným příjmem v souladu s finančním nařízením pro ERF.

3. Dodatečné finanční prostředky se začleňují do programování a přezkumu a do ročních akčních programů, individuálních opatření a zvláštních opatření podle tohoto nařízení a zohledňují vlastní odpovědnost partnerské země nebo regionu.

4. Veškeré z toho vyplývající změny akčních programů, individuálních opatření nebo zvláštních opatření přijímá Komise v souladu s článkem 9.

5. Členské státy, které svěří Komisi nebo EIB dodatečné dobrovolné příspěvky, aby napomohly dosažení cílů dohody o partnerství AKT-EU, předem uvědomí o těchto příspěvcích Radu a Výbor ERF nebo Výbor pro investiční nástroj.

Článek 11

Daně, cla a poplatky

Na pomoc Unie se nevztahují zvláštní daně, cla ani poplatky a poskytnutí této pomoci nevede k jejich výběru.

Aniž je dotčen článek 31 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU, mohou být takové daně, cla a poplatky způsobilé podle podmínek stanovených ve finančním nařízení pro ERF podle čl. 10 odst. 2 vnitřní dohody.

Článek 12

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby byly při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení finanční zájmy Evropské unie chráněny prevencí podvodů, korupce a jiného protiprávního jednání účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáním neoprávněně vyplacených částek a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět kontrolu veškerých dokladů i kontrolu na místě nebo v případě mezinárodních organizací ověřování v souladu s dohodami, které s nimi byly uzavřeny, u všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁾, s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů, kontrol a inspekcí na místě v souladu s jejich pravomocemi.

Článek 13

Pravidla o státní příslušnosti a původu použitelná pro zadávání veřejných zakázek, grantů a jiných zadávacích řízení

Pravidla o státní příslušnosti a původu použitelná pro zadávání veřejných zakázek, grantů a jiných zadávacích řízení stanoví článek 20 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU.

HLAVA IV

ROZHODOVACÍ POSTUPY

Článek 14

Povinnosti Výboru ERF

1. Výbor ERF zaujímá stanoviska v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 3 a 4 tohoto článku.

Jednání Výboru ERF, na nichž jsou projednávány otázky týkající se EIB, se účastní pozorovatel z EIB.

2. Úkoly Výboru ERF zahrnují povinnosti stanovené v hlavách II a III tohoto nařízení:
 - a) programování pomoci Unie v rámci ERF a přezkumy programování, zejména se zaměřením na vnitrostátní a regionální strategie a strategie spolupráce uvnitř skupiny států AKT, a
 - b) sledování provádění pomoci Unie a hodnocení této pomoci, zahrnující mimo jiné dopad pomoci na snižování chudoby, odvětvové aspekty, průřezová témata, fungování koordinace s členskými státy a jinými dárci na místní úrovni a pokrok, pokud jde o zásady účinnosti pomoci uvedené v článku 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

V případě programů rozpočtové podpory, k nimž Výbor ERF vyjádřil kladné stanovisko, ale které jsou během provádění pozastaveny, Komise předem informuje výbor o pozastavení a následném rozhodnutí o obnovení plateb.

Každý členský stát může Komisi kdykoli vyzvat, aby Výboru ERF poskytla informace a uspořádala výměnu názorů o otázkách týkajících se úkolů uvedených v tomto odstavci. Na základě této výměny názorů mohou členské státy vydat doporučení, jež Komise vezme v úvahu.

3. Pokud je Výbor ERF vyzván, aby zaujal stanovisko, předloží zástupce Komise Výboru ERF návrh opatření, která mají být přijata, ve lhůtách stanovených v rozhodnutí Rady o jednacím řádu Výboru ERF uvedeném v čl. 8 odst. 5 vnitřní dohody. Výbor ERF zaujme stanovisko ve lhůtě, kterou může předseda stanovit s ohledem na naléhavost věci a která nepřesáhne 30 dní. EIB se účastní výměny názorů. Stanovisko se přijímá kvalifikovanou většinou uvedenou v čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody, přičemž hlasům členských států je přidělena váha způsobem stanoveným v čl. 8 odst. 2 vnitřní dohody.

Po zaujetí stanoviska Výboru ERF přijme Komise opatření, která jsou okamžitě použitelná.

Pokud však tato opatření nejsou v souladu se stanoviskem Výboru ERF, sdělí je Komise neprodleně Radě. V tomto případě Komise odloží použitelnost opatření o dobu nepřesahující v zásadě 30 dní ode dne jejího sdělení, která však může být za výjimečných okolností prodloužena až o 30 dní. Během této doby může Rada stejnou kvalifikovanou většinou jako Výbor ERF přijmout jiné rozhodnutí.

4. V řádně odůvodněných a naléhavých případech podle čl. 7 odst. 4 a čl. 9 odst. 4 přijme Komise opatření, která jsou okamžitě použitelná, aniž by byla předtím předložena Výboru ERF, a zůstávají v platnosti po dobu trvání přijatého nebo změněného dokumentu, akčního programu nebo opatření.

Předseda předloží opatření nejpozději čtrnáct dní po jejich přijetí Výboru ERF k vyjádření stanoviska.

Pokud Výbor ERF zaujme záporné stanovisko, jak je uvedeno v odstavci 3 tohoto článku, Komise opatření přijatá v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce okamžitě zruší.

Článek 15

Africký mírový projekt

Finanční prostředky na Africký mírový projekt se vyčleňují v rámci orientačních programů pro spolupráci uvnitř skupiny států AKT. Tyto finanční prostředky mohou být doplněny regionálními orientačními programy. Použije se tento zvláštní postup:

- a) na žádost Africké unie, potvrzenou Výborem velvyslanců AKT, připraví Komise víceleté akční programy, které podrobněji stanoví sledované cíle, rozsah a povahu možných zásahů a prováděcí opatření; dohodnutý formát pro podávání zpráv se upřesní na úrovni jednotlivých zásahů. Příloha akčního programu popisuje zvláštní rozhodovací postupy pro každý možný druh zásahu s ohledem na jeho povahu, rozsah a naléhavost;
- b) tyto akční programy, včetně přílohy uvedené v písmeně a), a veškeré jejich změny jsou projednány v příslušných přípravných pracovních skupinách Rady a v Politickém a bezpečnostním výboru a schváleny Výborem stálých zástupců kvalifikovanou většinou stanovenou v čl. 8 odst. 3 vnitřní dohody a poté přijaty Komisí;
- c) akční programy, s výjimkou přílohy uvedené v písmeně a), jsou základem pro finanční dohodu, která se uzavírá mezi Komisí a Africkou unií;

- d) každý zásah, který má být podle dohody o financování proveden, podléhá předchozímu schválení Politickým a bezpečnostním výborem; příslušné přípravné pracovní skupiny Rady jsou informovány nebo, alespoň pokud mají být financovány nové operace na podporu míru, konzultovány včas před předložením zásahů Politickému a bezpečnostnímu výboru v souladu se zvláštními rozhodovacími postupy podle písmene a), aby se zajistilo, že vedle vojenského a bezpečnostního rozměru budou zohledněny rovněž aspekty plánovaných opatření týkající se rozvoje a financování. Aniž je dotčeno financování operací na podporu míru, zvláštní pozornost je věnována činnostem uznávaným jako oficiální rozvojová pomoc;
- e) Komise na žádost Rady nebo Výboru ERF připraví pro informaci Rady a Výboru ERF každoročně zprávu o činnosti týkající se použití finančních prostředků, v níž rozliší závazky a platby v souvislosti s oficiální a jinou rozvojovou pomocí.

Na konci prvního víceletého akčního programu přezkoumají Unie a její členské státy výsledky a postupy Afrického mírového projektu a projednají možné varianty financování v budoucnosti. V této souvislosti a s cílem zajistit pro Africký mírový projekt pevnější základ provede Unie a její členské státy diskuse zabývající se otázkou finančních prostředků pro operace na podporu míru, včetně operací financovaných z ERF, a otázkou udržitelné podpory ze strany Unie pro operace na podporu míru vedené africkými státy v období po roce 2020. Kromě toho Komise nejpozději v roce 2018 provede hodnocení projektu.

Článek 16

Výbor pro investiční nástroj

1. Výbor pro investiční nástroj, zřízený pod záštitou EIB článkem 9 vnitřní dohody, se skládá ze zástupců vlád členských států a zástupce Komise. K účasti jsou přizváni pozorovatel z generálního sekretariátu Rady a pozorovatel z Evropské služby pro vnější činnost. Každý členský stát, stejně jako Komise, jmenuje jednoho zástupce a určí jednoho náhradníka. S cílem zajistit kontinuitu práce výboru volí členové Výboru pro investiční nástroj ze svých řad předsedu tohoto výboru na období dvou let. EIB zajišťuje sekretariát výboru a podpůrné služby. Oprávnění hlasovat jsou pouze členové Výboru pro investiční nástroj jmenovaní členskými státy nebo jejich náhradníci.

Rada přijme jednomyslně jednací řád Výboru pro investiční nástroj na základě návrhu vypracovaného EIB po konzultaci s Komisí.

Výbor pro investiční nástroj rozhoduje kvalifikovanou většinou. Hlasům je přidělena váha způsobem stanoveným v článku 8 vnitřní dohody.

Výbor pro investiční nástroj se schází nejméně čtyřikrát ročně. Další zasedání mohou být svolána na žádost EIB nebo členů Výboru pro investiční nástroj v souladu s jeho jednacím řádem. Výbor pro investiční nástroj může navíc zaujmout stanovisko písemným postupem v souladu se svým jednacím řádem.

2. Výbor pro investiční nástroj schvaluje:

- a) operační pokyny pro provádění investičního nástroje;
- b) investiční strategie a plány činnosti investičního nástroje včetně ukazatelů výkonnosti, a to na základě cílů dohody o partnerství AKT-EU a obecných zásad rozvojové politiky Unie;
- c) výroční zprávy investičního nástroje;
- d) veškeré dokumenty týkající se obecné politiky investičního nástroje, včetně hodnotících zpráv.

3. Výbor pro investiční nástroj zaujímá stanoviska:

- a) k návrhům na poskytnutí úrokového příspěvku podle čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 2 písm. b) přílohy II dohody o partnerství AKT-EU. V těchto případech zaujme Výbor pro investiční nástroj rovněž stanovisko k použití tohoto úrokového příspěvku;
- b) k návrhům na investice prostřednictvím investičního nástroje do jakéhokoli projektu, k němuž Komise zaujala záporné stanovisko;

- c) k jiným návrhům týkajícím se investičního nástroje na základě obecných zásad stanovených v operačních pokynech pro investiční nástroj;
- d) k návrhům týkajícím se vytvoření rámce EIB pro měření výsledků v míře, v jaké lze tento rámec použít na operace podle dohody o partnerství AKT-EU.

S cílem urychlit schvalovací postup pro malé operace může Výbor pro investiční nástroj zaujmout kladné stanovisko k návrhům EIB na celkový příděl (úrokové příspěvky, technická pomoc) nebo celkové schválení (poskytování půjček, kapitálová účast), které EIB následně, bez dalšího stanoviska Výboru pro investiční nástroj nebo Komise, přidělí jednotlivým projektům podle kritérií stanovených v rámci celkového přidělu nebo schválení, včetně maximální výše dílčího přidělu úrokového příspěvku pro jednotlivé projekty.

Kromě toho mohou řídicí orgány EIB příležitostně požádat Výbor pro investiční nástroj, aby vydal stanovisko ke všem návrhům financování nebo k určitým kategoriím návrhů financování.

4. EIB předloží Výboru pro investiční nástroj včas veškeré záležitosti, jež vyžadují jeho schválení nebo stanovisko podle odstavců 2 a 3. Každý návrh, který je Výboru pro investiční nástroj předložen za účelem vyjádření stanoviska, musí splňovat příslušná kritéria a zásady stanovené v operačních pokynech pro investiční nástroj.

5. EIB úzce spolupracuje s Komisí a případně koordinuje svou činnost s dalšími dárci. Zejména:

- a) připravuje nebo reviduje společně s Komisí operační pokyny pro provádění investičního nástroje uvedené v odst. 2 písm. a). EIB odpovídá za dodržování pokynů a zajišťuje, aby projekty, které podporuje, splňovaly mezinárodní sociální a environmentální normy a byly v souladu s cíli dohody o partnerství AKT-EU, s obecnými zásadami rozvojové politiky Unie a s příslušnými strategiemi spolupráce s danou zemí nebo regionem;
- b) žádá Komisi o stanovisko při přípravě investičních strategií, plánů činnosti a dokumentů týkajících se obecné politiky;
- c) informuje Komisi o projektech, které spravuje, v souladu s čl. 18 odst. 1. EIB žádá Komisi ve fázi posuzování projektů o stanovisko ke shodě projektů s příslušnou strategií spolupráce s určitou zemí či regionem nebo případně s obecnými cíli investičního nástroje;
- d) s výjimkou úrokových příspěvků spadajících pod celkový příděl podle odst. 3 písm. a) žádá ve fázi posuzování projektů Komisi o souhlas s jakýmkoli návrhem na úrokový příspěvek předloženým Výboru pro investiční nástroj, pokud jde o jeho soulad s čl. 2 odst. 7 a čl. 4 odst. 2 přílohy II dohody o partnerství AKT-EU a s kritérii stanovenými v operačních pokynech pro investiční nástroj.

Pokud Komise do tří týdnů od předložení návrhu neoznámí záporné stanovisko k návrhu, má se za to, že k návrhu zaujala kladné stanovisko nebo že s návrhem souhlasí. Pokud jde o stanoviska k projektům finančního nebo veřejného sektoru a o souhlas s úrokovými příspěvky, může Komise požádat, aby jí byl konečný návrh projektu předložen k vyjádření stanoviska nebo ke schválení dva týdny předtím, než je zaslán Výboru pro investiční nástroj.

6. EIB nepřikročí k žádnému z opatření uvedených v odst. 3 písm. a), b) a c), pokud Výbor pro investiční nástroj nezaujme kladné stanovisko.

Pokud Výbor pro investiční nástroj zaujme kladné stanovisko, rozhodne EIB o návrhu v souladu s vlastními postupy. Zejména může rozhodnout, že návrh nebude uskutečněn. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční nástroj a Komisi o případech, kdy se rozhodla návrhy neuskutečnit.

O půjčkách z vlastních zdrojů a o investicích v rámci investičního nástroje, pro které není vyžadováno stanovisko Výboru pro investiční nástroj, rozhoduje EIB v souladu s vlastními postupy a v případě investičního nástroje v souladu s operačními pokyny pro investiční nástroj a investičními strategiemi schválenými Výborem pro investiční nástroj.

Bez ohledu na záporné stanovisko Výboru pro investiční nástroj k návrhu na poskytnutí úrokového příspěvku může EIB poskytnout danou půjčku bez přiznání úrokového příspěvku. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční nástroj a Komisi o každém případě, kdy se rozhodne danou půjčku poskytnout.

EIB může za podmínek stanovených v operačních pokynech pro investiční nástroj a za podmínky, že základní účel půjčky nebo investice v rámci investičního nástroje zůstane nezměněn, rozhodnout o změně podmínek půjčky nebo investice v rámci investičního nástroje, k níž Výbor pro investiční nástroj zaujal kladné stanovisko podle odstavce 3, nebo každé půjčky, k níž Výbor pro investiční nástroj zaujal kladné stanovisko, pokud jde o úrokové příspěvky. EIB může zejména rozhodnout o zvýšení objemu půjčky nebo investice v rámci investičního nástroje až o 20 %.

Toto zvýšení může mít u projektů s úrokovými příspěvky podle čl. 2 odst. 7 přílohy II dohody o partnerství AKT-EU za následek poměrný nárůst úrokového příspěvku. EIB pravidelně informuje Výbor pro investiční nástroj a Komisi o každém případě, kdy se rozhodne takto postupovat. U projektů podle čl. 2 odst. 7 přílohy II dohody o partnerství AKT-EU, u kterých bylo požádáno o zvýšení úrokového příspěvku, je Výbor pro investiční nástroj požádán o stanovisko předtím, než EIB učiní další kroky.

7. EIB spravuje investice prostřednictvím investičního nástroje a veškeré prostředky držené na účet investičního nástroje v souladu s cíli dohody o partnerství AKT-EU. Může se zejména podílet na činnosti řídicích a dozorčích orgánů právnických osob, v nichž investiční nástroj investuje, a může v souladu s operačními pokyny pro investiční nástroj uzavírat vyrovnání, udílet absolutorium a měnit práva, která má na účet investičního nástroje.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 17

Účast třetí země nebo regionu

Za účelem zajištění soudržnosti a účinnosti pomoci Unie může Komise rozhodnout, že rozvojové země, které nepatří mezi státy AKT, a subjekty pro regionální integraci s účastí států AKT, které podporují regionální spolupráci a integraci a jsou způsobilé pro pomoc Unie podle jiných finančních nástrojů Unie pro vnější činnost, pokud je příslušný projekt nebo program regionální nebo přeshraniční povahy v souladu s článkem 6 přílohy IV dohody o partnerství AKT-EU, jsou způsobilé k financování podle čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu i) vnitřní dohody. Zámořské země a území způsobilé pro pomoc Unie podle rozhodnutí Rady 2013/755/EU ⁽¹⁾ a nejvzdálenější regiony Unie se mohou také účastnit projektů nebo programů regionální spolupráce; finančními prostředky umožňující účast těchto území nebo nejvzdálenějších regionů se doplňují finančními prostředky podle čl. 1 odst. 2 písm. a) bodu i) vnitřní dohody. Měl by být zohledněn cíl posílení spolupráce mezi členskými státy, nejvzdálenějšími regiony Unie, zámořskými zeměmi a územími a státy AKT a popřípadě by měly být zřízeny koordinační mechanismy. Ustanovení týkající se tohoto financování a typů financování uvedených v nařízení Rady (ES) č. 215/2008 ⁽²⁾ je možné zahrnout do strategických dokumentů a víceletých orientačních programů a do akčních programů a opatření uvedených v článku 9 tohoto nařízení.

Článek 18

Sledování a hodnocení pomoci z ERF a podávání zpráv o ní

1. Komise a EIB pravidelně monitorují své akce a financovaná opatření a přezkoumávají pokrok v dosahování očekávaných výsledků. Komise hodnotí také dopad a účinnost svých odvětvových politik a akcí a účinnost programování, případně prostřednictvím nezávislých externích hodnocení. Návrhy Rady na nezávislá externí hodnocení se náležitě zohlední. Hodnocení by měla vycházet ze zásad osvědčených postupů stanovených Výborem pro rozvojovou pomoc OECD, aby se Komise přesvědčila, zda jsou plněny konkrétní cíle s přihlédnutím k rovnosti pohlaví, a aby v zájmu zlepšení budoucích operací zformulovala doporučení a poskytla podklady s cílem usnadnit učení. Tato hodnocení se provádějí na základě předem vymezených, jasných a transparentních ukazatelů, které jsou případně vypracovány pro konkrétní zemi a měřitelné.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii (rozhodnutí o přidružení zámoří) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 215/2008 ze dne 18. února 2008 o finančním nařízení pro 10. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. L 78, 19.3.2008, s. 1).

EIB prostřednictvím postupů stanovených v operačních pokynech pro investiční nástroj pravidelně informuje Komisi a členské státy o provádění projektů financovaných ze zdrojů ERF, které spravuje.

2. Komise své hodnotící zprávy společně s reakcí svých útvarů na hlavní doporučení zasílá pro informaci členským státům prostřednictvím Výboru ERF a EIB. Veškerá hodnocení, včetně doporučení a následných opatření, je možno na žádost členského státu projednat ve Výboru ERF. V takových případech Komise podá o rok později Výboru ERF zprávu o provádění dohodnutých následných opatření. Výsledky se použijí jako zpětná vazba pro sestavování programů a přidělování zdrojů.

3. Do fáze hodnocení pomoci Unie poskytované na základě tohoto nařízení zapojí Komise ve vhodné míře příslušné zúčastněné subjekty a může případně usilovat o provádění společných hodnocení s členskými státy, ostatními dárci a partnery v rámci rozvojové spolupráce.

4. Komise přezkoumává pokrok dosažený při provádění ERF, včetně víceletých orientačních programů, a počínaje rokem 2016 předkládá Radě výroční zprávu o provádění. Zpráva obsahuje analýzu hlavních výstupů a výsledků, a pokud možno i podíl finanční pomoci Unie na dopadech. Za tímto účelem se vytvoří rámec pro výsledky. Zpráva Komise se zasílá rovněž Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

5. Výroční zpráva obsahuje rovněž informace za předchozí rok týkající se financovaných opatření, výsledků monitorování a hodnocení, zapojení příslušných partnerů v rámci rozvojové spolupráce a provádění závazků a prostředků na platby v členění podle jednotlivých zemí, regionů a oblastí spolupráce. Obsahuje rovněž kvalitativní analýzu původně předpokládaných a dosažených výsledků, založenou mimo jiné na údajích z monitorovacích systémů, a kroky navazující na získané poznatky.

6. Zpráva v maximální míře využívá konkrétní a měřitelné ukazatele týkající se úlohy pomoci při naplňování cílů dohody o partnerství AKT-EU. Ve zprávě jsou zohledněny hlavní získané poznatky a kroky navazující na doporučení z hodnocení z předešlých let. Ve vhodných případech zpráva rovněž pokud možno posoudí dodržování zásad účinnosti pomoci, včetně zásad týkajících se inovativních finančních nástrojů.

7. Unie a její členské státy nejpozději do konce roku 2018 provedou přezkum výkonnosti, v jehož rámci prostřednictvím ukazatelů výstupů, výsledků a dopadu měřících účinnost využití zdrojů a účinnost ERF posoudí stupeň realizace závazků a plateb a výsledky a dopad poskytované pomoci. Uvedený přezkum se zaměří rovněž na přispění financovaných opatření k dosahování cílů dohody o partnerství AKT-EU a k plnění priorit Unie, jak jsou stanoveny v Agendě pro změnu. Přezkum se uskutečňuje na základě návrhu Komise.

8. EIB poskytuje Výboru pro finanční nástroj informace o pokroku dosaženém při naplňování cílů investičního nástroje. V souladu s článkem 6b přílohy II dohody o partnerství AKT-EU se v polovině období a na konci doby trvání ERF provede společný přezkum celkové výkonnosti investičního nástroje. Přezkum v polovině období provede nezávislý externí odborník ve spolupráci s EIB a tento přezkum je zpřístupněn Výboru pro investiční nástroj.

Článek 19

Výdaje na opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti

Odhad celkových ročních výdajů na opatření v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti se provede na základě přijatých orientačních programových dokumentů. Finanční prostředky přidělené v rámci ERF jsou předmětem každoročního systému sledování založeného na metodice OECD (ukazatele z Ria), aniž je vyloučeno použití přesnějších metodik, jsou-li dostupné; tento systém je začleněn do stávající metodiky řízení výkonnosti programů Unie, aby bylo možné vyčíslit výdaje vztahující se k opatřením v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti na úrovni akčních programů, individuálních opatření a zvláštních opatření uvedených v článku 9 a zaznamenaným do hodnocení a výročních zpráv.

*Článek 20***Evropská služba pro vnější činnost**

Toto nařízení se uplatňuje v souladu s rozhodnutím Rady 2010/427/EU ⁽¹⁾.“

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost (Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30).

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 567/2014

ze dne 26. května 2014,

kterým se mění nařízení (ES) č. 215/2008 o finančním nařízení platném pro 10. Evropský rozvojový fond, pokud jde o uplatňování přechodného období mezi 10. Evropským rozvojovým fondem a 11. Evropským rozvojovým fondem, dokud nevstoupí v platnost vnitřní dohoda o 11. Evropském rozvojovém fondu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, v platném znění ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda o partnerství AKT-EU“),

s ohledem na Vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států, zasedajícími v Radě, o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce pro období 2008–2013 v souladu s dohodou o partnerství AKT-ES a o přidělu finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o ES ⁽²⁾ (dále jen „vnitřní dohoda o 10. ERF“), a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedené dohody,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora,

s ohledem na stanovisko Evropské investiční banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí Rady č. 2013/759/EU ⁽³⁾ zavedlo přechodná řídicí opatření pro Evropský rozvojový fond (ERF) (dále jen „překlenovací nástroj“) k zajištění dostupnosti prostředků na spolupráci s africkými, karibskými a tichomořskými státy a zámořskými zeměmi a územími, jakož i na podporu výdajů, na dobu od 1. ledna 2014 do vstupu vnitřní dohody o 11. ERF v platnost.
- (2) Je nezbytné změnit nařízení Rady (ES) č. 215/2008 ⁽⁴⁾, pokud jde o operační a finanční správu překlenovacího nástroje, kterou vykonává Komise v přechodném období mezi 10. ERF a 11. ERF, dokud nevstoupí v platnost vnitřní dohoda o 11. ERF a prováděcí nařízení k 11. ERF.
- (3) Je vhodné stejným způsobem změnit prováděcí pravidla o operační a finanční správě investičního nástroje, kterou vykonává Evropská investiční banka, během tohoto přechodného období, dokud nevstoupí v platnost vnitřní dohoda o 11. ERF.
- (4) Nařízení (ES) č. 215/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Po přechodné období mezi 10. ERF a 11. ERF se články 1 až 159 nařízení (ES) č. 215/2008 nahrazují ustanoveními obsaženými v příloze tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3. Dohoda ve znění dohody podepsané v Lucemburku dne 25. června 2005 (Úř. věst. L 287, 28.10.2005, s. 4) a dohody podepsané v Ouagadougou dne 22. června 2010 (Úř. věst. L 287, 4.11.2010, s. 3).

⁽²⁾ Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2013/759/EU ze dne 12. prosince 2013 o přechodných řídicích opatřeních pro ERF od 1. ledna 2014 do vstupu 11. Evropského rozvojového fondu v platnost (Úř. věst. L 335, 14.12.2013, s. 48).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 215/2008 ze dne 18. února 2008 o finančním nařízení pro 10. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. L 78, 19.3.2008, s. 1).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se do dne vstupu finančního nařízení pro 11. ERF v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. května 2014.

Za Radu
předseda
Ch. VASILAKOS

PŘÍLOHA

„ČÁST PRVNÍ

HLAVNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I

Předmět a oblast působnosti a obecná ustanovení

Článek 1

Oblast působnosti

Toto nařízení stanoví pravidla, jimiž se řídí finanční správa zdrojů Evropského rozvojového fondu (ERF) a předkládání a audit jeho účetní závěrky.

Článek 2

Vztah k nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012

1. Není-li výslovně stanoveno jinak, má se za to, že přímé odkazy na ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾, které jsou v tomto nařízení uvedeny, zahrnují též odkazy na související ustanovení nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽²⁾.
2. U odkazů v tomto nařízení na použitelná ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se nemá za to, že zahrnují i procesní ustanovení, která nejsou pro ERF relevantní, zejména ta, která se týkají zmocnění přijímat akty v přenesené pravomoci.
3. Vnitřní odkazy v nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 ani v nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 nezakládají nepřímou použitelnost ustanovení, na něž je odkazováno, na ERF.
4. Pojmy používané v tomto nařízení mají tentýž význam, jaký vymezuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou definic obsažených v čl. 2 písm. a) až e) uvedeného nařízení.

Pro účely tohoto nařízení jsou však následující pojmy nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vymezeny takto:

- a) ‚rozpočtem‘ se rozumí ‚ERF‘ a ‚rozpočtovým‘ se rozumí ‚vztahující se k ERF‘;
- b) ‚rozpočtovým závazkem‘ se rozumí ‚finanční závazek‘;
- c) ‚orgánem‘ se rozumí ‚Komise‘;
- d) ‚prostředky‘ či ‚operačními prostředky‘ se rozumí ‚zdroje ERF‘;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

- e) ‚rozpočtovou položkou‘ se rozumí ‚příděl‘;
- f) ‚základním právním aktem‘ se v závislosti na příslušném kontextu rozumí vnitřní dohoda o 10. ERF, rozhodnutí Rady 2013/755/EU ⁽¹⁾ (dále jen ‚rozhodnutí o přidružení zámoří‘) nebo nařízení Rady (ES) č. 617/2007 ⁽²⁾ (dále jen ‚prováděcí nařízení‘);
- g) ‚třetí zemí‘ se rozumí přijímající země či území, které spadají do oblasti zeměpisné působnosti ERF.
5. Výklad tohoto nařízení sleduje účel zachování vnitřní provázanosti s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012, není-li takový výklad neslučitelný se specifiky ERF, která stanoví dohoda o partnerství AKT-EU, vnitřní dohoda o 10. ERF, rozhodnutí o přidružení zámoří nebo prováděcí nařízení.

Článek 3

Lhůty, data a termíny

Na lhůty stanovené v tomto nařízení se použije nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ⁽³⁾, není-li stanoveno jinak.

Článek 4

Ochrana osobních údajů

Tímto nařízením nejsou dotčeny požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽⁴⁾ ani požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽⁵⁾.

Použije se článek 29 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 týkající se informací o předávání osobních údajů pro účely auditu.

HLAVA II

Finanční zásady

Článek 5

Finanční zásady

Správa zdrojů ERF se řídí níže uvedenými zásadami:

- a) jednotnost a správnost rozpočtu;
- b) zúčtovací jednotka;
- c) univerzálnost;
- d) specifikace;
- e) řádné finanční řízení;
- f) transparentnost.

Rozpočtový rok začíná 1. ledna a končí 31. prosince.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/755/EU ze dne 25. listopadu 2013 o přidružení zámořských zemí a území k Evropské unii (rozhodnutí o přidružení zámoří) (Úř. věst. L 344, 19.12.2013, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 617/2007 ze dne 14. května 2007 o provádění 10. Evropského rozvojového fondu podle dohody o partnerství AKT-ES (Úř. věst. L 152, 13.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

Článek 6

Zásady jednotnosti a správnosti rozpočtu

Příjem lze vybrat nebo výdaj uskutečnit pouze tehdy, je-li u ERF zaúčtován.

Použijí se ustanovení čl. 8 odst. 2 a 3 a čl. 8 odst. 4 prvního pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 7

Zásada zúčtovací jednotky

Článek 19 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkající se používání eura se použije obdobně.

Článek 8

Zásada univerzality

Aniž je dotčen článek 9 tohoto nařízení, celkové příjmy pokrývají celkové odhadované platby.

Všechny příjmy a výdaje se vykazují v plné výši bez jakýchkoli vzájemných zápočtů; tím není dotčeno použití článku 23 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, který se týká pravidel pro odečty a úpravy v důsledku kurzových rozdílů.

O příjmy uvedené v čl. 9 odst. 2 písm. c) tohoto nařízení se však automaticky sníží platby provedené na základě závazku, z něž tyto příjmy plynou.

Unie si nesmí brát půjčky v rámci ERF.

Článek 9

Účelově vázané příjmy

1. Na financování specifických výdajů se použijí účelově vázané příjmy.
2. Účelově vázané příjmy jsou tyto:
 - a) finanční příspěvky členských států a třetích zemí, v obou případech včetně jejich veřejných agentur, finanční příspěvky právnických a fyzických osob; finanční příspěvky mezinárodních organizací, které jsou určeny na vymezené projekty a programy vnější pomoci financované Unií a spravované Komisí nebo Evropskou investiční bankou (EIB) jejich jménem v souladu s článkem 10 prováděcího nařízení;
 - b) příjmy určené na zvláštní účely, například příjmy z nadací, podpor, darů a odkazů;
 - c) příjmy plynoucí ze zpětného získání neoprávněně vyplacených částek v návaznosti na jejich inkaso;
 - d) příjmy z úrokových výnosů z plateb předběžného financování, s výhradou čl. 8 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - e) splátky a příjmy z finančních nástrojů podle čl. 140 odst. 6 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - f) příjmy z následné úhrady daní podle čl. 23 odst. 3 písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Z účelově vázaných příjmů uvedených v odst. 2 písm. a) a b) jsou financovány výdaje, které určí dárce, za předpokladu, že Komise tyto příjmy akceptuje.

Z účelově vázaných příjmů uvedených v odst. 2 písm. e) a f) jsou financovány výdaje podobné výdajům, s jejichž pomocí byly tyto příjmy generovány.

4. Ustanovení čl. 184 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se použije obdobně.

5. Na účelově vázané příjmy uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku se použije čl. 22 odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkající se darovaných částek. Pokud jde o čl. 22 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, přijetí darované částky podléhá schválení Rady.

6. Jakmile Komise účelově vázané příjmy obdrží, jsou odpovídající zdroje ERF poskytovány automaticky. V případě účelově vázaných příjmů podle odst. 2 písm. a) má však stejný účinek jako poskytnutí zdrojů ERF též odhad pohledávek, je-li dohoda s členským státem vyjádřena v eurech; platby lze na základě těchto příjmů provádět až poté, co byly tyto příjmy obdrženy.

Článek 10

Zásada specifikace

Zdroje ERF se vyčlení na zvláštní účely podle příslušných států AKT a zámořských zemí a území a podle hlavních nástrojů spolupráce.

Pro státy AKT jsou tyto nástroje vymezeny ve finančním protokolu připojeném k dohodě o partnerství AKT-EU. Při určování účelu použití zdrojů (orientačních přidělů) se vychází též z ustanovení vnitřní dohody o 10. ERF a prováděcího nařízení a přihlíží se ke zdrojům vyhrazeným na podpůrné výdaje spojené s programováním a plněním podle článku 6 vnitřní dohody o 10. ERF.

Pro zámořské země a území jsou tyto nástroje vymezeny v části čtvrté rozhodnutí o přidružení zámoří a v příloze II tohoto rozhodnutí. Při určování účelu použití těchto zdrojů se přihlíží rovněž k nepřidělené rezervě podle čl. 3 odst. 3 uvedené přílohy a ke zdrojům určeným na studie nebo na opatření technické pomoci podle čl. 1 odst. 1 písm. c) uvedené přílohy.

Článek 11

Zásada řádného finančního řízení

1. Použijí se ustanovení čl. 30 odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 týkající se zásad hospodárnosti, účinnosti a účelnosti. Aniž je dotčen odst. 3 písm. a) tohoto článku, článek 18 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužije.

2. Musí být stanoveny konkrétní, měřitelné, dosažitelné, relevantní a časově vymezené cíle. Dosahování těchto cílů je sledováno pomocí ukazatelů výkonnosti.

3. Ke zkvalitnění rozhodovacího procesu, zejména s cílem odůvodnit a upřesnit stanovení příspěvků hrazených členskými státy podle článku 21 tohoto nařízení, je nutno provádět tato hodnocení:

a) před použitím zdrojů ERF musí být plánovaná operace nejprve vyhodnocena ex ante s tím, že předmětem tohoto hodnocení jsou faktory uvedené v čl. 18 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012;

b) operace je podrobena hodnocení ex post s cílem zajistit, aby zamýšlené výsledky odpovídaly vynaloženým prostředkům.

4. Druhy financování upravené v hlavě VIII tohoto nařízení a způsoby čerpání upravené v článku 17 tohoto nařízení jsou voleny podle toho, nakolik jsou schopny dosáhnout konkrétních cílů akce a přinášet výsledky, přičemž se zohledňují zejména náklady na kontrolní opatření, administrativní zátěž a očekávané riziko nedodržení pravidel. V případě grantů je třeba zvážit použití paušálních částek, sazeb paušálního financování a jednotkových nákladů.

Článek 12

Vnitřní kontrola

Použije se článek 32 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 13

Zásada transparentnosti

1. Čerpání ERF a předkládání účetní závěrky se řídí zásadou transparentnosti.
2. Roční výkaz závazků, plateb a ročního objemu výzev k poskytnutí příspěvků podle článku 7 vnitřní dohody o 10. ERF je zveřejňován v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Aniž je dotčen článek 4 tohoto nařízení, použije se čl. 35 odst. 2 první pododstavec a čl. 35 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají zveřejňování informací o příjemcích finančních prostředků a dalších informací. Je-li příjemcem fyzická osoba, pak se pro účely čl. 21 odst. 2 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 pojmem „lokalita“ rozumí v případě potřeby ekvivalent regionu úrovně NUTS 2.
4. Akce financované z ERF lze provádět v režimu souběžného nebo společného spolufinancování.

V případě souběžného spolufinancování bude akce rozdělena do několika zřetelně odlišitelných dílčích složek, z nichž každou financuje jiný partner, který zajišťuje spolufinancování takovým způsobem, že konečné použití finančních prostředků lze vždy identifikovat.

V případě společného spolufinancování budou celkové náklady na akci sdílet partneři, kteří zajišťují spolufinancování, a zdroje se sloučí takovým způsobem, že u konkrétní činnosti prováděné v rámci akce již zdroj finančních prostředků identifikovat nelze. V takových případech musí být následně zveřejnění grantů a smluv o veřejných zakázkách, které je stanoveno v čl. 35 odst. 2 prvního pododstavce a čl. 35 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, v souladu s pravidly případného pověřeného subjektu.

5. Při poskytování finanční pomoci Komise v případě potřeby přijme všechna nezbytná opatření, aby zajistila viditelnost této finanční pomoci Unie. S výjimkou řádně odůvodněných případů bude v rámci těchto opatření uložena příjemcům finančních prostředků Unie mj. povinnost zajistit uvedenou viditelnost. Komise odpovídá za sledování, zda příjemci tyto požadavky dodržují.

HLAVA III

Zdroje ERF a správa

Článek 14

Původ zdrojů ERF

Zdroje ERF sestávají ze stropu uvedeného v článku 1 rozhodnutí 2013/759/EU a z dalších účelově vázaných příjmů uvedených v článku 9 tohoto nařízení.

Zdroje ERF spravované EIB rovněž sestávají ze zdrojů investičního nástroje spravovaného jako revolvingový fond.

Článek 15

Struktura ERF

Příjmy a výdaje ERF jsou klasifikovány podle svého druhu či podle použití, na něž jsou účelově vázány.

Článek 16

Čerpání ERF v souladu se zásadou řádného finančního řízení

1. Komise přebírá úkoly Unie stanovené v článku 57 dohody o partnerství AKT-EU a v rozhodnutí o přidružení zámoří. Za tímto účelem plní výdaje a příjmy ERF v souladu s ustanoveními této části a části třetí tohoto nařízení na vlastní odpovědnost a za dodržení limitů, jež jsou pro zdroje ERF stanoveny.
2. Členské státy spolupracují s Komisí tak, aby byly zdroje ERF využívány v souladu se zásadou řádného finančního řízení.

Článek 17

Způsoby provádění

1. Použijí se články 56 a 57 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. S výhradou odstavců 3 až 5 tohoto článku se použijí pravidla o způsobech plnění v části první hlavě IV kapitole 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a články 188 a 193 uvedeného nařízení. Nepoužije se však čl. 58 odst. 1 písm. b) a článek 59 uvedeného nařízení, která se týkají sdíleného řízení s členskými státy.
3. Pověřené subjekty jsou povinny zajistit soulad s vnější politikou Unie a jsou oprávněny pověřit úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu jiné subjekty, a to za podmínek, které jsou rovnocenné podmínkám, jež platí pro Komisi. Každým rokem jsou povinny splnit povinnosti podle čl. 60 odst. 5 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. K výroku auditora, který je předkládán do jednoho měsíce od předložení zprávy a prohlášení řídicího subjektu, Komise přihlíží pro účely získání jistoty.

Mezinárodní organizace uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě ii) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a orgány členských států uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodech v) a vi) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 pověřené Komisí mohou rovněž pověřit úkoly plnění rozpočtu neziskové organizace s odpovídající provozní a finanční kapacitou za stejných podmínek, jaké platí pro Komisi.

Státy AKT a zámořské země a území mohou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřit též své útvary nebo soukromoprávní subjekty na základě smlouvy o poskytování služeb. Tyto subjekty musí být vybrány otevřeným, transparentním, přiměřeným a nediskriminačním postupem, v němž je vyloučen střet zájmů. Podmínky této smlouvy o poskytování služeb stanoví finanční dohoda.
4. Je-li ERF čerpán v režimu nepřímého řízení se státy AKT nebo se zámořskými zeměmi a územími, je Komise, aniž jsou dotčeny povinnosti států AKT nebo zámořských zemí a území jakožto veřejných zadavatelů:
 - a) povinna v případě potřeby inkasovat dlužné částky od příjemců podle článku 80 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, a to i formou rozhodnutí, které je podkladem pro výkon rozhodnutí za podmínek podle článku 299 Smlouvy;
 - b) oprávněna, vyžadují-li to okolnosti, uložit správní nebo finanční sankce za podmínek podle článku 109 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Finanční dohoda musí obsahovat ustanovení o spolupráci, kterou za tímto účelem budou Komise a státy AKT nebo zámořské země a území vyvíjet.

5. Finanční pomoc Unie lze poskytnout formou příspěvků do mezinárodních, regionálních a vnitrostátních fondů, například fondů, jež založí nebo spravují EIB, členské státy, partnerské země a regiony či mezinárodní organizace k tomu, aby přilákaly ke společnému financování více dárců, nebo lze tuto pomoc poskytnout formou příspěvků do fondů zřízených jedním nebo více dárči za účelem společného provádění projektů.

V případě potřeby je podporován reciproční přístup finančních institucí Unie k finančním nástrojům, které zřídily jiné organizace.

HLAVA IV

Účastníci finančních operací

Článek 18

Obecná ustanovení o účastnících finančních operací a jejich odpovědnosti

1. Jednotlivým účastníkům finančních operací poskytne Komise zdroje nezbytné k plnění jejich povinností a listinu podrobně popisující jejich úkoly, práva a povinnosti.
2. Použije se článek 64 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 ohledně oddělení funkcí.
3. Ustanovení části první hlavy IV kapitoly 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 o odpovědnosti účastníků finančních operací se použijí obdobně.

Článek 19

Schvalující osoba

1. Použijí se články 65, 66 a 67 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají schvalující osoby, jejích pravomocí a povinností, resp. pravomocí a povinností vedoucích delegací Unie.

Výroční zpráva o činnosti uvedená v čl. 66 odst. 9 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 obsahuje ve formě přílohy tabulky znázorňující celkové závazky, účelově vázané prostředky a platby provedené během rozpočtového roku a souhrnné součty od otevření příslušného ERF v členění podle přidělených prostředků, země, území, regionu nebo subregionu.

2. Jestliže se příslušná schvalující osoba na straně Komise dozví o potížích při provádění postupů spojených se správou zdrojů ERF, naváže – v součinnosti se schvalující osobou jmenovanou na národní, regionální, teritoriální či v rámci AKT vymezené úrovni – kontakty potřebné k nápravě situace a podnikne veškeré potřebné kroky. V případě, že schvalující osoba jmenovaná na národní, regionální, teritoriální či v rámci AKT vymezené úrovni nevykonává nebo není s to vykonávat funkce, které jí jsou v rámci dohody o partnerství AKT-EU nebo rozhodnutí o přidružení zámoří svěřeny, může na dočasnou dobu na její místo nastoupit a jejím jménem jednat příslušná schvalující osoba na straně Komise; v takovém případě má Komise nárok na finanční náhradu za takto vzniklou administrativní zátěž navíc, která se poskytuje z prostředků přidělených danému státu AKT nebo zámořské zemi či území.

Článek 20

Účetní

1. Účetním ERF je účetní Komise.
2. Použijí se ustanovení článku 68, s výjimkou odst. 1 druhého pododstavce uvedeného článku, a článek 69 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, které se týkají pravomocí a povinností účetního a pověření jiné osoby výkonem jeho pravomocí. Ustanovení článku 54, čl. 57 odst. 3, čl. 58 odst. 5 druhého pododstavce a čl. 58 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.

HLAVA V

Příjmové operace

Článek 21

Roční příspěvek a jeho splátky

1. V souladu s článkem 7 vnitřní dohody o 10. ERF se strop ročního příspěvku na rok $n + 2$ a roční příspěvek na rok $n + 1$, jakož i jejich úhrada ve třech splátkách, určují postupem podle odstavců 2 až 7 tohoto článku.

Splátky, které má jednotlivý členský stát uhradit, se stanoví tak, aby proporcionálně odpovídaly příspěvkům tohoto členského státu do ERF, které jsou vymezeny v čl. 1 odst. 2 vnitřní dohody o 10. ERF.

2. Do 15. října roku n předloží Komise návrh uvádějící:

- a) strop ročního příspěvku na rok $n + 2$;
- b) roční příspěvek na rok $n + 1$;
- c) výši první splátky příspěvku na rok $n + 1$;
- d) orientační nezávaznou prognózu očekávaných ročních objemů příspěvků na roky $n + 3$ a $n + 4$, založenou na statistickém přístupu.

Rada o návrhu rozhodne do 15. listopadu roku n .

Členské státy uhradí první splátku příspěvku na rok $n + 1$ do 21. ledna roku $n + 1$.

3. Do 15. června roku $n + 1$ předloží Komise návrh uvádějící:

- a) výši druhé splátky příspěvku na rok $n + 1$;
- b) revidovanou výši ročního příspěvku na rok $n + 1$, která odpovídá skutečné výši potřeb, pokud se podle čl. 7 odst. 3 vnitřní dohody o 10. ERF roční příspěvek liší od skutečných potřeb.

Rada o tomto návrhu rozhodne nejpozději 21 kalendářních dní po jeho předložení Komisí.

Členské státy uhradí druhou splátku nejpozději 21 kalendářních dní po přijetí rozhodnutí Rady.

4. Do 15. června roku $n + 1$ Komise – s přihlédnutím k prognózám EIB k řízení a fungování investičního nástroje, včetně úrokových subvencí, jež EIB poskytuje – vypracuje a předloží Radě výkaz závazků, plateb a ročního objemu čerpání příspěvků, které bylo provedeno v roce n a které je plánováno na roky $n + 1$ a $n + 2$. Komise poskytne údaje o ročních výších příspěvků podle jednotlivých členských států, jakož i o částce, která se má ještě uhradit z ERF, s rozlišením mezi podíly EIB a Komise. Výše částek na roky $n + 1$ a $n + 2$ je stanovena na základě schopnosti skutečně poskytnout navrhovaný objem zdrojů, přičemž se vyvine snaha zabránit výrazným rozdílům mezi jednotlivými roky, jakož i značným zůstatkům na konci roku.

5. Do 10. října roku $n + 1$ předloží Komise návrh uvádějící:

- a) výši třetí splátky příspěvku na rok $n + 1$;
- b) revidovanou výši ročního příspěvku na rok $n + 1$, která odpovídá skutečné výši potřeb, pokud se podle čl. 7 odst. 3 vnitřní dohody o 10. ERF roční příspěvek liší od skutečných potřeb.

Rada o tomto návrhu rozhodne nejpozději 21 kalendářních dní po jeho předložení Komisí.

Členské státy uhradí třetí splátku nejpozději 21 kalendářních dní po přijetí rozhodnutí Rady.

6. Součet splátek, které se váží k určitému roku, nemůže překročit výši ročního příspěvku, který byl na tento rok určen. Výše ročního příspěvku nemůže překročit strop určený pro daný rok. Strop nelze navýšit, s výjimkou případů podle čl. 7 odst. 4 vnitřní dohody o 10. ERF. Případné navýšení stropu musí být uvedeno v návrzích podle odstavců 2, 3 a 5 tohoto článku.

7. U stropu ročního příspěvku, který má každý členský stát uhradit na rok $n + 2$, u ročního příspěvku na rok $n + 1$ a u splátek příspěvků musí být specifikována:

- a) částka spravovaná Komisí a
- b) částka spravovaná EIB, včetně úrokových subvencí.

Článek 22

Úhrada splátek

1. Příspěvky jsou čerpány postupně s tím, že nejprve jsou použity částky vyčleněné na předchozí Evropské rozvojové fondy.

2. Příspěvky členských států se vyjadřují v eurech a jsou hrazeny v eurech.

3. Příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. a) převádí každý členský stát ve prospěch zvláštního účtu nazvaného „Evropská komise – Evropský rozvojový fond“ zřízeného u centrální banky daného členského státu nebo u jím určené finanční instituce. Částka těchto příspěvků se na těchto zvláštních účtech ponechává, dokud není potřeba provést platby. Komise se snaží provádět výběry ze zvláštních účtů takovým způsobem, aby stav zůstatků na těchto účtech vždy odpovídal poměru příspěvků podle čl. 1 odst. 2 písm. a) vnitřní dohody o 10. ERF.

Příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. b) tohoto nařízení převádí jednotlivé členské státy v souladu s čl. 53 odst. 1.

Článek 23

Úroky z neuhrazených částek příspěvků

1. Po uplynutí lhůt uvedených v čl. 21 odst. 2, 3 a 5 je dotčený členský stát povinen hradit úroky s tím, že se použijí tyto podmínky:

- a) úrokovou sazbou je sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, zveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná v první kalendářní den měsíce, v němž končí lhůta, zvýšená o dva procentní body. Za každý měsíc prodloužení se tato sazba navyšuje o čtvrtinu procentního bodu;
- b) úroky jsou hrazeny za dobu uplynulou od kalendářního dne, který následuje po uplynutí lhůty splatnosti, až do dne zaplacení.

2. Pokud jde o příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. a), jsou úroky hrazeny ve prospěch některého z účtů uvedených v čl. 1 odst. 6 vnitřní dohody o 10. ERF.

Pokud jde o příspěvek podle čl. 21 odst. 7 písm. b), jsou úroky hrazeny ve prospěch investičního nástroje v souladu s čl. 53 odst. 1.

Článek 24

Čerpání nezaplacených příspěvků

Po skončení platnosti finančního protokolu připojeného k dohodě o partnerství AKT-EU provedou Komise a EIB podle potřeby a v souladu s podmínkami tohoto nařízení čerpání té části příspěvků, kterou jsou členské státy stále povinny v souladu s článkem 21 zaplatit.

Článek 25

Ostatní příjmové operace

1. Použijí se ustanovení článků 77 až 79, čl. 80 odst. 1 a 2 a článků 81 a 82 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, pokud jde o odhady a stanovení pohledávek, schválení inkasa, pravidla pro inkaso, promlčecí lhůtu a řešení pohledávek Unie na vnitrostátní úrovni. Inkaso lze provést rozhodnutím Komise, které je v souladu s článkem 299 Smlouvy podkladem pro výkon rozhodnutí.
2. S ohledem na ustanovení čl. 77 odst. 3 a čl. 78 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je odkaz na vlastní zdroje nutno chápat jako odkaz na příspěvky členských států vymezené v článku 21 tohoto nařízení.
3. Na inkasované částky stanovené v eurech se použije čl. 83 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012. Na inkasované částky znějící na jinou měnu se uvedené ustanovení použije s tím, že použitou sazbou je sazba centrální banky země vydávající danou měnu, která je platná v první kalendářní den měsíce, v němž je vystaven inkasní příkaz.
4. S ohledem na ustanovení čl. 84 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 je pro ERF veden samostatný seznam nároků, který se přikládá ke zprávě podle čl. 44 odst. 2 tohoto nařízení.
5. Články 85 a 90 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.

HLAVA VI

Výdajové operace

Článek 26

Rozhodnutí o financování

Předtím, než jsou výdaje přiděleny na závazek, musí Komise přijmout rozhodnutí o financování.

Použije se článek 84 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou odstavce 2 uvedeného článku.

Článek 27

Pravidla, jimiž se řídí závazky

1. Použijí se ustanovení článku 85, s výjimkou odst. 3 písm. c) uvedeného článku, ustanovení článků 86, 87 a 185 a čl. 189 odst. 1 a 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, která se týkají závazků a provádění vnějších akcí. Ustanovení čl. 95 odst. 2, čl. 97 odst. 1 písm. a) a e) a článku 98 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.
2. S ohledem na použití čl. 189 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 lze lhůtu, v níž mají být uzavřeny individuální smlouvy a grantové dohody, kterými se provádí daná akce, prodloužit na dobu delší než tři roky ode dne uzavření finanční dohody v případě, že státy AKT a zámořské země a území pověří úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu podle čl. 17 odst. 3 tohoto nařízení vybrané subjekty.

3. Jsou-li zdroje ERF spravovány v režimu nepřímého řízení se státy AKT nebo se zámořskými zeměmi a územími, je příslušná schvalující osoba poté, co akceptuje příslušné odůvodnění, oprávněna prodloužit dvouletou lhůtu uvedenou v čl. 86 odst. 5 třetím pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a tříletou lhůtu uvedenou v čl. 189 odst. 2 druhém pododstavci uvedeného nařízení.

4. Po uplynutí prodloužených lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku, resp. lhůt uvedených v čl. 86 odst. 5 třetím pododstavci a v čl. 189 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se závazky na případné nevyužité zůstatky zruší.

5. Běh prodloužených lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku, v čl. 86 odst. 5 třetím pododstavci a v čl. 189 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 lze stavět v případě, že jsou přijata opatření podle článků 96 a 97 dohody o partnerství AKT-EU.

6. Pro účely čl. 87 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 jsou soulad a řádnost závazků posuzovány podle příslušných předpisů, zejména Smluv, dohody o partnerství AKT-EU, rozhodnutí o přidružení zámoří, vnitřní dohody o 10. ERF, tohoto nařízení a všech aktů přijatých k provádění uvedených předpisů.

7. Jednotlivé právní závazky musí výslovně stanovit pravomoc Komise a Účetního dvora provádět ověřování a audit a v případě úřadu OLAF musí stanovit pravomoc provádět vyšetřování, a to na základě dokumentů i na místě a u všech příjemců, zhotovitelů, dodavatelů, poskytovatelů a subdodavatelů, kteří z ERF obdrželi finanční prostředky.

Článek 28

Potvrzení, schválení a úhrada výdajů

Použijí se ustanovení článků 88, 89 a 90, s výjimkou čl. 90 odst. 4 druhého pododstavce, a ustanovení článku 91 a čl. 184 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 29

Lhůty pro platby

1. S výhradou odstavce 2 se na platby, které provádí Komise, použije článek 92 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Jsou-li zdroje ERF spravovány v režimu nepřímého řízení se státy AKT nebo se zámořskými zeměmi a územími a provádí-li Komise jejich jménem platby, pak se lhůta uvedená v čl. 92 odst. 1 písm. b) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 použije na veškeré platby, které nejsou uvedeny v písmeni a) uvedeného ustanovení. Finanční dohoda musí obsahovat ustanovení nezbytná k zajištění včasné součinnosti na straně zadavatele.
3. Pohledávky z titulu prodloužení s platbou, za kterou odpovídá Komise, jsou účtovány k tíži účtu nebo účtů uvedených v čl. 1 odst. 6 vnitřní dohody o 10. ERF.

HLAVA VII

Různá prováděcí ustanovení

Článek 30

Interní auditor

Interním auditorem ERF je interní auditor Komise. Použijí se články 99 a 100 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 31

Systémy informačních technologií, elektronické předávání dokumentů a elektronická správa

Články 93, 94 a 95 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, týkají se elektronického řízení operací a správy dokumentů, se použijí obdobně.

Článek 32

Řádná správa a opravné prostředky

Použijí se články 96 a 97 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Článek 33

Využívání ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů

Pro účely čerpání ERF je využívána ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů zřízená podle čl. 108 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, která obsahuje údaje o zájemcích, uchazečích, žadatelích a příjemcích, kteří se nacházejí v některé ze situací uvedených v článku 106, v čl. 109 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) a v čl. 109 odst. 2 písm. a) uvedeného nařízení.

Článek 108 odst. 2 a 5 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a články 142 a 144 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 o využívání ústřední databáze vyloučených zájemců a uchazečů a o přístupu k této databázi se použijí obdobně.

S ohledem na čl. 108 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je čerpání ERF předmětem finančních zájmů Unie.

Článek 34

Správní dohoda s ESVČ

K usnadnění správy zdrojů na podpůrné výdaje ERF podle článku 6 vnitřní dohody o 10. ERF, která je v gesci delegací Unie, může Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ) uzavřít s útvary Komise podrobné ujednání.

HLAVA VIII

Druhy financování

Článek 35

Obecná ustanovení o druzích financování

1. Pro účely poskytování finanční pomoci podle této hlavy může mít spolupráce mezi Unií na straně jedné a státy AKT a zámořskými zeměmi a územími na straně druhé mimo jiné tyto formy:

- a) třístranné dohody, jimiž Unie koordinuje s třetími zeměmi svou pomoc určitému státu AKT, zámořské zemi či území nebo určitému regionu;
- b) opatření administrativní spolupráce, jako jsou např. partnerství mezi institucemi veřejného sektoru, místními orgány, vnitrostátními veřejnoprávními subjekty nebo soukromoprávními subjekty pověřenými výkonem veřejné služby v členském státě či nejvzdálenějším regionu na straně jedné a obdobnými subjekty státu AKT či zámořské země nebo území či jejich regionu na straně druhé, jakož i opatření spolupráce se zapojením odborníků z veřejného sektoru, jež vysílají členské státy a jejich regionální a místní orgány;

- c) odborná podpora pro cílené budování kapacit a krátkodobá technická pomoc a poradenství ve státě AKT, v zámořské zemi či území nebo v jejich regionu a podpora udržitelných středisek znalostí a excelence, která se zabývají správou a reformami ve veřejném sektoru;
 - d) příspěvky na náklady nezbytné ke zřízení a správě partnerství veřejného a soukromého sektoru;
 - e) programy na podporu odvětvových politik, kterými Unie poskytuje státu AKT nebo zámořské zemi či území podporu pro určitý odvětvový program, nebo
 - f) úrokové subvence v souladu s článkem 37.
2. Nad rámec druhů financování podle článků 36 až 42 lze finanční pomoc poskytovat též prostřednictvím:
- a) odpuštění dluhů v rámci mezinárodně sjednaných programů oddlužení;
 - b) ve výjimečných případech prostřednictvím odvětvových a obecných programů na podporu dovozu, které mohou mít podobu:
 - odvětvových programů na podporu dovozu v naturáliích,
 - odvětvových programů na podporu dovozu, v jejichž rámci je poskytována zahraniční měna k financování dovozu v daném odvětví, nebo
 - obecných programů na podporu dovozu, v jejichž rámci je poskytována zahraniční měna k financování obecného dovozu širokého sortimentu produktů.
3. Finanční pomoc lze poskytnout též formou příspěvků do mezinárodních, regionálních a vnitrostátních fondů, například fondů, které založila či spravuje Evropská investiční banka, členské státy, státy AKT, zámořské země a území či regiony nebo mezinárodní organizace k tomu, aby přilákaly ke společnému financování více dárců, nebo lze tuto pomoc poskytnout formou příspěvků do fondů zřízených jedním nebo více dárci za účelem společného provádění projektů.

V případě potřeby je podporován reciproční přístup finančních institucí Unie k finančním nástrojům, které zřídily jiné organizace.

4. Při podpoře transformací a reformám ve státech AKT a v zámořských zemích a územích bude Unie využívat získaných zkušeností a poznatků členských států a bude je sdílet.

Článek 36

Zadávání veřejných zakázek

1. Použije se článek 101 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, který definuje veřejné zakázky.
2. Veřejnými zadavateli pro účely tohoto nařízení jsou:
- a) Komise jménem a na účet jednoho či více států AKT nebo jedné či více zámořských zemí a území;
 - b) subjekty a osoby uvedené v článku 185 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a pověřené příslušnými úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu.
3. Na veřejné zakázky, které jsou zadávány veřejnými zadavateli uvedenými v odstavci 2 tohoto článku nebo jménem těchto veřejných zadavatelů, se použijí ustanovení části první hlavy V kapitoly 1 a části druhé hlavy IV kapitoly 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou:
- a) článku 103, čl. 104 odst. 1 druhého pododstavce a článku 111 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - b) čl. 127 odst. 3 a 4, článku 128, článků 134 až 137, čl. 139 odst. 3 až 6, čl. 148 odst. 4, čl. 151 odst. 2, článku 160, článku 164, čl. 260 věty druhé a článku 262 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.

Na veřejné zakázky na nemovitosti se použije čl. 124 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012.

První pododstavec tohoto odstavce se nepoužije na veřejné zadavatele uvedené v odst. 2 písm. b) tohoto článku, pokud jim Komise na základě kontroly podle článku 61 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 povolí použít jejich vlastní zadávací řízení.

4. Na veřejné zakázky zadané Komisí na její vlastní účet, jakož i na prováděcí opatření v rámci pomoci na řešení krizí a civilní ochrany a operací humanitární pomoci se použijí ustanovení části první hlavy V nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
5. Nejsou-li dodrženy postupy podle odstavce 3, výdaje na příslušné operace nejsou způsobilé pro financování z ERF.
6. Zadávací řízení podle odstavce 3 musí být upraveno ve finanční dohodě.
7. S ohledem na čl. 263 odst. 1 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012:
 - a) „předběžným oznámením“ se rozumí oznámení, kterým veřejný zadavatel dává orientačně na vědomí celkovou předpokládanou hodnotu a předmět veřejných zakázek a rámcových smluv, které má v úmyslu zadat v určitém rozpočtovém roce, s výjimkou veřejných zakázek, jež mají být zadány v rámci jednacního řízení bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení;
 - b) „oznámení o zahájení zadávacího řízení“ umožňuje veřejným zadavatelům dát na vědomí svůj úmysl zahájit zadávací řízení na veřejnou zakázku či rámcovou smlouvu nebo zavést dynamický nákupní systém podle článku 131 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012;
 - c) prostřednictvím „oznámení o výsledku zadávacího řízení“ jsou sdělovány výsledky zadávacího řízení v případě veřejných zakázek, rámcových smluv nebo veřejných zakázek na bázi dynamického nákupního systému.

Článek 37

Granty

1. S výhradou odstavců 2 a 3 tohoto článku se použijí ustanovení části první hlavy VI a článku 192 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. Granty jsou přímé finanční příspěvky poskytované jako dary ERF na financování:
 - a) určité akce, jež má podpořit dosažení některého z cílů dohody o partnerství AKT-EU, rozhodnutí o přidružení zámoří nebo programu či projektu přijatého v souladu s uvedenou dohodou či rozhodnutím, nebo
 - b) fungování subjektu, který sleduje cíl uvedený v písmeni a).

Grant ve smyslu písmene a) lze udělit subjektu uvedenému v čl. 208 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

3. Při vymezování způsobu financování, druhu příspěvku, způsobů udělení a správních předpisů o řízení grantů v případě práce se zúčastněnými stranami ze států AKT a zámořských zemí a území Komise zohlední specifika těchto stran včetně jejich potřeb a kontextu, tak aby oslovila co nejširší spektrum těchto stran, co nejlépe reagovala na jejich potřeby a co nejúčinněji dosáhla cílů dohody o partnerství AKT-EU a rozhodnutí o přidružení zámoří. Podporovány budou zvláštní modalita, například dohody o partnerství, finanční podpora třetím stranám, přímé udělování nebo výzvy k podávání návrhů s omezenou způsobilostí či jednorázové částky.

4. Granty ve smyslu tohoto nařízení nejsou:
 - a) položky uvedené v čl. 121 odst. 2 písm. b) až f), h) a i) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012;
 - b) finanční pomoc podle čl. 35 odst. 2 tohoto nařízení.
5. Články 175 a 177 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 se nepoužijí.

Článek 38

Udělení cen

Použije se část první hlava VII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou čl. 138 odst. 2 druhého pododstavce uvedeného nařízení.

Článek 39

Rozpočtová podpora

Použije se článek 186 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Obecná nebo odvětvová rozpočtová podpora Unie je založena na vzájemné odpovědnosti a sdílené oddanosti všeobecně platným hodnotám a je zaměřena na posílení smluvních partnerství mezi Unii na straně jedné a státy AKT a zámořskými zeměmi a územími na straně druhé v zájmu prosazování demokracie, lidských práv a právního státu, podpory udržitelného inkluzivního hospodářského růstu a vymýcení chudoby.

Rozhodnutí o poskytnutí rozpočtové podpory musí vycházet ze strategií rozpočtové podpory, jež schválí Unie, z vymezeného souboru kritérií způsobilosti a z pečlivého posouzení rizik a přínosů.

Jedním z klíčových faktorů ovlivňujících toto rozhodnutí musí být posouzení úsilí, dosažených výsledků a pokroku států AKT a zámořských zemí a území, pokud jde o demokracii, lidská práva a právní stát. Rozpočtovou podporu je nutno diferencovat, tak aby lépe odrážela politickou, hospodářskou a sociální situaci ve státech AKT a v zámořských zemích a územích s tím, že podpora musí též přihlížet k nestabilním situacím.

Při poskytování rozpočtové podpory Komise přesně vymezí její podmínky, sleduje jejich plnění, podporuje rozvíjení kapacit parlamentní kontroly a auditu, zvyšuje transparentnost a zlepšuje přístup veřejnosti k informacím.

Vyplácení rozpočtové podpory musí být podmíněno uspokojivým pokrokem při dosahování cílů, jež byly se státy AKT a se zámořskými zeměmi a územími sjednány.

Při poskytování rozpočtové podpory zámořským zemím a územím musí být zohledněny jejich institucionální vazby s příslušným členským státem.

Článek 40

Finanční nástroje

V rozhodnutí o financování podle článku 26 mohou být stanoveny finanční nástroje. Kdykoli to bude možné, jsou tyto nástroje svěřeny do gesce EIB, mnohostranné evropské finanční instituci, například Evropské bance pro obnovu a rozvoj, nebo dvoustranné evropské finanční instituci, např. dvoustranné rozvojové bance, a jsou případně sdruženy s příspěvky z jiných zdrojů.

Komise může uplatňovat finanční nástroje v režimu přímého nebo nepřímého řízení; v druhém případě svěří úkoly subjektům podle čl. 58 odst. 1 písm. c) bodů ii), iii), v) a vi) nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tyto subjekty musí splňovat požadavky nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a musí plnit cíle a standardy Unie a dodržovat její politiky a osvědčené postupy při využívání finančních prostředků Unie a podávání příslušných zpráv.

U subjektů, které splňují kritéria podle čl. 60 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, se má za to, že splňují kritéria pro výběr uvedená v článku 139 uvedeného nařízení. Použije se část první hlava VIII nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, s výjimkou čl. 139 odst. 1, čl. 139 odst. 4 prvního pododstavce a čl. 139 odst. 5 uvedeného nařízení.

Pro účely provádění a podávání zpráv mohou být finanční nástroje seskupeny do rozsáhlejších nástrojů.

Článek 41**Odborníci**

Použijí se ustanovení čl. 204 druhého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 a článku 287 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 o placených externích odbornících.

Článek 42**Svěřenské fondy Unie**

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku se použije článek 187 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
2. S ohledem na čl. 187 odst. 8 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je příslušným výborem výbor uvedený v článku 8 vnitřní dohody o 10. ERF.

HLAVA IX***Předkládání účetní závěrky a účetnictví*****Článek 43****Účetní závěrka ERF**

1. Účetní závěrka ERF, jež zachycuje jeho finanční situaci k 31. prosinci daného roku, zahrnuje:
 - a) finanční výkazy;
 - b) zprávu o finančním plnění.Spolu s finančními výkazy musí být předloženy informace Evropské investiční banky podle článku 57.
2. Předběžnou účetní závěrku předává účetní Účetnímu dvoru do 31. března následujícího roku.
3. Do 15. června předloží Účetní dvůr své připomínky k předběžné účetní závěrce ohledně té části zdrojů ERF, za jejichž finanční řízení odpovídá Komise, tak aby mohla Komise provést opravy potřebné k vypracování konečné účetní závěrky.
4. Komise schválí konečnou účetní závěrku a předá ji nejpozději do 31. července následujícího roku Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru.
5. Použije se ustanovení čl. 148 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
6. Konečná účetní závěrka se spolu s prohlášením o věrohodnosti, které předkládá Účetní dvůr podle článku 49, zveřejní do 15. listopadu následujícího roku v *Úředním věstníku Evropské unie*.
7. Zasílání předběžné i konečné účetní závěrky podle odstavců 2 a 4 může probíhat elektronicky.

Článek 44**Finanční výkazy a zpráva o finančním plnění**

1. Použije se článek 145 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

2. Zprávu o finančním plnění sestavuje příslušná schvalující osoba a do 15. března ji předkládá účetnímu, aby ji zahrnul do účetní závěrky ERF. Tato zpráva podává věrný a poctivý obraz příjmových a výdajových operací uskutečněných ze zdrojů ERF. Zpráva uvádí údaje v milionech eur a obsahuje:

- a) výsledný účet, který shrnuje všechny příjmové a výdajové operace za daný rok;
- b) přílohu k výslednému účtu, která doplňuje a vysvětluje informace v něm uvedené.

3. Výsledný účet obsahuje:

- a) tabulku popisující změny v přidělech za uplynulý rozpočtový rok;
- b) tabulku uvádějící u jednotlivých přidělů celkové závazky, účelově vázané prostředky a platby provedené během uplynulého rozpočtového roku a kumulované součty za dobu od zřízení ERF.

Článek 45

Sledování a podávání zpráv ze strany Komise a EIB

1. Komise a EIB v rozsahu své odpovědnosti za správu příslušných zdrojů ERF kontrolují, jak státy AKT, zámořské země a území či další příjemci využívají pomoc z ERF a jak jsou prováděny projekty financované z ERF, především s ohledem na cíle uvedené v článcích 55 a 56 dohody o partnerství AKT-EU a v odpovídajících ustanoveních rozhodnutí o přidružení zámoří.
2. EIB pravidelně informuje Komisi o provádění projektů financovaných ze zdrojů ERF, které spravuje, v souladu s postupy vymezenými v realizačních pokynech k investičnímu nástroji.
3. Komise a EIB poskytují členským státům informace o operativní správě zdrojů ERF, jak stanoví článek 18 prováděcího nařízení. V souladu s čl. 11 odst. 5 vnitřní dohody o 10. ERF zasílá Komise tyto informace Účetnímu dvoru.

Článek 46

Účetnictví

Na zdroje ERF spravované Komisí se použijí účetní pravidla uvedená v čl. 143 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Tato pravidla se na ERF použijí s přihlédnutím ke specifitě jeho činnosti.

Na finanční výkazy podle článku 44 tohoto nařízení se použijí účetní zásady uvedené v článku 144 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Použijí se články 151, 153, 154 a 155 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

Na operace ERF se použije účtová osnova, kterou sestaví a po konzultaci s příslušnou schvalující osobou schválí účetní.

Článek 47

Rozpočtové účetnictví

1. Rozpočtové účty umožňují podrobně sledovat finanční správu zdrojů ERF.
2. Na rozpočtových účtech jsou zaznamenávány veškeré:
 - a) přiděly a jim odpovídající zdroje ERF;
 - b) finanční závazky;

- c) platby a
 - d) stanovené pohledávky a inkasní operace za rozpočtový rok uvedené v plné výši a bez vzájemného započtení.
3. Jsou-li závazky, platby a pohledávky vyjádřeny v národní měně, musí účetní systém v případě potřeby umožňovat jejich zaznamenání v národní měně i v eurech.
4. Souhrnné finanční závazky jsou zaznamenávány v eurech v hodnotě podle rozhodnutí o financování přijatým Komisí. Individuální finanční závazky jsou zaznamenávány v eurech v ekvivalentu hodnoty právních závazků. Tato hodnota zahrnuje v náležitých případech:
- a) rezervu na úhradu proplacitelných výdajů proti předložení podkladů;
 - b) rezervu na úpravu cen, na navýšení množství a na nepředvídané výdaje podle definice ve smlouvách na veřejné zakázky financované z ERF;
 - c) finanční rezervu na pohyby směnného kurzu.
5. Veškeré účetní záznamy týkající se plnění určitého závazku jsou uchovávány po dobu pěti let ode dne rozhodnutí o udělení absolutoria za finanční správu zdrojů ERF podle článku 50, které se vztahuje k rozpočtovému roku, během něhož byl závazek účetně uzavřen.

HLAVA X

Externí audit a absolutorium

Článek 48

Externí audit

1. V souvislosti s operacemi financovanými ze zdrojů ERF, které spravuje Komise v souladu s článkem 16, vykonává Účetní dvůr své pravomoci v souladu s tímto článkem a článkem 49.
2. Použijí se ustanovení článků 159, 160, článku 161 s výjimkou jeho odstavce 6, článku 162 s výjimkou jeho odst. 3 věty první a odstavce 5 a dále se použijí ustanovení článku 163 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
3. Pro účely čl. 159 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Účetní dvůr zohledňuje Smlouvy, dohodu o partnerství AKT-EU, rozhodnutí o přidružení zámoří, vnitřní dohodu o 10. ERF, toto nařízení a všechny další akty přijaté podle těchto nástrojů.
4. Pro účely čl. 162 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 je dnem uvedeným v první větě 15. červen.
5. Účetní dvůr musí být informován o vnitřních předpisech podle čl. 56 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, včetně jmenování schvalujících osob, jakož i o pověřovacím aktu podle článku 69 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.
6. Vnitrostátní kontrolní orgány států AKT a zámořských zemí a území jsou vybízeny ke spolupráci s Účetním dvorem na základě jeho výzvy.
7. Na žádost některého z ostatních orgánů Unie může Účetní dvůr vydávat stanoviska k záležitostem ERF.

Článek 49

Prohlášení o věrohodnosti

Současně s výroční zprávou podle článku 162 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 předkládá Účetní dvůr Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti týkající se spolehlivosti účetní závěrky a legality a správnosti uskutečněných operací, které se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 50

Absolutorium udělované Komisi

1. Rozhodnutí o udělení absolutoria se týká účetní závěrky uvedené v článku 43, s výjimkou její části, kterou předkládá EIB v souladu s článkem 57, a je přijímáno v souladu s článkem 164 a čl. 165 odst. 2 a 3 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012. Absolutorium podle čl. 164 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 se uděluje za rok n pro tu část zdrojů ERF, kterou spravuje Komise v souladu s čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení.
2. Rozhodnutí o udělení absolutoria se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.
3. Použijí se články 166 a 167 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012.

ČÁST DRUHÁ

INVESTIČNÍ NÁSTROJ

Článek 51

Úloha Evropské investiční banky

V souladu s částí druhou tohoto nařízení spravuje EIB jménem Unie investiční nástroj a provádí v jeho rámci operace, k nimž patří mimo jiné úrokové subvence a technická pomoc.

EIB dále zajišťuje finanční realizaci dalších operací, které jsou financovány z jejích vlastních zdrojů v souladu s článkem 4 vnitřní dohody o 10. ERF a jsou případně kombinovány s úrokovými subvencemi poskytovanými ze zdrojů ERF.

Na straně Komise nezakládá provádění části druhé tohoto nařízení žádné povinnosti ani závazky.

Článek 52

Odhady závazků a plateb z investičního nástroje

V souladu s vnitřní dohodou o 10. ERF zasílá EIB do 1. září každého roku Komisi své odhady závazků a plateb, které jsou nutné k sestavení výkazu podle čl. 7 odst. 1 vnitřní dohody o 10. ERF a které se týkají operací investičního nástroje, včetně úrokových subvencí, které EIB poskytuje. V případě potřeby zasílá EIB Komisi aktualizace těchto odhadů. Podrobnosti stanoví dohoda o správě podle čl. 55 odst. 4 tohoto nařízení.

Článek 53

Správa příspěvků na investiční nástroj

1. Příspěvky podle čl. 21 odst. 7 písm. b) schválené Radou hradí členské státy ve prospěch EIB prostřednictvím zvláštního účtu, jež EIB zřídí jménem investičního nástroje v souladu s prováděcími pravidly dohody o správě uvedené v čl. 55 odst. 4; náklady na úhradu příspěvků nejdou k tíži příjemce.
2. S výjimkou případů, kdy Rada rozhodne o odměňování EIB podle článku 5 vnitřní dohody o 10. ERF jinak, jsou výnosy získané EIB prostřednictvím aktivního zůstatku zvláštních účtů zmíněných v odstavci 1 připsány ve prospěch investičního nástroje a zohledněny ve výzvě k poskytnutí příspěvků podle článku 21.
3. Ve vztahu k částkám podle odstavce 1 zajistí EIB správu pokladny v souladu s prováděcími pravidly v dohodě o správě uvedené v čl. 55 odst. 4.
4. Správa investičního nástroje se řídí podmínkami dohody o partnerství AKT-EU, rozhodnutí o přidružení zámoří, vnitřní dohody o 10. ERF a části druhé tohoto nařízení.

Článek 54

Odměna EIB

Za správu operací investičního nástroje přísluší EIB odměna, jež pokrývá její veškeré související náklady. O zdrojích a způsobu odměňování EIB rozhoduje v souladu s čl. 5 odst. 4 vnitřní dohody o 10. ERF Rada. Prováděcí opatření k uvedenému rozhodnutí se zapracují do dohody o správě podle čl. 55 odst. 4.

Článek 55

Provádění investičního nástroje

1. Na nástroje financované ze zdrojů ERF pod správou EIB se použijí vlastní pravidla této banky.
2. V případě programů nebo projektů, jež spolufinancují členské státy nebo jejich prováděcí subjekty a jež patří k prioritám, které stanoví strategie spolupráce dané země a programové dokumenty podle prováděcího nařízení uvedené v čl. 10 odst. 1 vnitřní dohody o 10. ERF a článku 83 rozhodnutí o přidružení zámoří, je EIB oprávněna úkoly souvisejícími s uplatňováním investičního nástroje pověřit členské státy nebo jejich prováděcí subjekty.
3. EIB zveřejňuje jména či názvy příjemců finanční podpory z investičního nástroje, není-li takové zveřejnění spojeno s rizikem poškození obchodních zájmů příjemců a jsou-li řádně dodrženy požadavky na zachování důvěrnosti a bezpečnosti, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů. Kritéria a rozsah zveřejňování musí zohledňovat specifika odvětví a povahu investičního nástroje.
4. Prováděcí pravidla k této části jsou upravena v dohodě o správě mezi Komisí, jednající jménem Unie, a EIB.

Článek 56**Podávání zpráv o investičním nástroji**

EIB pravidelně informuje Komisi o operacích prováděných v rámci investičního nástroje, včetně úrokových subvencí, o využití příspěvků, jež byly zaplacený ve prospěch EIB a čerpány, a zejména o celkovém čtvrtletním objemu závazků, smluv a plateb v souladu s prováděcími pravidly v dohodě o správě podle čl. 55 odst. 4.

Článek 57**Účetnictví, finanční výkazy a výroční zpráva finančního nástroje**

1. EIB vede účty investičního nástroje, včetně úrokových subvencí, které poskytuje a které jsou financovány z ERF, tak aby byla zajištěna průkaznost celého koloběhu prostředků od jejich přijetí až k jejich výplatě a poté k výnosům, které jsou z těchto prostředků generovány, a k případnému následnému inkasu. EIB vypracuje příslušná účetní pravidla a metody, které se řídí mezinárodními účetními standardy a s nimiž se odpovídajícím způsobem seznámí Komise a členské státy.

2. O provádění operací, jež jsou ze zdrojů ERF pod správou EIB financovány, předkládá tato banka každým rokem Radě a Komisi zprávu, včetně finančních výkazů sestavených v souladu s pravidly a metodami podle odstavce 1 a informací podle čl. 44 odst. 3.

Tyto dokumenty jsou předkládány v podobě návrhů do 28. února a v konečné podobě do 30. června rozpočtového roku následujícího po roce, jehož se tyto dokumenty týkají, tak aby je mohla Komise v souladu čl. 11 odst. 6 vnitřní dohody o 10. ERF použít k sestavení účetní závěrky podle článku 43. Zprávu o finančním řízení zdrojů pod správou EIB předkládá tato banka Komisi do 31. března.

Článek 58**Externí audit operací EIB a příslušné absolutorium**

Operace financované ze zdrojů ERF spravovaných EIB v souladu s touto částí podléhají auditu a postupu udělování absolutoria vymezeným ve statutu EIB pro všechny její operace. Podrobná pravidla, jimiž se řídí audit Účetního dvora, jsou vymezena v trojstranné dohodě mezi EIB, Komisí a Účetním dvorem.

ČÁST TŘETÍ**PŘECHODNÁ USTANOVENÍ****Článek 59****Úrokové výnosy plynoucí ze zdrojů osmého, devátého a desátého ERF**

Zůstatek úrokových výnosů, jež plynou ze zdrojů osmého, devátého a desátého ERF, se převede ve prospěch ERF a přidělí na stejný účel jako výnosy uvedené v čl. 1 odst. 6 vnitřní dohody o 10. ERF. Stejný postup platí pro různé výnosy plynoucí z osmého, devátého a desátého ERF, k nimž patří například úroky z prodlení s úhradou příspěvků do těchto ERF ze strany členských států. Úroky, jež nabíhají ze zdrojů ERF pod správou EIB, jsou připisovány ve prospěch investičního nástroje.

*Článek 60***Uplatňování tohoto nařízení na operace v rámci osmého, devátého a desátého ERF**

Ustanovení tohoto nařízení se použijí na operace financované z osmého, devátého a desátého ERF, aniž jsou tím dotčeny stávající právní závazky. Toto pravidlo se nepoužije na investiční nástroj.

*Článek 61***Zahájení postupu poskytování příspěvků**

Postup týkající se příspěvků členských států podle článků 21 až 24 tohoto nařízení se použije poprvé na příspěvky na rok 2016. Do té doby se používají články 57 až 61 nařízení (ES) č. 215/2008.“

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) č. 568/2014**ze dne 18. února 2014,****kterým se mění příloha V nařízení (EU) č. 305/2011, pokud jde o posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS⁽¹⁾, a zejména na čl. 60 písm. e) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 28 nařízení (EU) č. 305/2011 má být posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků ve vztahu k jejich základním charakteristikám prováděno v souladu se systémy stanovenými v příloze V nařízení (EU) č. 305/2011.
- (2) Příloha V by měla být upravena tak, aby odpovídala technickému pokroku, aby se zohlednil specifický případ výrobků, pro něž byla vydána evropská technická posouzení, a aby bylo dosaženo větší jasnosti, přesnosti a jednotnosti popisů a formulací, které jsou v ní použity, v souladu s praktickými zkušenostmi získanými v průběhu používání přílohy V.
- (3) Tato úprava by usnadnila práci výrobcům a oznámeným subjektům oprávněným provádět úkoly třetích stran v postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků, snížila by administrativní zátěž a zpřesnila by výklad nařízení (EU) č. 305/2011, což příznivě ovlivní konkurenceschopnost odvětví stavebnictví jako celku.
- (4) Z nařízení (EU) č. 305/2011 vyplývá, že za určení typu výrobku pro každý výrobek, který chce výrobce uvést na trh, je odpovědný výrobce. Z logiky, na které je nařízení (EU) č. 305/2011 založeno, v této souvislosti nevyplývá existence osvědčení výrobků, oznámené subjekty jsou pouze odpovědné za posouzení vlastností stavebních výrobků, jejichž stálost pak má být osvědčena. Toto rozdělení pravomocí mezi výrobcem a oznámenými subjekty by se v příloze V mělo odrazit lépe, aniž by to vedlo ke změně odpovědnosti těchto aktérů.
- (5) Jelikož stálý dozor oznámených subjektů nad řízením výroby není fakticky možný a v praxi se neprovádí, mělo by se tedy spíše odkazovat na průběžnou povahu dozoru.
- (6) Pro stavební výrobky, na které se nevztahují nebo plně nevztahují harmonizované normy, může subjekt pro technické posuzování vydat evropská technická posouzení. V souladu s čl. 2 odst. 13 nařízení (EU) č. 305/2011 takové evropské technické posouzení již obsahuje posouzení vlastností dotyčného výrobku ve vztahu k jeho základním charakteristikám. Další následné kontroly správnosti tohoto postupu posuzování by nepřinesly žádnou přidanou hodnotu, ale způsobily by zbytečné náklady pro výrobce. Podniky již požádaly o evropská technická posouzení a potřebují mít právní jistotu, pokud jde o úkoly, které mají být v rámci postupu posuzování a ověřování stálosti vlastností těchto stavebních výrobků prováděny třetími stranami.
- (7) Aby se lépe zohlednila současná praxe, měly by být upraveny názvy typů oznámených subjektů a popis jejich úkolů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5.

- (8) Technická úprava je nutná, pokud jde o výraz „pohlcování hluku“ uvedený v oddíle 3 přílohy V nařízení (EU) č. 305/2011, aby se docílilo přesnějšího popisu základních charakteristik, které mají být posuzovány, a většího souladu s terminologií použitou v příslušných harmonizovaných technických specifikacích.
- (9) Aby se zajistil bezproblémový přechod pro výrobce, měli by mít právo i nadále používat osvědčení a jiné dokumenty, které byly oznámenými subjekty vydány v souladu s přílohou V nařízení (EU) č. 305/2011 před vstupem tohoto nařízení v platnost,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha V nařízení (EU) č. 305/2011 se nahrazuje textem uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Osvědčení a další dokumenty vydané oznámenými subjekty v souladu s přílohou V nařízení (EU) č. 305/2011 před vstupem tohoto nařízení v platnost se považují za osvědčení a dokumenty, které jsou v souladu s tímto nařízením.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. února 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA V

POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ STÁLOSTI VLASTNOSTÍ

1. SYSTÉMY POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ STÁLOSTI VLASTNOSTÍ

Výrobce vypracuje prohlášení o vlastnostech a určí typ výrobku na základě posouzení a ověření stálosti vlastností provedených podle těchto systémů:

1.1 **Systém 1+**

- a) výrobce provádí:
 - i) řízení výroby;
 - ii) další zkoušky vzorků odebraných výrobcem ve výrobním závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- b) oznámený subjekt pro osvědčení výrobku rozhoduje o vydání, omezení, pozastavení nebo zrušení osvědčení o stálosti vlastností stavebního výrobku na základě výsledku těchto posouzení a ověření provedených tímto subjektem:
 - i) posouzení vlastností stavebního výrobku provedené na základě zkoušky (včetně odběru vzorků), výpočtu, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku;
 - ii) počáteční inspekce ve výrobním závodě a řízení výroby;
 - iii) průběžného dozoru, posouzení a hodnocení řízení výroby;
 - iv) prověřovacích zkoušek vzorků odebraných oznámeným subjektem pro osvědčení výrobku ve výrobním závodě nebo ve skladovacích prostorách výrobce.

1.2 **Systém 1**

- a) výrobce provádí:
 - i) řízení výroby;
 - ii) další zkoušky vzorků odebraných výrobcem ve výrobním závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;
- b) oznámený subjekt pro osvědčení výrobku rozhoduje o vydání, omezení, pozastavení nebo zrušení osvědčení o stálosti vlastností stavebního výrobku na základě výsledku těchto posouzení a ověření provedených tímto subjektem:
 - i) posouzení vlastností stavebního výrobku provedené na základě zkoušky (včetně odběru vzorků), výpočtu, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace výrobku,
 - ii) počáteční inspekce ve výrobním závodě a řízení výroby,
 - iii) průběžného dozoru, posouzení a hodnocení řízení výroby.

1.3 **Systém 2+**

- a) výrobce provádí:
 - i) posouzení vlastností stavebního výrobku na základě zkoušky (včetně odběru vzorků), výpočtu, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace tohoto výrobku,
 - ii) řízení výroby,
 - iii) zkoušky vzorků odebraných výrobcem ve výrobním závodě v souladu s předepsaným plánem zkoušek;

- b) oznámený subjekt pro osvědčení řízení výroby rozhoduje o vydání, omezení, pozastavení nebo zrušení osvědčení o shodě řízení výroby na základě výsledku těchto posouzení a ověření provedených tímto subjektem:
 - i) počáteční inspekce ve výrobním závodě a řízení výroby,
 - ii) průběžného dozoru, posouzení a hodnocení řízení výroby.

1.4 Systém 3

- a) výrobce provádí řízení výroby;
- b) oznámená laboratoř posuzuje vlastnosti na základě zkoušky (na základě odběru vzorků provedeného výrobcem), výpočtu, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace stavebního výrobku.

1.5 Systém 4

- a) výrobce provádí:
 - i) posouzení vlastností stavebního výrobku na základě zkoušky, výpočtu, tabulkových hodnot nebo popisné dokumentace tohoto výrobku,
 - ii) řízení výroby;
- b) žádné úkoly, které by vyžadovaly zásah oznámených subjektů.

1.6 Stavební výrobky, pro které bylo vydáno evropské technické posouzení

Oznámené subjekty vykonávající úkoly v rámci systému 1+, 1 a 3, jakož i výrobci vykonávající úkoly v rámci systému 2+ a 4, považují evropské technické posouzení, které bylo vydáno pro dotyčný stavební výrobek, za posouzení vlastností tohoto výrobku. Oznámené subjekty a výrobci proto nevykonávají úkoly uvedené v bodě 1.1 písm. b) podbodě i), v bodě 1.2 písm. b) podbodě i), v bodě 1.3 písm. a) podbodě i), v bodě 1.4 písm. b) a v bodě 1.5 písm. a) podbodě i).

2. SUBJEKTY ZAPOJENÉ DO POSUZOVÁNÍ A OVĚŘOVÁNÍ STÁLOSTI VLASTNOSTÍ

Podle funkce oznámených subjektů zapojených do posuzování a ověřování stálosti vlastností stavebních výrobků se rozlišuje:

- 1) subjekt pro osvědčení výrobku: subjekt oznámený v souladu s kapitolou VII, který provádí osvědčení stálosti vlastností;
- 2) subjekt pro osvědčení řízení výroby: subjekt oznámený v souladu s kapitolou VII, který provádí osvědčení o řízení výroby;
- 3) laboratoř: subjekt oznámený v souladu s kapitolou VII, který měří, zkoumá, zkouší, provádí výpočty nebo jinak posuzuje vlastnosti stavebních výrobků.

3. HORIZONTÁLNÍ OZNÁMENÍ: PŘÍPADY ZÁKLADNÍCH CHARAKTERISTIK, U NICHŽ NENÍ POŽADOVÁN ODKAZ NA PŘÍSLUŠNÉ HARMONIZOVANÉ TECHNICKÉ SPECIFIKACE

- 1. reakce na oheň;
 - 2. požární odolnost;
 - 3. chování při vnějším požáru;
 - 4. akustické vlastnosti;
 - 5. emise nebezpečných látek.“
-

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 569/2014**ze dne 23. května 2014,****kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1389/2011 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kyseliny trichlorisokyanurové pocházející z Čínské lidové republiky na základě přezkumu pro „nového vývozce“ podle čl. 11 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. PLATNÁ OPATŘENÍ

- (1) V říjnu 2005 Rada uložila konečná antidumpingová opatření na dovoz kyseliny trichlorisokyanurové (dále jen „TCCA“) pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“) nařízením (ES) č. 1631/2005 ⁽²⁾ (dále jen „původní nařízení“). Sazba antidumpingového cla se pohybovala v rozmezí od 7,3 % do 42,6 %.
- (2) Prováděcím nařízením (EU) č. 855/2010 ⁽³⁾ Rada změnila původní nařízení a snížila sazbu antidumpingového cla pro jednoho vyvážejícího výrobce na 3,2 %.
- (3) Na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení uložila Rada prováděcím nařízením (EU) č. 1389/2011 ⁽⁴⁾ konečná antidumpingová opatření v podobě individuálních cel v rozmezí od 3,2 % do 40,5 % se zbytkovým clem ve výši 42,6 % na dovoz TCCA pocházející z ČLR.

B. SOUČASNÝ POSTUP**1. Žádost o přezkum**

- (4) Dne 3. května 2013 obdržela Evropská komise (dále jen „Komise“) žádost o zahájení přezkumu pro „nového vývozce“ podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení. Žádost byla podána společností Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd. (dále jen „žadatel“), která je vyvážejícím výrobcem v ČLR.
- (5) Žadatel tvrdil, že v období původního šetření, tj. v rozmezí od 1. dubna 2003 do 31. března 2004 (dále jen „období původního šetření“), do Unie TCCA nevyvážel.
- (6) Žadatel dále tvrdil, že není ve spojení s žádným z vyvážejících výrobců TCCA, kteří podléhají výše uvedeným antidumpingovým opatřením.
- (7) Žadatel rovněž tvrdil, že začal TCCA do Unie vyvážet po uplynutí období původního šetření.

2. Zahájení přezkumu pro nového vývozce

- (8) Komise přezkoumala důkazy *prima facie*, které žadatel předložil, a usoudila, že dostatečně ospravedlňují zahájení přezkumu podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení. Po konzultaci s poradním výborem a poté, co byla dotčenému výrobnímu odvětví Unie dána příležitost se k věci vyjádřit, zahájila Komise nařízením (EU) č. 809/2013 ⁽⁵⁾ přezkum prováděcího nařízení (EU) č. 1389/2011 týkající se žadatele.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 7.10.2005, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 254, 29.9.2010, s. 1.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 346, 30.12.2011, s. 6.⁽⁵⁾ Úř. věst. L 229, 28.8.2013, s. 2.

- (9) Podle nařízení (EU) č. 809/2013 bylo antidumpingové clo uložené prováděcím nařízením (EU) č. 1389/2011 zrušeno, pokud jde o dovoz TCCA vyrobené a prodávané žadatelem na vývoz do Unie. Zároveň byly podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení celní orgány vyzvány, aby učinily příslušné kroky k zavedení celní evidence tohoto dovozu.

3. Dotčený výrobek

- (10) Výrobek dotčený současným přezkumem je totožný s výrobkem popsaným v původním nařízení, tj. kyselina trichlorisokyanurová a její preparáty, rovněž uváděná pod mezinárodním nechráněným názvem (INN) „symklosen“, v současnosti kódů KN ex 2933 69 80 a ex 3808 94 20, pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčený výrobek“ nebo „TCCA“).
- (11) TCCA je chemický výrobek používaný jako širokospektrý organický dezinfekční a bělicí prostředek na bázi chlóru, používaný zejména při dezinfekci vody v plaveckých bazénech. Prodává se ve formě prášku, granulí, tablet nebo štěpků. Všechny formy TCCA a její preparáty mají stejné základní znaky (chemické složení) a vlastnosti (dezinfekční prostředek), jsou určeny pro podobné použití, a jsou proto považovány za jediný výrobek.

4. Dotčené strany

- (12) Komise o zahájení přezkumu oficiálně informovala žadatele, výrobní odvětví Unie a zástupce země vývozu. Zúčastněné strany dostaly možnost písemně se k věci vyjádřit a účastnit se slyšení.
- (13) S cílem získat informace, které pro toto šetření považovala za nezbytné, zaslala Komise žadateli formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství a dotazník a ve lhůtách stanovených k tomuto účelu obdržela odpověď. Komise vyvinula snahu ověřit veškeré informace, které považovala za nezbytné pro udělení statusu nového vývozce a pro stanovení dumpingového rozpětí. V provozovnách žadatele v ČLR se uskutečnila inspekce na místě.

5. Období šetření

- (14) Šetření dumpingu se týkalo období od 1. srpna 2012 do 31. července 2013 (dále jen „období šetření“).

C. VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

1. Uznání za „nového vývozce“

- (15) Šetření potvrdilo, že žadatel dotčený výrobek během období původního šetření nevyvážel a že ho do Unie začal vyvážet až po tomto období.
- (16) Co se týče ostatních podmínek pro uznání statusu nového vývozce, žadatel prokázal, že nemá žádné vazby, přímé ani nepřímé, na žádného z čínských vyvážejících výrobců, na něž se vztahují platná antidumpingová opatření týkající se dotčeného výrobku.
- (17) Je tudíž potvrzeno, že by uvedený žadatel měl být považován za „nového vývozce“ podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení a mělo by pro něj být určeno individuální dumpingové rozpětí.

2. Dumping

Zacházení jako v tržním hospodářství (MET)

- (18) Podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení se při antidumpingových šetřeních týkajících se dovozu pocházejícího z ČLR běžná hodnota určí podle čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení v případě těch vyvážejících výrobců, u nichž bylo zjištěno, že splňují kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, tj. pokud se prokáže, že při výrobě nebo prodeji obdobného výrobku převažují podmínky tržního hospodářství.
- (19) Uvedená kritéria lze shrnout takto:
- obchodní rozhodnutí se přijímají na základě tržních signálů bez zásadních zásahů státu a náklady se odvíjejí od tržních hodnot,
 - společnosti vedou jednoznačné a jasné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy (IAS) a používané ve všech oblastech,

- neprojevují se žádná podstatná zkreslení způsobená bývalým systémem netržního hospodářství,
 - právní předpisy o úpadku a vlastnictví zaručují právní jistotu a stabilitu,
 - měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kurzů.
- (20) Šetřením bylo zjištěno, že účetní záznamy žadatele nebyly v souladu s mezinárodními účetními standardy, a že tedy účetní postupy společnosti nesplňují požadavky druhého kritéria. Konkrétně žadatel ve svých účetních záznamech nezmiňuje provádění systému motivací pro manažery podle mezinárodních účetních standardů.
- (21) V důsledku toho rozvaha věrně neodpovídala finanční pozici společnosti; výkaz zisků a ztrát a výkaz peněžních toků byly zatíženy neodůvodněnými finančními náklady.
- (22) Z těchto důvodů žadateli nemohlo být přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství.
- (23) Žadatel i ostatní zúčastněné strany dostaly možnost vyjádřit se k uvedeným zjištěním.
- (24) Žadatel poukázal na to, že by systém motivací měl být zaúčtován v roce 2013, že nemá žádnou spojitost s rozvahou za rok 2012 a že v roce 2012 povaha systému ještě nebyla stanovena. Podle žadatele by stanovení povahy mělo proběhnout v souladu s doporučeními, jež vysloví auditoři v průběhu auditu finančních účtů za rok 2013; mohlo by se jednat o odměnu, úrok z úvěru či jiný příspěvek.
- (25) Systém byl smluvně sjednán mezi společností a managementem v roce 2012. Auditované účty za rok 2012, a dokonce ani poznámky k finančním účtům, o něm však neobsahovaly žádnou zmínku. V účetním období za rok 2013 až do doby šetření (listopad 2013) účetní záznam, který by se vztahoval k systému motivací, rovněž chybí.
- (26) Toto nezaúčtování je závažné. Úhrn vykázaných pasiv v předvaze na konci období šetření, tj. k 31. červenci 2013, byl značně nižší než ve skutečnosti, neboť celková částka úvěru, jež byl přislíben manažery, by objem pasiv navýšila o 14 %. Výkaz zisků a ztrát za rok 2013 bude kromě toho zahrnovat finanční náklady, které postrádají jakýkoli právní základ, jelikož v roce 2013 byly skutečně vyplaceny úroky, přestože nejsou zaznamenány žádné přijímané peněžní toky v souvislosti se systémem motivací. V důsledku tak budou finanční náklady za rok 2013 devětkrát vyšší než náklady vykázané za rok 2012. Finanční informace poskytnuté v účetních podkladech proto spolehlivě a věrohodně neodpovídají finanční situaci společnosti.
- (27) Rovněž je třeba poznamenat, že není možné, aby se povaha systému a jeho zaúčtování odvíjely od hodnocení auditora a že zaúčtování systému by správně mělo proběhnout včas a nikoliv zpětně. Neschopnost přesně vykázat finanční situaci a toky spojené se systémem nelze považovat za praxi v souladu s mezinárodními účetními standardy.
- (28) V reakci na zveřejnění zjištění Komise žadatel znovu podal žádost o zacházení jako v tržním hospodářství, aniž by však předložil nové argumenty. Zjištění ohledně zacházení jako v tržním hospodářství se proto potvrzují.

Běžná hodnota

- (29) Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení musí být v případě zemí bez tržního hospodářství a, pokud nelze zacházení jako v tržním hospodářství udělit, v zemích v procesu transformace běžná hodnota stanovena na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve srovnatelné zemi.
- (30) Jak uvádí nařízení (EU) č. 809/2013, zamýšlela Komise použít Japonsko jako srovnatelnou zemi, pomocí které stanoví běžnou hodnotu pro žadatele v případě, že žadateli nebude přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, stejně jako tomu bylo v průběhu šetření, které vedlo k uložení opatření původním nařízením.
- (31) Zúčastněné strany byly vyzvány, aby vyjádřily své připomínky ke vhodnosti Japonska jako srovnatelné země; dané země se nevyjádřily. Komise také kontaktovala výrobce ve Spojených státech amerických, žádný z nich však neprojevil zájem o spolupráci. Japonsko se tedy považuje za vhodnou srovnatelnou zemi. Jeden japonský výrobce se spoluprací souhlasil a poskytl vyžádané informace.

- (32) Komise v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení nejprve zkoumala, zda byl domácí prodej TCCA japonského výrobce nezávislým odběratelům reprezentativní. V tomto ohledu bylo zjištěno, že celkový objem tohoto prodeje činil alespoň 5 % celkového objemu žadatelova prodeje na vývoz do Unie.
- (33) Následně Komise zkoumala, zda existují typy TCCA prodávané japonským spolupracujícím výrobcem na domácím trhu dostatečně srovnatelné s typy prodávanými žadatelem na vývoz do Unie. Komise určila typy TCCA shodné nebo přímo srovnatelné s typem prodávaným žadatelem na vývoz do Unie. Rovněž bylo zjištěno, že tyto typy byly japonskou společností prodávány na ziskové úrovni a v běžném obchodním styku a že domácí prodejní ceny bylo možné použít k určení běžné hodnoty.
- (34) Běžná hodnota tak spočívala na váženém průměru skutečné ceny na domácím trhu těch typů TCCA výrobků, jež byly považovány za srovnatelné.

Vývozní cena

- (35) Vzhledem k tomu, že dotčený výrobek byl přímo vyvážen nezávislým odběratelům v Unii, byla vývozní cena stanovena podle čl. 2 odst. 8 základního nařízení, tj. na základě vývozních cen skutečně zaplacených nebo cen, které je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu do Unie.

Srovnání

- (36) Běžná hodnota a vývozní ceny byly srovnávány na základě ceny ze závodu a na stejné obchodní úrovni. Za účelem zajištění spravedlivého srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny bylo podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení přihlédnuto k rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Z tohoto důvodu byly od čínských vývozních cen a od prodejních cen japonského spolupracujícího výrobce na domácím trhu odečteny přepravní náklady a náklady na balení.

Dumpingové rozpětí

- (37) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení bylo dumpingové rozpětí stanoveno na základě srovnání váženého průměru běžné hodnoty podle typu výrobku s váženým průměrem vývozní ceny odpovídajícího typu dotčeného výrobku. Toto srovnání ukázalo existenci dumpingu.
- (38) Bylo zjištěno, že dumpingové rozpětí pro žadatele, vyjádřené jako procentní podíl čisté ceny s dodáním na hranice Unie, činí 32,8 %.

D. ZMĚNA OPATŘENÍ, KTERÁ JSOU PŘEDMĚTEM PŘEZKUMU

- (39) S ohledem na výsledky šetření a v souladu s pravidlem nižšího cla se dospělo k závěru, že by konečné antidumpingové opatření pro žadatele mělo být uloženo na úrovni zjištěného dumpingového rozpětí, které je v tomto případě nižší než rozpětí újmy v původním případě.

E. CELNÍ EVIDENCE

- (40) Vzhledem k výše uvedeným zjištěním se antidumpingové clo vztahující se na žadatele vybere zpětně z dovozu dotčeného výrobku, který byl zaevidován podle článku 3 nařízení (EU) č. 809/2013.

F. OZNÁMENÍ A DOBA TRVÁNÍ OPATŘENÍ

- (41) Dotčené strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlí uložit změněné konečné antidumpingové clo na dovoz TCCA od žadatele a vybrat toto clo zpětně z dovozu, který byl evidován. Připomínky od žadatele byly obdrženy, avšak jak je vysvětleno výše, tyto připomínky nebyly takové povahy, aby změnilly výše uvedené závěry.
- (42) Tento přezkum nemá vliv na datum, kdy skončí platnost opatření uložených prováděcím nařízením (EU) č. 1389/2011.

G. STANOVISKO VÝBORU

- (43) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. V čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 1389/2011 se do tabulky vkládá nový řádek, který zní:

Společnost	Sazba antidumpingového cla	Doplňkový kód TARIC
„Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998“

2. Jak je uvedeno v čl. 1 odst. 3 prováděcího nařízení (EU) č. 1389/2011, uplatnění individuálního cla je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která splňuje požadavky stanovené v příloze uvedeného nařízení, celním orgánům členských států. Není-li takováto faktura předložena, použije se sazba antidumpingového cla platná pro „všechny ostatní společnosti“ uvedená v tabulce v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 1389/2011.

Uložené clo se rovněž vybere zpětně z dovozu dotčeného výrobku, který byl evidován podle článku 3 nařízení (EU) č. 809/2013. Jelikož byl tento dovoz evidován, nepodléhá podmínce předložení obchodní faktury.

Celní orgány se vyzývají, aby ukončily celní evidenci dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z Čínské lidové republiky vyráběného a prodáváného na vývoz do Unie společností Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd.

3. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. května 2014.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 570/2014**ze dne 26. května 2014,****kterým se ukončuje částečné opětovné zahájení antidumpingového šetření týkajícího se dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. STÁVAJÍCÍ OPATŘENÍ

- (1) Prováděcím nařízením (EU) č. 1138/2011 ⁽²⁾ Rada uložila konečné antidumpingové clo na dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „konečné nařízení“). Přijetí konečného nařízení předcházelo nařízení Komise (EU) č. 446/2011 ⁽³⁾ o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz mastných alkoholů pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „prozatímní nařízení“). Zjištění, jež vedla k uložení konečného antidumpingového cla, budou dále uváděna jako „zjištění původního šetření“.
- (2) Dne 21. ledna 2012 společnost P. T. Ecogreen Oleochemicals, indonéský vyvážející výrobce mastných alkoholů, společnost Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd a společnost Ecogreen Oleochemicals GmbH (dále společně označené jako „skupina Ecogreen“) podaly u Tribunálu žalobu (věc T-28/12) na zrušení konečného nařízení, pokud jde o uložení antidumpingového cla ve vztahu ke skupině Ecogreen. Skupina Ecogreen napadla úpravu své vývozní ceny provedenou na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení za účelem srovnání této vývozní ceny s běžnou hodnotou.
- (3) Ve věci T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) v. Rada Evropské unie) Tribunál zrušil článek 1 nařízení (ES) č. 954/2006, pokud jde o společnost Interpipe NTRP VAT, mimo jiné z důvodu zjevně nesprávného posouzení při provádění úpravy na základě čl. 2 odst. 10 písm. i), a pokud jde o společnost Interpipe Niko Tube ZAT, na základě jiných důvodů. Dne 16. února 2012 Soudní dvůr zamítl odvolání podané Radou a Komisí (spojené věci C-191/09 P a C-200/09 P).
- (4) Vzhledem k tomu, že faktické okolnosti, pokud jde o úpravu provedenou podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, byly v případě skupiny Ecogreen podobné jako v případě společnosti Interpipe NTRP VAT, bylo považováno za vhodné znovu vypočítat dumpingové rozpětí pro skupinu Ecogreen, aniž by byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i).
- (5) Dne 21. prosince 2012 bylo proto zveřejněno prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1241/2012 ze dne 11. prosince 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1138/2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie ⁽⁴⁾, se zpětnou působností ode dne 12. listopadu 2011 (dále jen „pozměňující nařízení“).
- (6) Dumpingové rozpětí, které v něm bylo zjištěno u skupiny Ecogreen, bylo v souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení nepatrné. Šetření týkající se skupiny Ecogreen bylo proto zastaveno, aniž byla uložena jakákoli opatření. Tribunál následně dne 9. dubna 2013 rozhodl, že není třeba rozhodovat o žalobě podané ve věci T-28/12.
- (7) I přesto, že na všechny ostatní vyvážející výrobce v Indii, Indonésii a Malajsi se uložená antidumpingová cla nadále vztahují, měla by s ohledem na revidovaná zjištění týkající se dumpingu, jež obsahuje pozměňující nařízení, být přezkoumána zjištění původního šetření, zejména pokud jde o účinky dumpingového dovozu působící újmu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Úř. věst. L 293, 11.11.2011, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 47.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 352, 21.12.2012, s. 1.

B. PŘEZKUM ZJIŠTĚNÍ PŮVODNÍHO ŠETŘENÍ**1. Rámec přezkumu**

- (8) Dne 28. února 2013 bylo zveřejněno oznámení o částečném opětovném zahájení antidumpingového šetření týkajícího se dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „dotčené země“) ⁽¹⁾ (dále jen „opětovné zahájení“). V oznámení bylo uvedeno, že opětovné zahájení šetření je ve svém rozsahu omezeno na zkoumání možných dopadů nově zjištěných dumpingových rozpětí, pokud jde o zjištění týkající se zejména újmy a příčinné souvislosti zjištěné v původním šetření (dále jen „nové šetření“).
- (9) Komise o částečném opětovném zahájení šetření oficiálně uvědomila známé dotčené vyvážející výrobce, dovozce a uživatele, jakož i výrobní odvětví Unie. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost k písemnému podání stanovisek a ke slyšení ve lhůtě stanovené v oznámení.
- (10) Některé strany tvrdily, že nebylo jasné, na jakém právním základě Komise opětovně zahájila původní šetření a jaké údaje bude Komise shromažďovat pro zjištění faktů a vyvození závěrů v tomto novém šetření.
- (11) Strany rovněž tvrdily, že nebylo jasné, jaký druh šetření se zahajuje a jaký by mohl být konečný výsledek, pokud jde o úroveň konečných opatření, jaké období bude šetření zahrnovat a které aspekty původního šetření se budou přezkoumávat.
- (12) Připomíná se, že toto opětovné zahájení šetření je nevyhnutelným důsledkem přijetí pozměňujícího nařízení, jež samo bylo výsledkem zjištění Tribunálu ve věci T-249/06 (Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) v. Rada Evropské unie.
- (13) Připomíná se, že při původním šetření bylo takzvaným obdobím šetření (OŠ) období od 1. července 2009 do 30. června 2010. Posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2007 do konce období šetření a bylo označeno jako „posuzované období“.
- (14) Toto nové šetření se zaměřuje na stejné období šetření a stejné posuzované období. Zjištění, pokud jde o újmu a příčinnou souvislost, učiněná za tato období během původního šetření, jsou přezkoumávána s ohledem na dumpingová rozpětí, která byla pro indonéské dovozce nově stanovena v pozměňujícím nařízení.
- (15) Konkrétněji, a jak je uvedeno v oznámení o opětovném zahájení, je cílem tohoto nového šetření určit, zda „zanedbatelné“ dumpingové rozpětí, zjištěné u jednoho vyvážejícího výrobce v Indonésii, a změna úrovně dumpingových rozpětí ostatních indonéských společností, kterou stanovilo pozměňující nařízení, mohou mít dopad na zjištění původního šetření, pokud jde o újmu a příčinnou souvislost.
- (16) Výsledky nového šetření jsou uvedeny dále. Stejně jako v případě původního šetření jsou v zájmu zachování důvěrnosti původně předložených údajů určité údaje a informace poskytnuty v podobě indexu.

2. Dotčený výrobek a obdobný výrobek

- (17) Připomíná se, že dotčeným výrobkem je výrobek vymezený v původním šetření, a sice nasycené mastné alkoholy s uhlíkovým řetězcem C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 (nezahrnuje rozvětvené isomery) včetně jednotlivých nasycených mastných alkoholů (zvané rovněž „čisté frakce“) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (běžně zařazované jako C8-C10), směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (běžně zařazované jako C12-C14) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C16-C18, pocházející z Indie, Indonésie a Malajsie, v současnosti kódů KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 a ex 3823 70 00 (dále jen „mastné alkoholy“).
- (18) Zjištění pozměňujícího nařízení se nedotýkají zjištění učiněných v původním šetření, která se týkají posuzovaného výrobku a obdobných výrobků.

3. Dumping

- (19) Jak bylo uvedeno v 7. bodě odůvodnění pozměňujícího nařízení, dumpingová rozpětí pro všechny společnosti v Indonésii jiná než pro vyvážejícího výrobce s individuálním rozpětím, stanovená na základě největšího dumpingového rozpětí spolupracujícího indonéského vyvážejícího výrobce, byla přezkoumána s přihlédnutím k nově vypočtenému dumpingovému rozpětí pro skupinu Ecogreen.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 58, 28.2.2013, s. 24.

- (20) Dumpingová rozpětí stanovená v 23. bodě odůvodnění konečného nařízení pro indické vyvážející výrobce a dumpingová rozpětí stanovená v 55. bodě odůvodnění pro malajské vyvážející výrobce nebyla pozměňujícím nařízením dotčena.
- (21) Jak bylo uvedeno v 6. bodě odůvodnění pozměňujícího nařízení, dumpingové rozpětí stanovené pro skupinu Ecogreen bylo nižší než 2 %, a je tedy pod minimálním prahem stanoveným v čl. 9 odst. 3 základního nařízení. Dovoz tohoto vyvážejícího výrobce do Unie by tudíž měl být v novém šetření považován za nedumpingový.
- (22) Objem, cena a podíl nedumpingového dovozu, uskutečněného uvedeným indonéským vývozcem, se na trhu v posuzovaném období vyvíjely tak, jak je uvedeno v tabulce níže. Jak bylo uvedeno v 16. bodě odůvodnění výše, předložené údaje jsou indexovány.

Dovoz	2007	2008	2009	OŠ
V tunách				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	110	107	115
Meziroční změna v %		9,6	– 2,3	7,5
Podíl na trhu				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	107	110	113
Meziroční změna v %		6,8	2,9	2,8
Průměrná cena EUR/t				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	110	91	91
Meziroční změna v %		9,9	– 17,0	0,2

Zdroj: Odpovědi na dotazník.

- (23) S odkazem na tabulku uvedenou v 70. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, která byla potvrzena v 64. bodě odůvodnění konečného nařízení, a na tabulku uvedenou výše šetření ukázalo, že v posuzovaném období se nedumpingový dovoz podílel na celkovém dovozu z dotčených zemí jen v omezené míře a rostl poměrně pomaleji než dumpingový dovoz. V roce 2007 totiž nedumpingový dovoz představoval kolem 15–18 % celkového objemu dovozu z dotčených zemí a v období šetření to bylo pouze kolem 10–13 %.
- (24) Nové šetření ukazuje, že průměrné ceny nedumpingového dovozu od skupiny Ecogreen se v posuzovaném období snížily o 9 %, avšak mezi rokem 2009 a obdobím šetření zůstávaly stabilní.

4. Újma

4.1 Výroba v Unii a výrobní odvětví Unie

- (25) Zjištění uvedená v 57. až 61. bodě odůvodnění konečného nařízení, pokud jde o výrobu v Unii a výrobní odvětví Unie, nejsou novým šetřením nijak dotčena, a proto se potvrzují.

4.2 Spotřeba v Unii

- (26) Zjištění uvedená v 64. až 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jež byla potvrzena v 62. bodě odůvodnění konečného nařízení, nejsou nijak dotčena. Potvrzuje se, že spotřeba mastných alkoholů v Unii, jak ukazuje níže uvedená tabulka, byla celkem stabilní a za posuzované období se zvýšila pouze o 2 %. Jak bylo uvedeno v 64. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v zájmu zachování důvěrnosti údajů byly informace týkající se spotřeby poskytnuty v podobě indexu.

Spotřeba	2007	2008	2009	OŠ
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	102	97	102
Meziroční změna v %		2,2	– 4,8	4,6

4.3 Dovoz do Unie z dotčených zemí a cenové podbízení

4.3.1 Souhrnné posouzení dumpingového dovozu

- (27) Stejně jako v případě původního šetření bylo zkoumáno, zda souhrnné posouzení dumpingového dovozu pro tyto tři dotčené země je v souladu s ustanoveními čl. 3 odst. 4 základního nařízení ještě oprávněné, či nikoli, vzhledem k přezkoumaným dumpingovým rozpětím pro indonéské vyvážející výrobce uvedeným v 19. a 21. bodě odůvodnění výše.
- (28) Připomíná se, že čl. 3 odst. 4 základního nařízení stanoví, že pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více zemí, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 uvedeného nařízení a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.
- (29) Zjištění o objemu a ceně dumpingového dovozu z každé z dotčených zemí v posuzovaném období byla přezkoumána. Informace týkající se objemu dovozu, které byly použity pro určení průměrných cen uvedených v tabulce v 63. bodě odůvodnění písm. b) konečného nařízení zůstávají, pokud jde o Malajsii a Indii, beze změny. Údaje týkající se Indonésie byly přezkoumány s přihlédnutím k tomu, že – jak je uvedeno ve 21. bodě odůvodnění výše – u jednoho vyvážejícího výrobce se již nemá za to, že by prodával své výrobky na trhu Unie za dumpingové ceny. Nově určený dumpingový dovoz se vyvíjel tak, jak je uvedeno níže. S odkazem na 16. bod odůvodnění výše jsou informace týkající se objemu dovozu z každé dotčené země poskytnuty v podobě indexu.

Objem dumpingového dovozu	2007	2008	2009	OŠ
Malajsie				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	161	141	137
Meziroční změna v %		61,4	– 12,5	– 2,9
Indie				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	118	104	143
Meziroční změna v %		18,2	– 11,8	37,5
Indonésie				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	142	168
Meziroční změna v %			42,1	17,9

- (30) Šetření ukázalo, že objem dumpingového dovozu z každé dotčené země v období šetření nebyl zanedbatelný a existence dumpingového dovozu na trhu Unie byla v posuzovaném období, a zejména v období šetření významná. Skutečnost, že u jednoho z indonéských vyvážejících výrobců pozměňující nařízení shledalo, že neprodává za dumpingové ceny, na tomto závěru nic nemění.
- (31) Zjištění týkající se tvorby cen výrobků dumpingového dovozu z každé dotčené země byla za posuzované období rovněž přezkoumána a výsledky jsou uvedeny v tabulce níže. Ceny uvedené v tabulce v 63. bodě odůvodnění písm. b) konečného nařízení zůstávají, pokud jde o Malajsii a Indii, beze změny. Údaje týkající se Indonésie byly přezkoumány s přihlédnutím k tomu, že – jak je uvedeno výše ve 21. bodě odůvodnění – u jednoho vyvážejícího výrobce se již nemá za to, že by prodával své výrobky na trhu Unie za dumpingové ceny. S odkazem na 16. bod odůvodnění výše jsou informace o cenách indonéského vývozce, u něhož bylo shledáno, že prodává za dumpingové ceny, poskytnuty v podobě indexu.

Dovoz podle údajů Eurostatu (upraveno tak, aby byl zahrnut pouze dotčený výrobek a dumpingový dovoz)	2007	2008	2009	OŠ
Průměrná cena v EUR/t Malajsie	911	944	799	857
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	104	88	94
Meziroční změna v %		3,6	– 15,4	7,3
Průměrná cena v EUR/t Indie	997	1 141	897	915
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	114	90	92
Meziroční změna v %		14,4	– 21,4	2,1
Průměrná cena v EUR/t Indonésie				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	70	72
Meziroční změna v %			– 30,0	2,6

Zdroj: Eurostat a odpovědi na dotazník.

- (32) Šetřením bylo zjištěno, že s výjimkou roku 2007, kdy se neuskutečnil žádný dovoz z Indonésie, byla tvorba cen indonéských vyvážejících výrobců téměř stejná jako v původním šetření. Zjištění učiněné v 63. bodě odůvodnění písm. b) konečného nařízení, že tvorba cen v dotčených zemích a jejich chování v oblasti tvorby cen byly zejména v období šetření velmi podobné, lze proto potvrdit. Skutečnost, že u jednoho z indonéských vyvážejících výrobců pozměňující nařízení shledalo, že neprodává za dumpingové ceny, na tomto závěru nic nemění.
- (33) V platnosti mimoto zůstávají také zjištění učiněná ve 127. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzená ve 122. bodě odůvodnění konečného nařízení, a zejména to, že úroveň odstranění újmy stanovená pro dotčené země byla výrazně nad minimálním prahem 2 %. Navíc byly u každé z dotčených zemí prozkoumány prodejní kanály a cenové trendy a – jak je uvedeno v tabulce výše – bylo zjištěno, že jsou podobné. Jak prokázalo šetření, dovozní ceny z dotčených zemí po dosažení nejvyšších hodnot v roce 2008 vykazovaly klesající trend a globálně byly ve srovnání s průměrnými cenami výrobního odvětví Unie zvláště nízké.
- (34) Níže uvedená tabulka ukazuje, že podíl dumpingového dovozu z každé dotčené země na trhu během posuzovaného období celkově vzrostl. S odkazem na 16. bod odůvodnění jsou informace poskytnuty v podobě indexu.

Podíl dumpingového dovozu na trhu	2007	2008	2009	OŠ
Malajsie				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	157	145	135
Meziroční změna v %		57	– 8	– 7
Indie				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	115	107	141
Meziroční změna v %		15	– 7	31
Indonésie				
<i>Index: 2008 = 100</i>		100	142	168
Meziroční změna v %			50	13

- (35) Na základě výše uvedených skutečností a úvah nové šetření prokázalo, že zjištění učiněná v původním šetření, která se týkají souhrnného posouzení, zůstávají beze změny. Proto se má za to, že podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení, které se týkají souhrnného posouzení dumpingového dovozu z dotčených zemí, zůstávají splněny. Za účelem nového šetření újmy a příčinné souvislosti tedy účinky dumpingového dovozu pocházejícího z dotčených zemí mohou být posouzeny společně.

4.3.2 Objem, cena a podíl dumpingového dovozu na trhu

- (36) Aby bylo možno určit celkovou míru dumpingového dovozu na trh Unie v posuzovaném období, přihlíží se k tomu, že pozměňující nařízení potvrdilo pozitivní zjištění dumpingu u všech vyvážejících výrobců v Indonésii s výjimkou skupiny Ecogreen. Jejich vývoz je považován za dumpingový, a proto se na něj i nadále vztahuje antidumpingové clo.
- (37) Podobně nové šetření přihlíží k tomu, že dumpingová rozpětí zjištěná v původním šetření u všech vyvážejících výrobců v Indii a Malajsii zůstávají beze změny, že jejich dovoz je považován za dumpingový a nadále podléhá antidumpingovému clu.
- (38) Objem dumpingového dovozu z dotčených zemí byl upraven odečtením objemu nedumpingového dovozu od jednoho indonéského vyvážejícího výrobce, jak je uvedeno v 29. bodě odůvodnění výše.
- (39) Na základě výše uvedeného byly údaje uvedené v 70. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzené 64. bodem odůvodnění konečného nařízení, jakož i zjištění obsažená v 71. až 73. bodě odůvodnění prozatímního nařízení týkající se posouzení dumpingového dovozu během posuzovaného období a potvrzená 65. bodem odůvodnění konečného nařízení, zrevidovány, jak je popsáno níže. S odkazem na 16. bod odůvodnění výše jsou informace o celkovém objemu dovozu a podílu dumpingového dovozu na trhu poskytnuty v podobě indexu.

Dumpingový dovoz z dotčených zemí	2007	2008	2009	OŠ
V tunách				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	167	155	165
Meziroční změna v %		67,0	– 7,3	6,5
Podíl na trhu				
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	163	159	162
Meziroční změna v %		62,7	– 2,3	1,8
Průměrná dumpingového dovozu v EUR/t	931	1 007	827	878
<i>Index: 2007 = 100</i>	100	108	89	94
Meziroční změna v %		8,2	– 17,9	6,1

Zdroj: Eurostat a odpovědi na dotazník.

- (40) Objem dumpingového dovozu z dotčených zemí zjištěný v tomto novém šetření v posuzovaném období značně vzrostl, a to o 65 %. K největšímu nárůstu došlo mezi lety 2007 a 2008, kdy se dovoz zvýšil o 67 %. Dovoz poté v roce 2009 mírně klesl, načež v období šetření opět vzrostl téměř na úroveň z roku 2008.
- (41) Revidované průměrné ceny dumpingového dovozu z dotčených zemí v posuzovaném období prudce kolísaly a zaznamenaly celkový pokles o 6 %. Stojí však za zmínku, že mezi rokem 2008 a obdobím šetření činila míra poklesu celých 14 %. Po celé posuzované období byly průměrné ceny dovozu z dotčených zemí vždy nižší než ceny stanovené zbytkem světa a byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie, což vedlo k rostoucímu podílu dumpingových dovozů na trhu.

- (42) Podíl dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu se v posuzovaném období značně zvýšil, a to o 62 %. K největšímu nárůstu došlo mezi lety 2007 a 2008. Během hospodářské krize došlo k mírnému poklesu dovozu, což v období mezi lety 2008 a 2009 snížilo podíl dotčených zemí na trhu o 4 %, do konce posuzovaného období však tyto země získaly svůj podíl na trhu zpět.
- (43) Vynětí nedumpingového dovozu od skupiny Ecogreen proto nijak nemění zjištění učiněná v původním šetření, pokud jde o objem, cenu a podíl dumpingového dovozu na trhu, která se tudíž potvrzují.

4.3.3 Cenové podbízení

- (44) Připomíná se, že rozpětí cenového podbízení zjištěná v původním šetření byla objasněna v 74. a 75. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzena v 67. bodě odůvodnění konečného nařízení. Jednotlivé výpočty zjištěné pro každého dotčeného vývozce nebyly pozměňujícím nařízením dotčeny. Tato zjištění byla proto potvrzena.
- (45) Průměrné cenové podbízení zjištěné u dumpingového dovozu souhrnně posuzovaného pro tři země společně po odečtení nedumpingového dovozu činí 2 %. Toto zjevně nízké podbízení je nutno posuzovat s ohledem na to, že kvůli existenci levného dovozu na trhu EU bylo nuceno snižovat své ceny i samotné výrobní odvětví Unie. Tyto ceny však zejména v období šetření nepokrývaly výrobní náklady. Průměrné rozpětí cenového podbízení souhrnně posuzovaného dumpingového dovozu bez skupiny Ecogreen činilo 22 %.
- (46) V reakci na zveřejnění zjištění Komise jeden dovozce mastných alkoholů pocházejících z Indonésie tvrdil, že průměrná cena nedumpingového dovozu bude nižší než průměrná cena dovážené produkce vyrobené indonéským vyvážejícím vývozcem, na kterého se i nadále vztahují opatření. Uvedené tvrzení se však nedotýká zjištění cenového podbízení u souhrnně posouzeného dumpingového dovozu.

4.4 Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

- (47) Zjištění učiněná v 76. až 91. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzená v 71. až 84. bodě odůvodnění konečného nařízení, která se týkají hospodářské situace výrobního odvětví Unie, nejsou pozměňujícím nařízením dotčena, a mohou být proto potvrzena.
- (48) Připomíná se, že původním šetřením bylo prokázáno, že většina ukazatelů újmy týkajících se výrobního odvětví Unie, jako je výroba (– 17 %), využití kapacity (– 15 %), objem prodeje (– 18 %), podíl na trhu (– 12 %) a zaměstnanost (– 13 %), se v posuzovaném období zhoršila. Významně byly dotčeny zejména ukazatele újmy týkající se finanční situace výrobního odvětví Unie, jako je peněžní tok a ziskovost. To znamená, že schopnost výrobního odvětví Unie získat kapitál byla ohrožena, a to zejména během posuzovaného období.
- (49) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se potvrzuje závěr, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. Příčinná souvislost

- (50) Kromě potvrzení existence podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie bylo přezkoumáno, zda po revidovaných zjištěních o dumpingu, stanovených v pozměňujícím nařízení, stále ještě existuje příčinná souvislost mezi uvedenou újmou a revidovaným dumpingovým dovozem z dotčených zemí.

5.1 Účinky dumpingového dovozu

- (51) Jak je uvedeno v 26. bodě odůvodnění výše, spotřeba v Unii byla celkem stabilní a za posuzované období se zvýšila pouze o 2 %.
- (52) Tabulka v 39. bodě odůvodnění výše, která již neobsahuje dovoz uskutečněný indonéským dovozcem, u něhož bylo pozměňujícím nařízením zjištěno, že neprodával své výrobky na trhu Unie za dumpingové ceny, ukazuje, že revidovaný objem dumpingového dovozu ze tří dotčených zemí byl významný a v posuzovaném období se podstatně zvýšil v absolutních hodnotách o více než 60 000 tun a v relativním vyjádření o více než 60 %. Podobně se značně zvýšil i podíl dumpingového dovozu na trhu a v uvedeném období vzrostl o více než 5 procentních bodů.

- (53) Tyto trendy jsou velmi podobné trendům zjištěným v původním šetření, zejména v 86. až 94. bodě odůvodnění konečného nařízení. Zvýšení podílu na trhu, které podle původního šetření činilo 57 %, je na základě revidovaných údajů v posuzovaném období nyní vyšší než 60 %.
- (54) Nový šetřením bylo totiž potvrzeno, že dumpingové dovozy z dotčených zemí od roku 2008, kdy tento vývoz vzrostl o 67 %, vyvíjely tlak na výrobní odvětví Unie. V uvedeném roce byly ceny dumpingového dovozu, jak se uvádí v 39. bodě odůvodnění, mnohem nižší než ceny výrobního odvětví Unie. To vedlo k významné ztrátě v objemu prodeje (-15,4 %) a významné ztrátě podílu výrobního odvětví Unie na trhu, který se tomuto odvětví ve zbývajících částech posuzovaného období již nikdy nepodařilo znovu získat zpět. Ve stejné době podíl dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu vzrostl o více než 9 procentních bodů.
- (55) V 72. bodě odůvodnění konečného nařízení bylo ukázáno, že výrobní odvětví Unie v reakci na tento tlak muselo v roce významně snížit své prodejní ceny o 16,9 % a v období šetření je dokonce muselo snížit o dalších 5,3 %. I kdyby toto chování v oblasti tvorby cen umožnilo výrobnímu odvětví Unie omezit ztrátu podílu na trhu, vedlo k tomu, že v posuzovaném období došlo k nahromadění významných ztrát, jak je uvedeno v 86. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzeno v 78. bodě odůvodnění konečného nařízení. Tato situace se časově shodovala s existencí velkých objemů levného dumpingového dovozu na trh Unie, zejména v období šetření.
- (56) V roce 2009, ačkoli se absolutní objem dumpingového dovozu z dotčených zemí v souladu s hospodářským poklesem a útlumem na trhu EU snížil o 7,3 %, bylo zaznamenáno, že průměrná cena dumpingového dovozu klesla o 17,9 %, což bylo více než 16,9 % snížení ceny výrobního odvětví Unie. V období šetření muselo výrobní odvětví Unie snížit své ceny a nahromadilo finanční ztráty.
- (57) Z výše uvedeného jsou zřejmé závažné důsledky pro chování výrobního odvětví Unie v oblasti tvorby cen na jeho hlavním trhu, které vyplývají z přítomnosti velkých objemů levného dumpingového dovozu na trhu Unie, a nepříznivý dopad, který tato přítomnost měla na hospodářskou situaci odvětví, zejména v období šetření.
- (58) Výše uvedený dovozce tvrdil, že při analýze příčinné souvislosti by zbývajícím dumpingovým indonéským dovozem měl být oddělen od dovozu pocházejícího z Indie a Malajsie, a to na základě takových faktorů, jako je stabilní podíl na trhu, vyšší úroveň cen, neexistence cenového podbízení, nižší rozpětí cenového podbízení u uvedeného indonéského dovozu a paralelní vývoj indonéského podílu a podílu výrobního odvětví Unie na trhu. Tento dovozce dále tvrdil, že mezi újmou a dumpingovým indonéským dovozem neexistuje žádná příčinná souvislost, jakmile je posuzován zvlášť.
- (59) Toto tvrzení bylo zamítnuto, jelikož důvody, které dovozce – někdy selektivně – uvádí, nejsou důvody, které se podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení považují za relevantní pro určení toho, zda by mělo být uplatněno souhrnné posouzení či nikoli, zejména pokud jde o podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobnými výrobky Unie. Původní šetření totiž dospělo k závěru, že dotčený výrobek je komoditním polotovarem, který se používá především jako vstupní materiál pro výrobu síranů mastných alkoholů, ethoxylátů mastných alkoholů a étersulfátů mastných alkoholů, a že tento dovážený výrobek bez ohledu na zemi původu představuje přímou konkurenci pro výrobky vyráběné v Unii. Stejnorodost hospodářské soutěže na trhu Unie proto opravňuje k souhrnnému posouzení dovozu ve smyslu čl. 3 odst. 4 písm. b) základního nařízení. Tvrzení dovozce se tohoto zjištění netýkají a mohla by být relevantní pouze v případě uplatnění odděleného posouzení. Vzhledem k tomu, že neexistuje žádný základ pro změnu zjištění původního šetření, pokud jde o souhrnné posouzení, analýza účinků dumpingového dovozu se potvrzuje.
- (60) Kromě toho je třeba poznamenat, že ostatní indonéské dovozy se uskutečňovaly za dumpingové ceny, v období šetření výrazně vzrostl jejich podíl na trhu a byly prodávány za ceny nižší, než byly prodejní ceny výrobního odvětví Unie.
- (61) Dvozce dále uvedl, že skupina Ecogreen se dopouštěla většího cenového podbízení než druhý indonéský vyvážející výrobce, a jelikož se má za to, že dovoz skupiny Ecogreen měl zanedbatelný dopad, stejný závěr by proto tím spíše měl být uplatněn vůči ostatnímu indonéskému dovozu.
- (62) Tento závěr vychází z nesprávného předpokladu. Soudní výrok vyvolal změnu ve výpočtu dumpingu pro skupinu Ecogreen, který se poté stal nepatrným. Pouze z tohoto důvodu musel být dopad dovozu od skupiny Ecogreen považován za zanedbatelný. Toto tvrzení se proto zamítá.

- (63) Na základě výše uvedených zjištění se dochází k závěru, že dumpingový dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

5.2 Účinky jiných činitelů

- (64) V rámci příčinné souvislosti byly podobně přezkoumány i účinky jiných činitelů.

5.2.1 Nedumpingový dovoz z Indonésie

- (65) Jak bylo zmíněno v 23. bodě odůvodnění výše, nedumpingový dovoz vzrostl v šetřeném období poměrně méně než dumpingový dovoz a představoval pouze omezený podíl na celkovém dovozu z dotčených zemí. Šetřením se mimoto také prokázalo, že tento dovoz měl v posuzovaném období, zejména v období šetření, jen nevelký podíl na trhu.
- (66) Objem dumpingového dovozu se mezi rokem 2009 a obdobím šetření zvýšil o 6,5 %, tj. více, než bylo oživení trhu doložené růstem spotřeby v Unii o 4,6 %, a jeho podíl na trhu se tak zvýšil.
- (67) Proto se má za to, že jakýkoli dopad, jaký mohl nedumpingový dovoz mít na trh Unie v období šetření, nemůže převážit výrazný nepříznivý dopad dumpingového dovozu, podrobně popsany v 51. až 57. bodě odůvodnění.
- (68) Na základě výše uvedených zjištění se dospělo k závěru, že přítomnost nedumpingového dovozu od skupiny Ecogreen na trhu Unie v období šetření není taková, aby mohla narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou, která byla v období šetření způsobena výrobnímu odvětví Unie.

5.2.2 Jiné činitele zkoumané v původním šetření

- (69) K jiným činitelům, jež byly v původním šetření zkoumány v rámci možných příčin podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, patřily: dovoz do Unie ze zbytku světa, vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, dopad hospodářské krize a prodej rozvětvených isomerů, na něž se definice výrobku nevztahuje.
- (70) Vzhledem k tomu, že revidovanými dumpingovými rozpětími stanovenými pro indonéské vyvážející výrobce nejsou tyto činitele dotčeny, potvrzují se zjištění a závěry, k nimž se, pokud jde o tyto činitele, dospělo v 95. až 100. bodě odůvodnění konečného nařízení. Dopad těchto činitelů není takový, aby narušil příčinnou souvislost, jež byla zjištěna mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

5.3 Závěr ohledně příčinné souvislosti

- (71) Tímto novým šetřením se potvrzuje, že i nadále existuje jasná a přímá souvislost mezi růstem objemu dumpingového dovozu a jeho nepříznivými cenovými účinky na jedné straně a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie na straně druhé.
- (72) Výše uvedená analýza ukazuje, že objem nedumpingového dovozu byl ve srovnání s množstvím dumpingových výrobků dovážených z dotčených zemí omezený. V podmínkách celkem stabilní spotřeby tento dumpingový dovoz v posuzovaném období absolutně i relativně značně vzrostl a jeho přítomnost měla na trh Unie značný nepříznivý dopad. Bylo totiž zaznamenáno, že v důsledku vzniklého narušení trhu muselo výrobní odvětví Unie od roku 2008 podstatně snížit své ceny o 22,2 % a nemohlo – zejména v období šetření – pokrýt své náklady a dosáhnout přiměřené výše zisku.
- (73) Novým šetřením bylo rovněž potvrzeno, že účinky jiných faktorů než dumpingového dovozu nemohly narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.
- (74) Z nového šetření tudíž vyplývá, že v období šetření existuje příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z Indie, Indonésie a Malajsie a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Závěry, k nimž se dospělo ve 101. a 102. bodě odůvodnění konečného nařízení, se proto potvrzují.

6. Zájem Unie

- (75) Bylo prokázáno, že závěry, k nimž se dospělo v 118. bodě odůvodnění konečného nařízení, pokud jde o zájem Unie, nebyly pozměňujícím nařízením dotčeny, a proto se potvrzují.

C. PŘEZKUM KONEČNÝCH OPATŘENÍ

- (76) Jak je uvedeno výše, nové šetření relevantních skutečností a zjištění stanovených v původním šetření s přihlédnutím k novým dumpingovým rozpětím určeným v pozměňujícím nařízení prokázalo, že ostatní dumpingový dovoz z Indie, Indonésie a Malajsie na trh Unie v období šetření způsobuje výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.
- (77) Vzhledem k závěrům vyvozeným v původním šetření, pokud jde o dumping, újmu, příčinnou souvislost a zájem Unie, a vzhledem k tomu, že toto nové šetření potvrdilo, že existuje příčinná souvislost mezi podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a ostatním dumpingovým dovozem z dotčených zemí, by konečná opatření uložená pozměňujícím nařízením měla být potvrzena na stejné úrovni. Na základě toho se dochází k závěru, že toto nové šetření by mělo být ukončeno beze změny konečných opatření uložených konečným nařízením.
- (78) Platná antidumpingová opatření stanovená v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 1138/2011 a změněná prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1241/2012 jsou i nadále opodstatněná, a měla by proto zůstat v platnosti. Připomíná se, že uložená opatření představovala specifická cla a byla stanovena pro každého dotčeného vyvážejícího výrobce takto:

Země	Společnost	Konečné specifické antidumpingové clo (EUR/t čisté hmotnosti)
Indie	VVF (India) Ltd	46,98
	Všechny ostatní společnosti	86,99
Indonésie	P. T. Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P. T. Musim Mas	45,63
	Všechny ostatní společnosti	45,63
Malajsie	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Všechny ostatní společnosti	61,01

- (79) Orgány dotčených zemí, vývozci a jejich sdružení, všechny zúčastněné strany v Unii, zejména výrobní odvětví Unie, dovozci a sdružení uživatelů a obchodníků byli informováni o základních skutečnostech a úvahách, z nichž vycházel záměr ukončit částečné zahájení nového antidumpingového šetření týkajícího se dovozu mastných alkoholů z dotčených zemí, a byla jim poskytnuta příležitost k podání připomínek a ke slyšení. Ústní a písemné připomínky předložené těmito stranami byly posouzeny, avšak nezměnily závěry, k nimž se dospělo v tomto nařízení.
- (80) Jeden vyvážející výrobce nabídl cenový závazek v souladu s čl. 8 odst. 1 základního nařízení.
- (81) Bylo zejména zjištěno, že dotčený vyvážející výrobce vyrábí řadu výrobků jiných, než je dotčený výrobek, a že tyto jiné výrobky prodává stejným odběratelům. To by vytvořilo závažné riziko křížové kompenzace, krajně ztížilo účinnou kontrolu tohoto závazku a zpochybnilo efektivitu cenového závazku v daném případě. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že nabídku závazku nelze přijmout.
- (82) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Částečné opětovné zahájení antidumpingového šetření týkajícího se nasycených mastných alkoholů s uhlíkovým řetězcem C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 (nezahrnuje rozvětvené isomery) včetně jednotlivých nasycených mastných alkoholů (zvané rovněž „čisté frakce“) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (běžně zařazované jako C8-C10), směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (běžně zařazované jako C12-C14) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C16-C18, v současnosti kódů KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 a ex 3823 70 00 (kódy TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 V Bruselu dne a 3823 70 00 91), pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie, se ukončuje beze změny platných cel.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. května 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 571/2014**ze dne 26. května 2014,****kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh schvaluje účinná látka ipkonazol a mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (⁽¹⁾), a zejména na čl. 13 odst. 2 a čl. 78 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 80 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1107/2009 se směrnice Rady 91/414/EHS (⁽²⁾) použije na postupy a podmínky schvalování účinných látek, o nichž bylo přijato rozhodnutí podle čl. 6 odst. 3 uvedené směrnice před 14. červnem 2011. U ipkonazolu byly podmínky čl. 80 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1107/2009 splněny rozhodnutím Komise 2008/20/ES (⁽³⁾).
- (2) V souladu s čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS obdrželo Spojené království dne 30. března 2007 od společnosti Kureha GmbH žádost o zařazení účinné látky ipkonazolu do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Rozhodnutím 2008/20/ES bylo potvrzeno, že je příslušná dokumentace „úplná“, tzn. že v zásadě vyhovuje požadavkům na údaje a informace stanoveným v přílohách II a III směrnice 91/414/EHS.
- (3) Účinky této účinné látky na zdraví lidí a zvířat a na životní prostředí byly zhodnoceny v souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 2 a 4 směrnice 91/414/EHS pro použití navrhovaná žadatelem. Členský stát určený jako zpravodaj, tj. Spojené království, předložil dne 22. května 2008 návrh zprávy o hodnocení. V souladu s čl. 11 odst. 6 nařízení Komise (EU) č. 188/2011 (⁽⁴⁾) byly dne 20. května 2011 od žadatele vyžádány dodatečné informace. Hodnocení dodatečných údajů ze strany Spojeného království bylo předloženo ve formátu aktualizovaného návrhu zprávy o hodnocení v listopadu 2011.
- (4) Uvedený návrh zprávy o hodnocení byl přezkoumán členskými státy a Evropským úřadem pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“). Úřad předložil Komisi svůj závěr o přezkumu hodnocení rizik účinné látky ipkonazolu z hlediska pesticidů (⁽⁵⁾) dne 2. dubna 2013. Návrh zprávy o hodnocení a závěr úřadu byly přezkoumány členskými státy a Komisí v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a dokončeny dne 20. března 2014 v podobě zprávy Komise o přezkoumání ipkonazolu.
- (5) Z různých provedených zkoumání vyplynulo, že přípravky na ochranu rostlin obsahující ipkonazol mohou obecně splňovat požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) a v čl. 5 odst. 3 směrnice 91/414/EHS, zejména pokud jde o použití, která byla zkoumána a podrobně popsána ve zprávě Komise o přezkoumání. Proto je vhodné ipkonazol schválit.
- (6) V souladu s čl. 13 odst. 2 nařízení (ES) č. 1107/2009 ve spojení s článkem 6 téhož nařízení a s ohledem na současný stav vědeckých a technických poznatků je však nezbytné stanovit některé podmínky a omezení. Zejména je vhodné vyžádat si další potvrzující informace.

(⁽¹⁾) Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1.

(⁽²⁾) Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1).

(⁽³⁾) Rozhodnutí Komise 2008/20/ES ze dne 20. prosince 2007, kterým se v zásadě uznává úplnost dokumentace předložené k podrobnému přezkoumání vzhledem k případnému zařazení ipkonazolu a maltodextrinu do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 1, 4.1.2008, s. 5).

(⁽⁴⁾) Nařízení Komise (EU) č. 188/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/414/EHS, pokud jde o postup posuzování účinných látek, které nebyly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení uvedené směrnice (Úř. věst. L 53, 26.2.2011, s. 51).

(⁽⁵⁾) Evropský úřad pro bezpečnost potravin; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole. EFSA Journal 2013; 11(4):3181. [76 s.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. K dispozici na internetové adrese: www.efsa.europa.eu/efsajournal.

- (7) Před schválením je třeba poskytnout členským státům a zúčastněným stranám přiměřené období, které jim umožní připravit se na plnění nových požadavků, které ze schválení vyplynou.
- (8) Aniž jsou v důsledku schválení dotčeny povinnosti stanovené nařízením (ES) č. 1107/2009, mělo by vzhledem ke konkrétní situaci vzniklé přechodem od směrnice 91/414/EHS k nařízení (ES) č. 1107/2009 platit následující. Členským státům by po schválení mělo být poskytnuto šestiměsíční období, ve kterém přezkoumají povolení přípravků na ochranu rostlin obsahujících ipkonazol. Členské státy by případně měly povolení změnit, nahradit nebo odejmout. Odchylně od uvedené lhůty by pro předložení a zhodnocení úplné dokumentace podle přílohy III, jak je stanoveno ve směrnici 91/414/EHS, mělo být pro každý přípravek na ochranu rostlin a pro každé navrhované použití v souladu s jednotnými zásadami poskytnuto delší období.
- (9) Zkušenosti z předchozích zařazení účinných látek, posouzených v rámci nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 ⁽¹⁾, do přílohy I směrnice 91/414/EHS ukázaly, že při výkladu povinností držitelů stávajících povolení mohou vzniknout problémy, pokud jde o přístup k údajům. Aby se předešlo dalším těžkostem, zdá se proto být nezbytné ujasnit povinnosti členských států, zejména povinnost ověřit, že držitel povolení má přístup k dokumentaci splňující požadavky přílohy II uvedené směrnice. Ve srovnání se směrnicemi, které byly dosud přijaty a kterými se mění příloha I uvedené směrnice, a s nařízeními schvalujícími účinné látky však toto ujasnění neukládá členským státům ani držitelům povolení žádné nové povinnosti.
- (10) V souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1107/2009 by příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ⁽²⁾ měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Schválení účinné látky

Účinná látka ipkonazol, specifikovaná v příloze I, se schvaluje za podmínek stanovených v uvedené příloze.

Článek 2

Přehodnocení přípravků na ochranu rostlin

1. V souladu s nařízením (ES) č. 1107/2009 členské státy do 28. února 2015 v případě potřeby změni nebo odejmou stávající povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující účinnou látku ipkonazol.

Do uvedeného dne zejména ověří, zda jsou splněny podmínky přílohy I tohoto nařízení, s výjimkou podmínek stanovených ve sloupci o zvláštních ustanoveních uvedené přílohy, a zda držitel povolení má dokumentaci či přístup k dokumentaci splňující požadavky přílohy II směrnice 91/414/EHS v souladu s podmínkami čl. 13 odst. 1 až 4 uvedené směrnice a článku 62 nařízení (ES) č. 1107/2009.

2. Odchylně od odstavce 1 členské státy v souladu s jednotnými zásadami stanovenými v čl. 29 odst. 6 nařízení (ES) č. 1107/2009 přehodnotí každý povolený přípravek na ochranu rostlin obsahující ipkonazol jako jedinou účinnou látku, nebo jako jednu z několika účinných látek, které byly všechny do 31. srpna 2014 uvedeny v příloze prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011, a to na základě dokumentace splňující požadavky přílohy III směrnice 91/414/EHS a při zohlednění sloupce o zvláštních ustanoveních přílohy I tohoto nařízení. Na základě tohoto hodnocení určí, zda přípravek splňuje podmínky stanovené v čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 1107/2009.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EHS) č. 3600/92 ze dne 11. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro první etapu pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 366, 15.12.1992, s. 10).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ze dne 25. května 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o seznam schválených účinných látek (Úř. věst. L 153, 11.6.2011, s. 1).

Po tomto určení postupují členské státy takto:

- a) pokud přípravek obsahuje ipkonazol jako jedinou účinnou látku, povolení v případě potřeby změny nebo odejmou do 29. února 2016; nebo
- b) pokud přípravek obsahuje ipkonazol jako jednu z několika účinných látek, povolení v případě potřeby změny nebo odejmou do 29. února 2016 nebo do data stanoveného pro tuto změnu či odnětí v příslušném aktu nebo aktech, jimiž se příslušná látka nebo látky zařazují do přílohy I směrnice 91/414/EHS nebo jimiž se příslušná látka nebo látky schvalují, podle toho, co nastane později.

Článek 3

Změny prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011

Příloha prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 se mění v souladu s přílohou II tohoto nařízení.

Článek 4

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. září 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. května 2014.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PŘÍLOHA I

Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota ⁽¹⁾	Datum schválení	Konec platnosti schválení	Zvláštní ustanovení
Ipkonazol CAS 125225-28-7 (směs diastereoizomerů) 115850-69-6 (ipko- nazol cc, cis-izomer) 115937-89-8 (ipko- nazol ct, trans-izomer) CIPAC 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2- SR,5SR)-2-(4-chlor- benzyl)-5-isopropyl- 1-(1H-1,2,4-triazol-1- ylmethyl) cyklopen- tanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875–930 g/kg Ipkonazol ct: 65–95 g/kg	1. září 2014	31. srpna 2024	Při uplatňování jednotných zásad podle čl. 29 odst. 6 nařízení (ES) č. 1107/2009 musí být zohledněny závěry zprávy o přezkoumání ipkonazolu, a zejména dodatky I a II uvedené zprávy, dokončené Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat dne 20. března 2014. Při tomto celkovém hodnocení musí členské státy věnovat zvláštní pozornost: 1. riziku pro ptáky živící se zrním; 2. ochraně obsluhy a pracovníků; 3. riziku pro ryby.Podmínky použití musí v případě potřeby zahrnovat opatření ke zmírnění rizika. Žadatel předloží potvrzující informace, pokud jde o: a) přijatelnost dlouhodobého rizika pro ptáky živící se zrním; b) přijatelnost rizika pro půdní makroorganismy; c) riziko enantioselektivní metabolizace nebo degradace; d) vlastnosti ipkonazolu, které potenciálně narušují činnost žláz s vnitřní sekrecí u ptáků a ryb.Žadatel předloží Komisi, členským státům a úřadu informace uvedené v písmenech a) a b) do 31. srpna 2016, informace uvedené v písmeni c) do dvou let od přijetí souvisejících pokynů pro hodnocení směsí izomerů a informace uvedené v písmeni d) do dvou let od přijetí pokynů OECD ke zkouškám ohledně narušení činnosti žláz s vnitřní sekrecí nebo případně zkušebních pokynů uznaných na úrovni EU.

⁽¹⁾ Další podrobnosti o identitě a specifikaci účinné látky jsou uvedeny ve zprávě o přezkoumání.

V části B přílohy prováděcího nařízení (EU) č. 540/2011 se doplňuje nová položka, která zní:

Číslo	Obecný název, identifikační čísla	Název podle IUPAC	Čistota (*)	Datum schválení	Konec platnosti schválení	Zvláštní ustanovení
„73	Ipkonazol CAS 125225-28-7 (směs diastereoizomerů) 115850-69-6 (ipkonazol cc, cis-izomer) 115937-89-8 (ipkonazol ct, trans-izomer) CIPAC 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S-R,5SR)-2-(4-chlorbenzyl)-5-isopropyl-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ylmethyl) cyklopentanol	≥ 955 g/kg Ipkonazol cc: 875–930 g/kg Ipkonazol ct: 65–95 g/kg	1. září 2014	31. srpna 2024	Při uplatňování jednotných zásad podle čl. 29 odst. 6 nařízení (ES) č. 1107/2009 musí být zohledněny závěry zprávy o přezkoumání ipkonazolu, a zejména dodatky I a II uvedené zprávy, dokončené Stálým výborem pro potravinový řetězec a zdraví zvířat dne 20. března 2014. Při tomto celkovém hodnocení musí členské státy věnovat zvláštní pozornost: 1. riziku pro ptáky živící se zrním; 2. ochraně obsluhy a pracovníků; 3. riziku pro ryby. Podmínky použití musí v případě potřeby zahrnovat opatření ke zmírnění rizika. Žadatel předloží potvrzující informace, pokud jde o: a) přijatelnost dlouhodobého rizika pro ptáky živící se zrním; b) přijatelnost rizika pro půdní makroorganismy; c) riziko enantiosektivní metabolizace nebo degradace; d) vlastnosti ipkonazolu, které potenciálně narušují činnost žláz s vnitřní sekrecí u ptáků a ryb. Žadatel předloží Komisi, členským státům a úřadu informace uvedené v písmenech a) a b) do 31. srpna 2016, informace uvedené v písmeni c) do dvou let od přijetí souvisejících pokynů pro hodnocení směsí izomerů a informace uvedené v písmeni d) do dvou let od přijetí pokynů OECD ke zkouškám ohledně narušení činnosti žláz s vnitřní sekrecí nebo případně zkušebních pokynů uznávaných na úrovni EU.“

(*) Další podrobnosti o identitě a specifikaci účinné látky jsou uvedeny ve zprávě o přezkoumání.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 572/2014**ze dne 26. května 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 26. května 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS